

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/22 • 1 Haziran 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Grev yasaklarına,
sefalet zamlarına,
işten atmalara karşı...**

**Grev Evrensel Bir Haktır,
Sendikal Yasaklara Hayır!**

**15-16 Haziran ruhuyla
mücadeleye!**

İÇİNDEKİLER

15-16 Haziran'ın direniş kararlığıyla sermaye saldırılarını püskürtmeye!.....	3
Gerici-faşist rejimin son icraati grev yasağı.....	4-5
Dizginsiz polis terörü sürüyor!.....	6
Roboski için inkar ve baskı sürüyor.....	7
19 Aralık'taki organize katliam mahkemelerde aklanıyor!.....	8
23 Mayıs grevi üzerine.....	9
Toplu sözleşme oyunundan sefalet zammı çıktı.....	10
İşyerlerinedönmeliyiz!".....	11
Güngör Otomotiv'de patron-Türk Metali şbirliği.....	12
TOGO'da direniş dayanışmayla sürüyor.....	13
Kıdem hakkı için direniş!.....	14
3. ART direnişi başladı.....	15
Alkış ve tezahüratlar eşliğinde tırmanan gericiilik!	16-17
Dinci-gerici AKP'nin saldırıları bitmiyor.....	18-19
Sömürü, eşitsizlik, şiddet, tecavüz.....	20
Tahrir'in direniş geleneği sürüyor!	21
Almanya'da metal işkolunda TİS sonuçlandı.....	22
"Kore işçi sınıfıyla omuz omuzayız!".....	23
Suriye kısıkcı daraltılıyor	24
Gençlik sokakları terketmiyor!.....	25
"Anti-kapitalist Müslüman Gençler" üzerine.....	26
DLB Mayıs şehitlerini andı.....	27
HES karşıtlığı 'terör suçu!'	28
"Taşeronlaştırma durdurulsun!".....	29
15-16 Haziran ruhunu yaratan bir mevzi: Alpagut işgali.....	30
Mücadele Postası.....	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/22 * 1 Haziran 2012
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Sermaye hükümetinin siyasal, ekonomik, sosyal ve toplumsal yaşamın her alanına yönelik sistemli ve pervasız saldırıları devam ediyor. Son dönemde özellikle toplumsal yaşamı dinci-gerici ideoloji temelinde dönüştürmek yönünde önemli adımlar atıldı. Eğitimin gericileştirilmesinin önünü açan 4+4+4 yasası uygulanmaya başlandı. Eğitimi gerici temeller üzerinde örgütlemeye yönelik bu yasa ile birlikte İmam Hatip Liseleri yaygınlaştırıldı. Klasik liseler hızla imam hatip liselerine dönüştürüldü. Böylece eğitimde geriye yönelik adımlara hız verildi.

Öte yandan toplumsal yaşama yönelik bir saldırı da kadınların kürtaj ve serazyarla doğum yapma haklarına yönelmiş bulunuyor. Roboski'de 34 yoksul Kürt köylüsünün katledilmesinin sorumluluğunu üstlenmekten kaçınan ve bu katliamın üzerini örtmek için çeşitli manevra ve girişimleri boşa çıkan Tayyip Erdoğan, "Kürtaj Uludere'dir" diyerek yeni bir tartışma başlattı. Bu tartışma ile birlikte hem Uludere katliamının sorumluluğundan kaçmak hem de bu vesileyle kadını toplumsal-sosyal yaşamın dışına itmeye yönelik yeni bir saldırı için start verme imkanı doğdu.

Açık ki sermaye hükümetinin saldırıları bunlarla sınırlı kalmamakta.

İşçi ve emekçilere dönük saldırılar bir başka cepheden de devam ediyor. Kamu emekçilerine dayatılan sefalet zammı bunu gösteriyor. Yüzbinlerce kamu emekçisinin 23 Mayıs'ta bir günlük iş bırakarak alanlara çıkmasının ardından bir orta oyununa çevirilen "toplu sözleşme" süreci verilen komik zam ile noktalanmış bulunuyor. Şimdi kamu emekçileri bu sefaletle boyun eğmemek için yeniden alanlara çıkmaya hazırlanıyorlar.

Gerici-faşist rejimin yeni bir saldırı dalgası ise havayollarında grev yasağı getirmesi oldu. Tıkanan toplu sözleşme görüşmelerinde havayolları çalışanlarının en etkili silahı olan grev hakkı bir çırpıda bir torba yasa içerisine sokularak meclisten geçirildi. Ancak havayolları çalışanları buna sert bir yanıt vererek boyun eğmediler. Havayolları çalışanları eylemli tepkilerini sürdürüyorlar. Sermaye hükümeti

havayolları çalışanlarının eylemini kırmak için işten çıkarma saldırısı başlattı. Ancak havayolları çalışanları başta grev yasağının geri çekilmesi ve işten atılanların işe geri dönmeleri için süresiz eyleme başladılar.

Havayolları çalışanlarının başlattığı eylemle sınıf dayanışmasını yükseltmek güncel bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Sınıf hareketi cephesinden hareketli bir döneme girmiş bulunuyoruz.

Bugün çeşitli alanlarda devam eden onlarca işçi direnişi, grev ve eylemler buna işaret etmektedir. TOGO, Billur Tuz, Güngör Otomotiv, BEDAŞ, Soda Sanayi, ART, İzmir Basma Fabrikası, İMO, Çapa taşeron işçileri, Samsun Gazi, Çankaya Belediyesi taşeron işçilerinin eylem ve direnişleri...

Yeni bir 15-16 Haziran Direnişi'nin yıldönümüne hazırlanırken, bu büyük işçi direnişinin ışığında "Parti, sınıf, devrim" mücadelesini büyütmek sınıf devrimcileri için ertelenemez bir güncel görev ve sorumluluktur.

Sınıf devrimcileri kendi görev ve sorumluluklarına bu tarihsel ve güncel temellerde bakabilmelidir.

15-16 Haziran'ın direniş kararlığıyla sermaye saldırılarını püskürtmeye!

Sermaye hükümetinin saldırı zincirine peşpeşe yeni halkalar ekleniyor. Hem yasal hem fiili icraatlarla zorbalığı kurumsallaştıran dinci-Amerikancı iktidar işçi sınıfını, emekçileri, kadınları, Kürt halkını, Aleviler'i ve toplumun ezilen diğer kesimlerini hedef alıyor.

İçeride bu saldırı furcasını, emperyalist güçler namına komşu halkları hedef alan pervasız bir saldırganlık eşlik ediyor. Özellikle Suriye üzerinde yoğunlaşan dinci-gericiliğin şefleri, askeri bir saldırı için emperyalist efendilerini dürtükleyip duruyorlar. AKP şeflerinin yanısıra Abdullah Gül'de, NATO zirvesine katılmak üzere gittiği ve günler süren ABD gezisi sırasında, Barack Obama'dan Suriye'ye karşı daha aktif duruş sergilemeleri gerektiğini hatırlatmadan edemedi. Abdullah Gül'e göre, Irak'ta 1.5 milyon insanın katledilmesinden sorumlu olan ABD emperyalizmi, Suriye halkını ölümden koruyacak!

ABD emperyalizminin bölgesel çıkarlarıyla uyum içinde olan Ankara'daki işbirlikçi takımının izlediği saldırgan dış politika sadece Suriye'yle değil Irak, İran ve Rusya ile de ilişkilerin gerilmesine yol açmış bulunuyor.

Bölgesel gericiliğin kalesi olma hevesiyle hareket eden dinci-Amerikancı iktidarın şefleri, ülke içinde tek bir "çatlak ses" duymaya bile tahammül edemez hale gelmiş görünüyorlar. Bu histerik hal, Tayyip Erdoğan'la müritlerinin neredeyse tüm konuşmalarında rezil bir şekilde dışa vurmaktadır.

1 Mayıs alanlarından yansıyan coşku ve kitlesellik ile bunun '71 devrimcilerinin anmalarında yankılanması, kamu emekçilerinin 23 Mayıs'taki kitlesel grev ve mitingleri, Hava-İş üyelerinin grev yasağını iş bırakarak yanıt vermeleri, farklı kentlerde devam eden işçi direnişleri...

Tüm bunlar sermaye ve emperyalistler adına cellâtlık yapan AKP iktidarının kaba saldırganlığına rağmen işçi sınıfının, emekçilerin ve sistemin geleceksizliğe mahkum etmek istediği genç kuşakların mücadele azim ve kararlılığının güçlendiğine işaret ediyor. Yaygın eylemler ve buradan yansıyan kitlesellik, kararlık ve coşkuyu mücadele kararlılığının dışa vurumu saymak gerek. Özellikle 23 Mayıs grev ve eylemlerine dinci-gericiliğin güdümündeki sendikaların da katılmak zorunda kalmaları, ideolojik olarak gericiliğin etkisinde olanlar da dahil olmak üzere, kamu emekçilerinin saflarında ciddi bir tepki ve mücadele isteğinin biriktiğine işaret ediyor.

Kürt hareketini teslim almaya odaklanan kirli savaş yöntemlerine karşı, Kürt hareketi ve halkının sergilediği güçlü direniş ise, halen sermaye iktidarını derin bir açmazla karşı karşıya bırakıyor. Tayyip Erdoğan'ın BDP ve Kürt halkına histerik bir ruh haliyle saldırması, bu noktadaki aczin dışa vurumudur aynı zamanda.

Dinci-Amerikancı iktidarın şefleri, mücadele alanlarından dışa vuran düzen karşıtı tepki ve eylemleri kuşkusuz ki, yakından izliyorlar. Bundan

büyük bir rahatsızlık duysa da AKP iktidarının icraatları, bu kadarının kaba saldırganlığı engellemek için yeterli olmadığını gösteriyor.

Roboski katliamının bir numaralı faili olan AKP şefinin, F-16 savaş uçaklarıyla bombalanarak katledilen çocuk ve gençlere dair sarf ettiği sözler, dahası, Kürt halkı şahsında insanlığa karşı işlediği bu suçu örtbas etmek için çırpınıp dururken, kürtajla katliamı aynı kefeye koyması, histerinin saldırganlığı daha da kabalaştırdığını gözler önüne serdi.

Uludere katliamının üstünü örtememenin hırçınlığıyla hareket eden dinci-gericiliğin şefi, kürtajı "Türk milletinin neslini kurutmak isteyen dış mihrakların planı" diye tanımlayacak derecede gülünçleşti. İş "her kürtaj bir Roboski'dir" zırvasına kadar vardırıan AKP şefi, kapitalist/emperyalizme hizmet eden ortaçağ zihniyetini tüm ucubeliğiyle sergiledi.

Bu ucubelikleri sergileyen dinci-gerici sermaye iktidarı, aynı anda grev yasakları dayatıyor, sefalet zammı vererek kamu emekçileriyle alay etme pervasızlığını gösteriyor, UİS saldırısı ile işçi sınıfına tam köleliği dayatıyor ve kokuşmuş karanlıklar düzenine karşı mücadele edenleri zindanlara dolduruyor...

15-16 Haziran'ın 42. yıldönümüne yakın günlerde karşımıza çıkan bu tablo, bu büyük işçi direnişinden öğrenmenin önemini bir kez daha hatırlatıyor.

Sermaye iktidarının saldırganlığı 1970'li yıllarla kıyas kabul etmez derecede yaygın ve pervasız. İşçi sınıfı ve emekçilerin gücü de geçmişle kıyaslanmayacak düzeydedir; fakat bu eşsiz güç, örgütlülük alanındaki kısırlıktan dolayı, sermaye karşısında birleşik bir duruş sergileyemiyor. Bu ise, işçi sınıfının sömürücü asalaklara karşı mücadelede gücünü etkili bir şekilde seferber etmesini önüyor.

İşçi ve emekçilerin mücadele isteği ve kararlılığının arttığı bu dönemde, sınıfın en ileri bölüklerini de içeren metal işkolunda TİS sürecinin başlamış olması, mücadele için önemli olanaklar sunabilir. Bu durumda 15-16 Haziran direnişinin gösterdiği yoldan yürümenin önemi bir kat daha artıyor.

On yıllık mücadele birikiminin doruğu olan 15-16 Haziran Direnişi'nde işçiler taban örgütlülüğüne dayalı bir süreç işletmiş, meşru/militan mücadele hattı izlemiş, sendikal ayrımları bir kenara bırakarak tabanda birleşmiş, tankla-panzerle kurulan barikatları aşmış, bedel ödemekten/ödetmekten kaçınmamış, bu sayede de sermaye iktidarına geri adım attırmıştır.

Vurgulamak gerekiyor ki, dinci-Amerikancı iktidarın devam eden pervasız saldırılarını püskürtmek için de, işçi ve emekçilerin 15-16 Haziran Direnişi'nin yolundan gitmek dışında bir alternatifleri yoktur. Gelinek yerde ya kaba saldırılar sineye çekilecek ya da 1 Mayıs ve sonrasında ortaya çıkan mücadele dinamikleri yaygın, birleşik, militan bir direnişin zemini haline getirilerek burjuvazi ve siyasi temsilcilerinin haddi bildirilecektir. Bu noktada ilerici öncü işçilere ve sınıf devrimcilerine önemli

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

sorumluluklar düştüğünü geçerken belirtelim.

15-16 Haziran Direnişi'nden öğrenilecek bir diğer temel ders, kalıcı kazanımlar için işçi sınıfı hareketinin devrimci öncü partisiyle birleşmesinin taşıdığı hayati önemdir.

Asalak kapitalistlerin bir kısmının ülkeden kaçmasına yol açan 15-16 Haziran işçi direnişinin, yazık ki, ciddi kalıcı kazanımları olamamıştır. Zira sınıf, devrimci öncü partisinden yoksundu, dolayısıyla gücü olmasına rağmen hareketi daha ileri hedefler etrafında seferber edememiştir.

15-16 Haziran ve ona benzer büyük direnişlerin egemenlere geri adım attırabildiği pek çok örnek vardır sınıflar mücadelesi tarihinde. Dolayısıyla bu büyük direniş halen işçi sınıfı ve emekçilerin mücadelesine yol gösteriyor. Fakat işçi ve emekçilerin nihai kurtuluşları açısından tarihi bir önem taşıyan bu tür kitlesel direnişlerin, devrimci öncü partinin birleştirici ve yol gösterici önderliğine kavuşmadığı durumlarda belli bir noktadan sonra kırılmaya uğraması da kaçınılmaz olmaktadır.

Olumlu ve olumsuz deneyimleriyle işçi sınıfının mücadele tarihi, sermayenin güncel saldırılarına karşı mücadelenin büyük önem taşıdığını, bununla birlikte sömürü ve kölelikten nihai kurtuluş için, sınıfın devrimci öncü partisiyle buluşmasının da şart olduğunu göstermiştir. Sınıfın partisiyle birleşmesi güncel planda devam eden ekonomik-demokratik mücadeleyi güçlendireceği gibi, bu mücadele de partiyle sınıfın kaynaşmasını pekiştirecek, gerçek kurtuluşun, yani devrim ve sosyalizm mücadelesinin güçlenmesini sağlayacaktır. Diğer bir ifadeyle partinin sınıfla birleşmesi ile sınıfın partisi önderliğinde nihai kurtuluşa doğru yürüyebilmesi 'Parti, sınıf, devrim!' şiarının da gerçek kılınması anlamına gelecektir. Hem sınıf devrimcilerinin hem işçi sınıfının en temel ihtiyacı bu tarihi birleşmeyi sınıflar mücadelesi zemininde gerçekleştirebilmektir.

Gerici-faşist rejimin son icraati grev yasağı...

Mücadeleyi ve dayanışmayı büyütelim!

Baskı ve zorbalıkta sınır tanımayan AKP iktidarının son icraati havacılık işkolunda grev yasağı getirmek oldu. Tıkanan toplu sözleşme sürecinde havayolu işçilerinin grev silahını elinden almak için el çabukluğuyla bir torba yasa içerisine konulan yasağın meclisten geçirilmesi planlanıyordu. Ancak bu azıllı sınıf düşmanları beklemedikleri bir dirençle karşılaştılar. Saldırıya uğrayan emekçiler sinmek yerine üretimden gelen güçlerini kullanarak mücadeleyi seçtiler. Böylelikle de gerici faşist rejime güçlü bir yanıt verdiler. Faşist rejimin buna yanıtı işten atma tehditleri savurmak olurken, havayolları çalışanları ise geri adım atmadılar. Bu saldırı onların mücadele kararlılıklarını güçlendirirken işten atma durumunda işyerini terk etmeyerek direnişlerini sürdüreceklerini ilan ettiler.

AKP'nin havayolunda grev yasağı getirmeye kalkması kuşkusuz ki, dinci-gerici rejimin faşist düzeninin icraatlerinin köşe taşlarından birini oluşturmaktadır. 12 Eylül darbesini geride bırakan sayısız gözaltı ve tutuklama, Kürt halkına yönelik toplu katliamlar, onlarca insanın katillerinin aklanması, aydın ve sanatçıların susturulması, eğitim sisteminin gericiğin kollarına bırakılması, medya eliyle örgütlenen arsız yalan ve itibarsızlaştırma kampanyaları, sendikaların kapısına kilit vuracak yasal hazırlıklar, emir komuta zincirine bağlanmış sendikacılar ve en sonunda da grev yasakları!..

İşte tüm bunlar 12 Eylül darbesiyle örgütlenen faşist rejimin icraatleriyle özünde aynı değil midir? Tartışmasız evet! ABD emperyalizmi ve tekelci burjuvaziye hizmette sınır tanımayan AKP gericiği, işçi sınıfı ve emekçiler ile toplumsal muhalefete yönelik saldırganlıkta sınır ve kural tanımıyor. Yasalar ve kurumlar emperyalizmin, sermayenin ve rejimin çıkarları neyi gerektiriyorsa onun için uğruna eğilip bükülüyor. AKP şeflerinin ağızlarından çıkan her söz kural/yasa oluyor. Uymayan, itaat etmeyen, boyun eğmeyen de baskı ve zorbalıkla eziliyor. İşte aylardır Kürt halkına reva görülenler, öğrenci gençliğe, ilerici ve aydın çevrelere yapılanlar ve işte işçi sınıfı ve emekçilerin maruz kaldığı!..

Tüm bunlar AKP tarafından örgütlenen faşist rejimin 12 Eylül generallerine de rahmet okutacak boyutlara vardığını gösteriyor. Faşist baskı ve zorbalıkta varılan bu düzey toplumsal muhalefeti sindirmeyi, böylelikle de ülkeyi emperyalizm, sermaye ve kendileri için dikensiz bir gül bahçesine dönüştürmeyi hedefliyor. Kürtler'i katliamlarla yok et, tüm diri güçlerini zindanlara kapat, aydınları ve sanatçıları sustur, öğrenci gençliği ya okulun dışına ya da zindana at, genç nesilleri gerici eğitim sistemiyle yozlaştır, mücadeleciler sendikaları kapat, grev haklarını elinden alarak işçi sınıfının elini kolunu bağla... Böylelikle de keyfince yönet. Yani çal çırp, iliklerine kadar keyfince sömür, varlığını inkar ettiğin halkı yetmediğinde imha et,

Ancak bugün ne olacağından bağımsız olarak sınıf mücadelesi gelişme ve güçlenme olanaklarına sahip olduğunu unutmamak gerekir. Bu olanaklar kendisini kamu emekçilerinin mücadelesinden Bosch işçilerinin çıkışına ve elbette ki son olarak havayolu işçilerinin direnişine kadar bir dizi veriyle doğrulamaktadır.

emperyalizme hizmette sınır tanıma... İşte bu gerici-faşist rejimin isteği, amacı bundan ibarettir.

Ama işi öyle o kadar da kolay değil. Bunu sadece havayolu işçilerinin direncinden değil, genel olarak işçi sınıfı ve emekçilerle toplumsal muhalefetin artan direncinden görüyoruz. Güce karşı güç, faşist baskı ve zorbalığa karşı militan direniş düşüncesi toplumsal muhalef içerisinde giderek mayalanıyor. Gerici-faşist rejim saldırganlıkta sınır tanımazken suskun kalmak kadar, arada durmak da zorlaşıyor. Düzen içi sözde yasal-barışçıl biçimleri de geçersizleşiyor. Siyasal mücadele iklimi sertleşiyor.

İşte 1 Mayıs ve Mayıs şehitlerine gösterilen toplumsal sahiplenme tablosu bunun en dolaysız ifadesiydi. Bunun için de faşist gerici rejim tarafından kapsamlı bir karşı kampanyaya maruz kaldı. Ülkenin dört köşesinde yüzbinlerce işçi, emekçi ve genç 1 Mayıs alanlarının yolunu tuttu, devrimin ve sosyalizmin sembollerini, devrim şehitlerini sahiplendi. Bu tablo gerici-faşist rejimin çok yönlü pervasız saldırılarına karşı toplum sathında büyüyen öfkenin ve mücadele isteğinin bir ifadesiydi. Aynı zamanda fiili-meşru mücadeleye, daha fazlası devrime duyulan yakıcı ihtiyacın bir ifadesiydi. Devrimci öznelerin zayıflığı bu nesnel tablonun önemini karartmıyor. Reformizmin ve düzen solunun gücü ve alanlarda öne çıkması da onların gücünü değil, tersine devrimcilğe ve

sosyalizme öykündüklerini gösteriyor. Ne yaptıkları ve yapacaklarından bağımsız olarak onların bu hali dahi siyasal ve toplumsal mücadelenin gidişatı konusunda önemli bir açıklık sunuyor.

İşte bu tablo belirttiğimiz gibi siyasal mücadele ikliminin sertleştiğinin kanıtıdır. Ya da başka bir ifadeyle karanlık yoğunlaştıkça aydınlık da yakınlaşmaktadır.

Bunun böyle olduğunu gösteren olguların başında da 1 Mayıs'ın ardından sosyal ve sınıfsal mücadelenin ivme kazanması gerçeği gelmektedir. Siyasal mücadeledeki sertleşme sosyal-sınıfsal mücadeleyle paralel geliyor. En önemlisi de bu ikisi hedefleri ve taleplerinin kapsamı itibarıyla de aynı kanala doğru akıyor. Kamu emekçilerinin 23 Mayıs eylemi son yıllarda gerçekleşen en yaygın, kitlesel ve etkili iş bırakma eylemi olarak tarihe kaydedildi. Bu mücadele ücretlerin artırılmasını talep ediyor, ama AKP'nin toplu sözleşme oyununu hedefliyor. Bu öyle bir büyük mücadele dinamiğiydi ki AKP'nin bu alandaki sendikal oyuncağı olan Memur-Sen bile bir yere kadar mücadeleden uzak duramadı. Elbette bu mücadelede asıl olan devamlılık, siyasallaşma ve daha ileri ve kararlı mücadele biçimlerine başvurmaktır.

23 Mayıs eyleminin üzerine gelen havayolu işçilerinin maruz kaldığı saldırı ise sınıf mücadelesindeki sertleşme düzeyini ve siyasallaşma

16:55	LH 1772	MÜNİR	1:05 ST GECİKME
17:00	EK 123	DUBAİ	ZAMANINDA
17:05	TK 1322	BOLONYA	GEÇİKMELİ
17:05	TK 1722	BERLİN TEGEL	40 DAK GECİKME
17:10	TK 1584	NÜRNBERG	GEÇİKMELİ
17:10	TK 1554	HANNOVER	İPTAL
17:10	TK 1782	STUTTGART	İPTAL
17:10	TK 414	MOSKOVA-VKO	GEÇİKMELİ
17:15	A3 992	ATİNA	20 DAK GECİKME
17:25	SV 255	CİDDE	GEÇİKMELİ
17:25	UA 7770	ZÜRİH	GEÇİKMELİ
17:30	TK 1768	PRAG	İPTAL
17:30	LX 4332	CENEVRE	İPTAL
17:35	TK 1838	BRÜKS	İPTAL
17:40	TK 1662	HAFSA	İPTAL

29 Mayıs 2012

zorunluluğunu ortaya koyuyor. Aynı zamanda işçi sınıfını uyarıyor. Gerici-faşist rejim işçi sınıfının mücadelesini engellemek için çok daha doğrudan ve keyfince müdahale etme ihtiyacı duyarak keyfince grev yasağı gibi bir zorbalığa başvuruyor. Emperyalizm ve sermayenin çıkarlarını her şeyin üstünde tutuyor, bunun için sadece Kürt halkına, aydınlara, sanatçılara, gençliğe değil, işçi sınıfına da düşmanca davranıyor. Tüm her şey emperyalizm ve tekeli burjuvazi adına yapıyor. İşçi sınıfının ağır sömürü koşullarına mahkum edilmesi için her şey yapılırken mücadele direnci ezilmeye çalışılıyor. İşte bunun için işçi sınıfı mücadelesini büyütmek ve giderek gerici-faşist rejim karşısında bir taraf olarak çıkmak, bu rejimi yenmek üzere diğer ezilen toplumsal kesimlerle kader birliği yapmak zorundadır.

Havayolu işçilerinin işçi sınıfının gerici-faşist rejim karşısında mücadeleye atılması için bir fırsattır. Çünkü havayolu işçilerinin gerici-faşist rejime karşı ortaya koydukları mücadele güçlü bir sınıf dayanışmasıyla desteklenirse, bu mücadelenin kazanması olanağı da doğmuş olur. Böylelikle de gerici-faşist rejimin zulmü altında mücadele etmeye çalışan toplumsal muhalefet güçleri adına da bir birleşme-mücadele eksenini ve elbette zafer olanağı yaratılmış olur. Çünkü işçi sınıfının gerici-faşist rejime karşı kavgaya atılmasıyla gerici-rejime karşı sınıf mücadelesinin fitili ateşlenmiş olur ki, bu da gerici-faşist rejimin toplumsal tabanının çökertirken siyasal-toplumsal muhalefetin önünü açar, ileriye taşır.

Elbette işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyindeki gerilikler, havayolu işçilerinin de böylesine ağır bir görevi sürdürebilecek gücünün sınırları bu konuda iyimser olmayı güçleştiriyor. Ancak bugün ne olacağından bağımsız olarak sınıf mücadelesi gelişme ve güçlenme olanaklarına sahip olduğunu unutmamak gerekir. Bu olanaklar kendisini kamu emekçilerinin mücadelesinden Bosch işçilerinin çıkışına ve elbette ki son olarak havayolu işçilerinin direnişine kadar bir dizi veriyle doğrulamaktadır. Sosyal-sınıfsal öfke büyürken gerici-faşist rejimin yönetme olanakları da daralmaktadır. Baskı ve zorbalıkta artan hoyratlık da bir başka yönden zaten bunu doğrulamaktadır. Katmerli sömürü politikaları öfkeyi büyütürken, siyasal baskı ve zorbalık mücadele direncini büyötmektedir. Ulusal İstihdam Stratejisi, Metal Grup TİS süreci vb. süreçler dahi tek başına önümüzdeki dönemde sınıf mücadelesinin ivme kazanacağını bugünden gösteren süreçlerdir.

Tüm bunları akılda tutarak bugün en önde mücadele edene destek vermek hayati önemdedir. Bu amaçla havayolu işçilerinin mücadelesine sınıfın ve diğer toplumsal kesimlerin desteğini örgütmek, bu mücadeleyi sınıfın ve toplumun davası haline getirmek, öte yandan gerici-faşist rejime yönelik güçlü bir siyasal ajitasyonu sınıf kitleleri içerisinde yaymak gibi görevler önümüzdedir. Bu görevleri yerine getirmek üzere aktif, canlı, inisiyatifli ve enerjik bir çabayı göstermeliyiz.

Hava işkolunda grev hakkı gasp edildi!

Sermaye hükümeti AKP, sivil havacılık işkolunda çalışan işçilerin grev hakkının gasp edilmesini öngören kanun teklifini 30 Mayıs günü meclisten geçirdi.

AKP İstanbul Milletvekili Metin Külünk'ün hazırladığı kanun teklifinin meclis gündemine getirilmesi üzerine 29 Mayıs günü saat 03.00'ten gece 00.00'a kadar greve giden havacılık işçileri, kanun teklifinin geri çekilmesini istediler.

Grev yasağına karşı grev

Ülke gündemine oturan grev nedeniyle çok sayıda uçak seferi iptal edilmek zorunda kaldı. Grev nedeniyle THY'nin 6 milyon TL zarar ettiği açıklanırken, havayolu işçilerinin grevi THY yönetimi ve Ulaştırma Bakanlığı tarafından tahammülsüzlükle karşılandı.

İş bırakma eylemi nedeniyle, THY'nin 179 seferi iptal edildi. Sabah saatlerinden itibaren Atatürk Havalimanı'nda toplanan THY emekçilerine destek olarak THY Teknik A.Ş. çalışanlarından 200 kişilik bir grup iş bırakarak eyleme katıldı.

Sloganlarla kabin ekiplerinin eylemlerine destek olan teknik ekip işçileri Atatürk Havalimanı'nda toplandı. Havayolu emekçilerinin iş bırakma eylemi saat 24.00'te sona erdi.

Redhack'ten destek

Havayolu emekçilerine bir destek de Hacker grubu Redhack'ten geldi. THY'nin internet sitesini hackleyen grup, siteye erişimi engelledi. Redhack eylemi, bir tweetle duyurdu.

İşten atmalar başladı

Türk Hava Yolları (THY) yönetimi ise, iş bırakma eylemine katılan 200 civarındaki Hava-İş üyesinin cep telefonlarına "Yaşadışı eyleme katıldıkları" gerekçe gösterilerek işten atıldıklarına dair mesaj gönderdi. 30 Mayıs günü işe giden işçiler işe alınmadılar.

Gelişmeleri değerlendirmek üzere toplanan Hava-İş Yönetim Kurulu, grev yasağı uygulamasına ve işten atılmalara karşı süresiz eylem kararı aldı.

Grev haklarına sahip çıktıkları için işten atılan ve Atatürk Havalimanı'nda süresiz eyleme başlayan Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yüzlerce Hava-İş üyesi her gün 05.00-24.00 saatleri arasında eylemlerine devam edecekler.

İşten atılan işçi sayısının 300 olduğunu açıklayan sendika, işten çıkarılan çalışanlar geri alınana ve grev yasağı getiren yasa iptal edilene kadar eylemlerin süreceğini belirtti.

Aileleri ile birlikte Atatürk Havalimanı Dış Hatlar'da eylemlerini sürdüren havayolu işçilerine 30 Mayıs akşamı DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu destek verdi. Destek ziyaretine direnişçi Hey Tekstil işçileri de katıldılar.

Uluslararası destek

Diğer yandan Hava-İş'in üyesi olduğu üst örgütü Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF) Türkiye'de havacılık işkoluna grev yasağı getirilmesine karşı ve 29 Mayıs eylemlerinden sonra Hava-İş üyelerine yönelik saldırıların son bulması talebiyle bir e-posta kampanyası başlattı. ITF'nin AKP hükümetinin hava işkolunda grev yasağı getirmesine karşı çıkmaya ve Hava-İş'in yanında olmaya çağırıldığı öğrenildi.

LabourStart'tan kampanya

Uluslararası sendikal hareketin haber ve kampanya websitesi LabourStart, Türkiye'de hava işkolunda grev yasağı getiren düzenlemeye karşı kampanya başlattı.

Erdoğan grev hakkına saldırdı

Havayolu işçilerinin eylemiyle ilgili açıklamalarda bulunan Tayyip Erdoğan ise, emekçilerin taleplerini görmezden gelerek "milletimiz mağdur olmuştur" dedi.

Erdoğan, THY'deki greve ilişkin, "Düşünün ki bu grev kanunsuz değil kanunlu olarak da yapıldığında, uzun süreli bir grev olduğu zaman bunun bedelini kim ödeyecek, kim öder? Millet ödeyecek, millet öder. Bu stratejik bir kurum ve bu stratejik kurumda atılacak bu tür adımlar ciddi manada ülkemizde çöküşün habercisi olur ki, buna fırsat vermemek gerekir diye düşünüyorum" dedi ve çalışanların taleplerini bir kez daha görmezden geldi.

Dizginsiz polis terörü sürüyor!

Yasal kanun değişiklikleri ve yargı zırhıyla donatılan polis teşkilatı her geçen gün daha azgın ve pervasız davranarak şiddetini uyguluyor. Geçtiğimiz hafta boyunca polis terörü ve cinayetleri birbirinden farklı yerlerde yaşansa da birbirini tamamlayan bir nitelikteydi.

Yalova’da bir kavgayı ayırmaya çalışan **Çayan Birben**’e astım hastası olduğunu belirtmesine karşın polis tarafından biber gazı sıkıldı.

Birben’in yakını **Müfit Haberal**, “Çayan, ‘astım hastasıyım yapmayın’ demesine karşın biber gazı sıkılmış. Yüzünü yıkamasına bile izin verilmemiş.” dedi.

Çayan’ın katledilmesiyle ilgili Yalova Emniyet Müdürlüğü’nden ilk gün yapılan açıklamada Çayan Birben için “polise saldıran kişi” denilerek cinayet meşrulaştırılmaya çalışılmıştı.

Çayan’ın ailesine de polis terörü

Çayan Birben’in ölüm haberi hastane bahçesinde bekleyen aileye iletildiğinde aile büyük bir öfkeyle polise tepki gösterdi. “Katil polis!” sloganları atan aile ve Çayan’ın yakınları polise tepki gösterdi. Burada Çayan Birben’in ailesi de polis terörüyle karşı karşıya kaldı. Polisin hastane bahçesindeki provokatif tutumu sonrası çıkan arbedede polis silahına sarılarak havaya ateş açıp aileye de biber gazı sıkmaktan geri durmadı.

Polis vahşeti sokaklarda

Ankara Mamak’ta cuma gece yarısı arkadaşlarıyla dışarı çıkan Gökhan Melih Ayaz (23), gezdirdikleri pitbulun sokak köpeklerine saldırması üzerine polis terörüne maruz kaldı.

Polislerin biber gazlı, sopalı saldırısına uğrayan genç daha sonra karakola götürülerek burada da işkence gördü. Akdere Karakolu’nun tadilatı nedeniyle kamera bulunmaması polis terörünün gizlenmesine neden oldu. Aldığı darbelerden kaynaklı gözünü kaybetme riski taşıyan Melih Ayaz hastanede 4 saatlik ameliyat geçirdi.

Polis terörü hastanede de gizlenerek herhangi bir darp raporu verilmezken Ayaz’ın hastanede kaldığı güne dair bilgi dahi ‘bulunamadı’. Birkaç santimle

kör olmaktan kurtulan genç işgöremez raporu alarak savcılığa gitti.

28 Mayıs günü savcılığa suç duyurusunda bulunulmasıyla açığa çıkan polis terörü geline yerde rutin bir hal almış durumda.

Karakolda bir cinayet daha!

Polisin keyfi baskı ve şiddetinin en çok uygulandığı karakollarda son polis cinayeti İstanbul Sultangazi’de yaşandı.

25 yaşındaki Kenan Yılmaz, polis merkezinde fenalaşmasına rağmen hastaneye götürülmeyerek ölüme terk edildi. Esentepe Polis Merkezi’nde yaşanan cinayet ailenin suç duyurusunda bulunması üzerine ortaya çıktı.

Hakkında arama kararı olduğu gerekçesiyle gözaltına alınan Kenan Yılmaz polislerden yediği dayak sonrasında nezarethanede fenalaştı. Gözaltındaki başka birinin de şahit olduğu olayda rahatsızlanmasına rağmen sabaha kadar müdahale edilmedi.

Yılmaz ailesi yaptığı açıklamada oğlunun evi aradığı saatle karakolda tutulduğu iddia edilen saat arasındaki çelişkiye değindi. Polisin cinayeti örtbas çabası içinde olduğunu ifade etti.

Karakolda polis tecavüzü

Karakolları işkencehaneye çeviren polis, bu kez bir kadına tecavüz etti. Polisin, Taksim’de gözaltına alınan Patimat Abdurakhmanova’ya tecavüz ettiği ortaya çıktı.

Abdurakhmanova, 11 Mart gecesi gözaltına alınarak Taksim Polis Merkezi Amirliği’ne götürüldü. Komiser yardımcısı N.K. tarafından iki kez tecavüze uğrayan genç kadın, karakolda korkusundan bir şey söyleyemedi.

Sermaye düzeninin polisler verdiğ sınırsız yetki, baskı ve terör olarak geri dönüyor. Polisin PVSK ile yetkilerini artırıp yargı dokunulmazlığı kazanmasının ardından polis şiddeti tırmanıyor. Karakolları kalesi sayan polis ise her türlü azgın terörünü uygulatabiliyor. Festus Okey’i nezarethanede katleden, işkenceyi sistematikleştiren polis, tecavüzü kendine hak sayıyor. “ISO” kalite belgeli karakollarında işkence, tecavüz haberleri eksik olmuyor. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Pozantı çocukları tekrar tutuklanıyor!

Pozantı Çocuk Hapishanesi’nde maruz kaldıkları işkence ve tecavüzü kamuoyuna duyuran Kürt çocukları sermaye devletinin baskısından kurtulamıyor. Pozantı mağduru çocukların bir kısmı çeşitli bahanelerle tekrar tutuklanıyor.

Son üç ay içerisinde Pozantı Çocuk Hapishanesi’nden çıkanların 25’i gözaltına alınmış, 15’i de tutuklanmıştı. Sermaye hükümeti AKP’nin devreye soktuğu para cezası uygulamasıyla da çocukların ailelerine toplamda 150 bin TL ceza kesildi.

Çocuklardan intikam alındığını ifade eden İHD Mersin Şube Başkanı Ali Tanrıverdi, Pozantı’daki işkence ve tecavüz olaylarının kamuoyuna duyurulmasının ardından çocukların çeşitli baskılara maruz kaldığını, ailelerinin de para cezalarına çarptırıldığını aktardı.

Tüm bu keyfi uygulamalara ve baskılara ek olarak, tutuklanan çocukların bir kısmı da çocuk hapishanesi yerine yetişkinlerin kaldığı hapishanelere gönderiliyor. Son olarak, Hasan Katan, Mahmut Aksel, Devrim Eriş, Cengiz Ergün, Alaattin Akgül, Berğudan Ertaş, Azad Bozkurt, Mehdi Aslan, Hasan Şeker, Ramazan Bıdık, Lokman Aydemir, Ahmet Budak, Remzi Akay ve Hasan Kaya isimli çocuklar yetişkinlerin kaldığı Mersin Kapalı Cezaevi’ne konuldu.

Şerzan Kurt davasında 14. duruşma

Muğla’da üniversite öğrencisi Şerzan Kurt’un polis kurşunu ile katledilmesinin ardından açılan davanın 14. duruşması 25 Mayıs günü görüldü. Katil polis Gültekin Şahin’in tutuklu yargılanmasına devam edilmesi kararı alan mahkeme, duruşmayı bir kez daha erteledi.

Katil polisin avukatı bir kez daha tutuksuz yargılanma talebinde bulundu. Adli Tıp incelemelerinde Kurt’un bedeninden çıkan mermilerle Şahin’in kullandığı silahın mermilerinin çapının aynı olmadığını iddia eden avukat, ortaya çıkan çelişkinin sanığın lehine kullanılması gerektiğini söyledi. Avukat, bir kez daha katil polisin çocukları olduğu üzerinden duygu sömürsü yaptı. Katil polis Şahin de tahliyesini talep etti.

Duruşmada söz alan baba Ömer Kurt da “Ben bu zamana kadar çok avukat, hakim, polis yetiştirdim. Benim oğlum Şerzan şu anda nefes almıyor. Ancak polis memuru Gültekin Şahin’in çocukları nefes alabiliyor. Dün benim oğlumun ölüm yıldönümüydü. Biz burada adaleti arıyoruz” dedi.

Kurt ailesinin avukatı Cemal Doğan, duruşmada yaptığı konuşmada gelen raporların iddialarını doğruladığını söyleyerek, “Sanık polis memuru Gültekin Şahin hedef gözeterek kasten öldürme olayını gerçekleştirmiştir. Olay sonrası görgü tanıkları polis memurunu teşhis etmişlerdir.” dedi.

Eskişehir 1. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti de katil polisin tutukluluğunun devamına ve gizli tanığın imza eksiklerinin giderilerek duruşmanın 22 Haziran’a ertelenmesine karar verdi.

Roboski için inkar ve baskı sürüyor

28 Aralık 2011 gecesi Türk ordusuna ait savaş uçakları tarafından gerçekleştirilen Roboski katliamında yaşamını yitiren köylülerin yakınları, Roboski Köyü'ndeki mezarları ziyaret etti.

Yakınlarının mezarları başında Kürtçe ve Türkçe ağıtlar yakan köylüler, İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'in "Özür dilenecek mahiyette bir olay değildir", Başbakan Erdoğan'ın "Uzatmanın anlamı yok" sözlerine tepki gösterdi.

Katliamda oğlu Serhat Encü'yü yitiren Azime Encü, Erdoğan'ın ve bakanların kendileriyle dalga geçtiğini belirterek, Bakan Şahin'in sözlerine tepki gösterdi.

Şahin'e tepki gösteren bir anne, "Her şeye rağmen onların vicdanlarına sesleniyorum. Biz özür falan istemiyoruz ondan. Başbakanla birlikte bir gün karşı tepeye gelsin. Görsün perşembe günleri neler yaşadığımızı, görsün" dedi.

"Bizimle dalga geçtiler"

Aynı saldırıda yaşamını yitiren Vedat Encü'nün annesi Mercan Encü ise tazminat istemediklerini söyledi. Encü, "O gün 40 bin kişi buradaydık. Sadece kaymakamı gönderdiler, bizimle dalga geçtiler. Çocuklarımız halen aranıyor. Akşamları evlerde kalmıyorlar, dağlarda, ahırlarda yatmak zorunda kalıyorlar." ifadelerini kullandı.

Katliamda yaşamını yitiren Cemal Encü'nün annesi Cahide Encü ise, "İdris Naim Şahin, hiç mi utanmıyor? 34 insanı öldürmüş, az mı geldi? Bu ülkede adalet yok hele bize, Kürtlere hiç yok." şeklinde konuştu.

150. günde kardeş gözaltı

Roboski Katliamı'nın 150. gününde sermaye devleti katliamda ölen Serhat Encü'nün kardeşini gözaltına alarak mesajını veriyor.

Katliam sonrası sahte gözyaşları dökerek köye gelen Kaymakam köylüler tarafından kovulmuştu.

Kaymakam'ın köyden çıkarılmasına ilişkin soruşturma açan savcılık "kasten adam öldürmeye teşebbüs" iddiasıyla Ferhat Encü için yakalama kararı çıkarttı. Ankara'da Roboski katliamının 150. günü dolayısıyla yapılacak basın açıklamasına katılmak için gelen Ferhat Encü polis tarafından gözaltına alındı. Encü, öğleden sonra serbest bırakıldı.

150 gün boyunca bir yandan "taziye" açıklamaları sunulurken diğer yandan yargı ve kolluk güçleriyle baskı araçları devreye sokulmuştu. Katliamın protesto edildiği eylemlere yönelik polis terörüne mahkemelerin tutuklama saldırıları eşlik etmişti.

Kaymakam'ın köyden çıkarılmasına ilişkin soruşturma kapsamında şu ana kadar 5 kişi Şırnak Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunuyor.

"Roboski unutulmayacak!"

Halkların Demokratik Kongresi (HDK), 26 Mayıs günü, Roboski katliamının 150. günü nedeniyle çeşitli illerde eylemler gerçekleştirdi.

Yoğun polis ablukasında yapılan ve temsili tabutların yer aldığı eylemde, katliamda yaşamalarını kaybedenlerin fotoğrafları taşındı.

İzmir

Konak YKM önünde toplanan HDK'liler, Roboski katliamında hayatını kaybedenlerin fotoğraflarını taşıyarak insan zinciri oluşturdu. Buradan eski Sümerbank önüne doğru yürüyüşe geçen eylemciler yol boyunca, katliamı protesto eden sloganlar attı.

Konak Meydanı'na ulaşıldığında yapılan basın açıklamasını HDK İzmir İl Yürütme Kurulu Üyesi Mehmet Çiftçi okudu.

Ankara

Sakarya Caddesi'nde yapılan eylemde, HDK İl Yürütmesi adına Şükran Doğan açıklamayı okudu. Katliamda ailesinden 11 kişiyi kaybeden ve sabah saatlerinde gözaltına alınıp serbest bırakılan Ferhat Encü de eyleme katıldı.

"Roboski onurlu bir direniştir. Roboskili aileler, her defasında bu katliam zihniyeti karşısında direndi. Bu zihniyeti kabul etmedi. Devlet bu katliama kılıf bulmaya çalışıyor" diyen Encü'nün ardından Av. Müşir Deliduman ve İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan da söz aldı.

Eskişehir

HDK Eskişehir Meclisi Hamamyolu Saat Kulesi önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamayı okuyan Gürsel Şenşafak, hükümetin hala Roboski'de "vur" emrini vereni açıklamadığını söyledi. Türkiye halklarının Roboski katliamının faili meçhuller arasına kaydedilmeyeceğini söyleyen Şenşafak, "isimleri henüz bilmesek de bizler 'vur' emrini verenleri ve bunu gerçekleştirenleri unutmayacağız, onları her fırsatta lanetleyeceğiz" dedi.

26 Mayıs 2012 / İstanbul

İstanbul

Dolmabahçe'de buluşan HDK bileşenleri ve katliamda yakınlarını kaybeden ailelere Halkevleri, ÖDP ve EHP de destek verdi.

Yapılan açıklamalarda, devletin katliamı aydınlatacak adımları atmadığına, başbakan dahil tüm devlet yetkililerinin açıklamalarla, kan parasıyla devletin yaptığı katliamı örtmeye çalıştıklarına değinildi. Ailelerin de konuştuğu eylemde katliamın hesabının sorulacağı belirtildi.

Milletvekilleri Levent Tüzel, Sırrı Süreyya Önder, sanatçı Yasemin Gökse, yazar Necmiye Albay ve Halkevleri Genel Başkanı İlknur Birol da eylemde birer konuşma yaptılar. Gözyaşlarının hiç dinmediği eylemde, bir ana fenalaşarak baygınlık geçirdi. Yasemin Gökse, "Uyu Memik oğlan" adlı ezgiyi katliamda hayatlarını yitirenler için seslendirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

"Roboski katliamı sorumluları yargılanmalı"

Roboski'de 34 köylünün TSK'ya ait savaş uçakları tarafından katledilmesinin ardından geçen 150 güne rağmen sorumluların hala yargılanmamış olması Adana HDK tarafından yapılan bir eylemle protesto edildi.

24 Mayıs günü İnönü Parkı'nda yapılan eylemde katillerin ve siyasi sorumlularının görevlerine devam ettiğini ve hesap sorulmadığını söyleyen Güven Boğa, Roboski katliamının ve son dönemde artan gözaltı ve tutuklamaların Kürt sorununu çözümden çok çözümsüzlüğe götürdüğünü hatırlatarak, Kürt sorununu siyasal rant haline getiren AKP iktidarının da hesap vermektan kurtulamayacağını belirtti.

Kızıl Bayrak / Adana

19 Aralık'taki organize katliam mahkemelerde aklanıyor!

Sermaye devletin hapishanelerde gerçekleştirdiği en büyük katliam hareketi olan “Hayata dönüş operasyonu” hakkında açılan davalarla sermaye devleti katliamını aklıyor. Mahkumlarında yargılandığı davalardan ikisi geçtiğimiz günlerde görüldü. İlk olarak Bayrampaşa Hapishanesi ile ilgili mahkeme görüldü. Katliamında merkezini oluşturan Bayrampaşa davası devletin katliam hazırlığını ve aklama operasyonunu bir kez daha açığa çıkardı.

28 devrimci tutsağın şehit düştüğü katliamla ilgili dava 25 Mayıs günü Bakırköy 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

29 tutuklu sanık ile dönemin İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Ferzan Çitici'nin de hazır bulunduğu duruşmada Çitici, 2000 yılında gerçekleştirilen ‘Hayata Dönüş’ operasyonu ile ilgili “İçişleri ve Adalet Bakanlığı müştereken uyguladılar. Bu olayın sorumlularını bulmak yargıya aittir” dedi.

Katliam için üçlü protokol

Katliam sırasında Bayrampaşa Cezaevi içinde özel odada beklediğini belirten Ferzan Çitici o dönem cezaevindeki ölüm orucundaki mahkumlarla 2 ay boyunca görüştüğünü, bu görüşmelerde gazeteci ve aydınların da yer aldığını söyledi.

Çitici, Adalet, İçişleri ve Sağlık Bakanlığı'nın imzaladığı üçlü protokol üzerine Bakanlar Kurulu'nun aldığı bir kararla operasyona karar verildiğini belirterek, “Operasyon günü Cezaevi müdürü operasyona ilişkin talep gönderdi. Ben de ‘olur’ imzası verdim. Ama ben müdahaleye hangi komutan katıldı, kaç kişi vardı ve kimler yönetti bilmiyorum.” dedi.

19 Aralık katliamına müdahil olan avukatların, operasyonun sorumlusunun kim olduğu sorusuna Çitici'nin verdiği yanıt ise katliamın devlet tarafından gerçekleştirildiğinin yeni bir itirafı niteliğindedir. Çitici, hükümetin aldığı kararı İçişleri ve Adalet Bakanlığı'nın birlikte uyguladıklarını belirtti.

Duruşmaya tanık olarak çağrılan ancak katılmayan Zeki Bingöl ise mahkemeye yazılı olarak bir ifade gönderdi.

Duruşmaya yazılı ifadesini ileten emekli binbaşı Zeki Bingöl ise kullanılan kimyasal bombaları daha önce hiç görmediğini, EMASYA taburlarından getirildiğini söyledi. Mahkemenin uzun süre zaman kaybetmesine neden olan operasyonda görev almış askerlerin listesine de açıklık getiren Bingöl komutanların emriyle sicil numaralarının başına 1 rakamı eklendiğini ifade etti.

Ümraniye davası aklama oyunu

19 Aralık katliamından sonra açılan davalardan biri olan Ümraniye Hapishanesi davası 30 Mayıs günü Üsküdar Adliyesi'nde görülen duruşmayla devam etti. Sermaye düzeninin aklama operasyonu olan dava sürecinde katliamcı askerlerle birlikte devrimci tutsaklarda yargılanıyor. Üsküdar 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada avukatların bugüne kadar hiçbir talebi kabul edilmedi. Müdahale planına ilişkin hiçbir somut adım atılmaması avukatlar tarafından teşhir edildi.

Duruşmanın sadece 15 dakika sürmesi bile göstermelik yargılamayı kanıtlıyor.

Duruşmada Avukat Oya Aslan, “Sanığın talimatla alınan ifadesi bile duruşma salonunda okunmuyor. Eğer niyetiniz sanıkları beraat ettirmekse, beraat kararını verin” diyerek mahkeme heyetini eleştirdi. Mahkeme bir sonraki duruşmayı 6 Kasım 2012 tarihine ertelendi.

Tutuklu ve Hükümlü Aileleri ile Dayanışma Derneği (TAYAD) her iki duruşma sırasında mahkeme önlerinde eylem yaptı. Basın açıklamalarında 19 Aralık “Hayata Dönüş” katliamlarının ardından açılan davaların göstermelik olduğu ifade edilirken, “Devrimci tutsaklara saldırıp katletme, bir devlet geleneğidir Türkiye’de” denildi.

Davaların takipçisi olacaklarını söyleyen TAYAD’lı Aileler, katliamı da katliamcıları koruyanları da teşhir etmeye devam edeceklerini söylediler.

DİSK: 1 Mayıs tutsaklarına özgürlük!

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, Taksim 1 Mayısı sonrası yaşanan tutuklama ve gözaltılarla ilgili yazılı açıklama yaptı. Ekici, 1 Mayıs tutsaklarına özgürlük istedi.

Örgütlenme ve ifade özgürlüğünün engellenemeyeceğinin belirtildiği açıklamada, AKP hükümetinin muhalif olarak gördüğü bütün kesimlere karşı adeta topyekûn bir saldırı içinde olduğunu vurguladı.

1 Mayıs 2012 sabahı bazı banka ve mağazaların camılarının kırılması olayının ardından önce 60 kişinin gözaltına alındığını ve ardından 9 kişinin tutuklandığını hatırlatan Ekici, 14 Mayıs günü sabah 5 sularında evleri basılarak veya dernek ve dergi bürolarından gözaltına alınanlar arasında 8 aylık hamile bir kadının da bulunduğunu belirtti.

Yılmadan, usanmadan mücadele...

Açıklamada şu ifadeler yer verildi: “En ufak bir hak arayışına şiddetle cevap veren zihniyet, çokuluslu şirketlerin ve bankaların camılarının kırılmasını ülkenin en önemli sorunu olarak ele almıştır. Göstericiler tutuklanarak 1 Mayıslar, toplantı ve gösteri özgürlüğü, hak arama mücadelesi yasadışı ilan edilmek istenmektedir. İşçilerden kamu çalışanlarına, barajlara karşı çıkan köylülerden parasız eğitim isteyen öğrencilere herkes çevik kuvvet şiddetinden, Terörle Mücadele Kanunu’ndan ve Özel Yetkili Mahkemeler’den nasibini almaktadır. Bugün de tüm demokratik ve devrimci muhalefete düşen görev, bu karanlık zihniyete ve sisteme karşı yılmadan, usanmadan mücadeleyi yükseltmektir!”

Urfa ve Diyarbakır’da gözaltı terörü

“KCK operasyonları” adı altındaki faşist baskı ve terörün son ayağı Urfa ve Diyarbakır oldu. Gerçekleştirilen polis baskınlarında BDP’li ilçe başkanları, belediye başkan yardımcıları ve belediye meclis üyelerinin de aralarında bulunduğu 35 kişi gözaltına alındı.

Urfa’nın **Ceylanpınar** ilçesi’nde düzenlenen ev baskınlarında evler didik didik aranırken, kitap, dergi ve bilgisayar hard disklerine el konuldu. Yapılan aramaların ardından İl Genel Meclis Üyesi, Belediye Meclis üyeleri, eski Belediye Başkan Yardımcısı Ahmet Dağtekin, BDP İlçe Yöneticileri, belediye işçileri, MEYADER üyeleri gözaltına alındı.

Diyarbakır 6’ncı Ağır Ceza Mahkemesinin talimatıyla gözaltına alındıkları öğrenilen 10 kişi götürüldükleri Ceylanpınar İlçe Emniyet Müdürlüğü’nden Urfa’ya gönderildi.

Viranşehir ilçesinde ise, düzenlenen baskında BDP İlçe Eş Başkanı Birgül Özkara, Belediye Başkan Yardımcıları, BDP İlçe Yöneticileri gözaltına alındı.

Suruç ilçesinde Sarayaltı Mahallesi ile ilçeye bağlı Üçpınar Köyü’ne asker ve polisler tarafından çok sayıda eve baskın düzenlendi. Düzenlenen baskınlarda, Suruç Belediye Meclis Üyesi, DTK üyesi ve BDP eski İlçe Başkanı da gözaltına alındı.

Urfa merkez ve diğer ilçelerde de ev baskınları olduğu öğrenilirken, düzenlenen baskınlarda Ceylanpınar ve Viranşehir dahil toplam 29 kişinin gözaltına alındığı belirtildi.

Diyarbakır’ın **Bismil** ilçesinde de birçok eve eş zamanlı baskın düzenlendi. Düzenlenen baskınlarda 3 kişinin daha gözaltına alınarak Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldüğü belirtildi.

23 Mayıs grevi üzerine...

Bilindiği gibi kamuda toplu görüşme süreci 4688 sayılı sahte sendika yasasının nisan ayında revize edilmesi ve yasalaşması ile başladı. Kamu İşveren Heyeti'nin 30 Nisan'da başlayan toplu görüşme sürecinde, sefalet zammı (%3,5) dayatması ve kamu emekçilerinin hiçbir sosyal, özlük ve demokratik talebinin karşılanmaması konfederasyonlar tarafından tepkiyle karşılandı.

KESK, aylar öncesinden toplu görüşmelerde taleplerinin karşılanmaması durumunda 21-25 Mayıs tarihleri arasında greve çıkacağını duyurmuştu. 14 Mayıs'taki trajikomik zam teklifinden sonra ilk tepki de KESK'ten geldi. KESK 23 Mayıs'ta greve çıkacağını ilan etti.

Kamu Sen gönülsüz de olsa %3 zam komedisine karşı 23 Mayıs eylemine destek vereceğini açıkladı. Kamu Sen bir yandan grev sözcüğünü kullanmamaya özen göstererek 23 Mayıs'ta "iş bırakacağını" duyururken, öte yandan da KESK'le aynı günde eylem yapmamak için Memur Sen'e defalarca çağrıda bulundu. Ama Kamu Sen, Memur Sen'den beklediği yanıtı alamayınca 23 Mayıs eylemine eklenmek zorunda kaldı.

Aynı dönemde Memur Sen lafta esip gürledi. Memur Sen kamu işveren heyetinin teklifi karşısında kitlesini bu esip gürlemelerle oyalama yoluna gitti. Memur Sen Başkanı Ahmet Gündoğdu, katıldığı televizyon programlarında kamu işveren heyetine seslenerek "masada pazarlık yapabileceğimiz bir oranda zam getirin, müzakere edelim" söylemleri ile uzlaşmacı bir arayış içine girdi. Bu çağrının karşılık bulmaması durumunda ise "eylemler yapacağız" söylemini hükümet ile tabanı arasındaki sıkışmasının sonucunda dillendirmek zorunda kaldı. Greve saatler kala 23 Mayıs'taki eylemi destekleme kararı alan Memur Sen, tabanının sesine kulak vermek zorunda kaldı. AKP hükümetinin desteği ile 13 kat büyüyen bir konfederasyonun 23 Mayıs'taki eyleme destek vermesi tümüyle tabanının basıncı sonucu olmuştur. Sadece konfederasyonuna bağlı Eğitim Bir Sen'i sürece katarak 23 Mayıs eylemini kırmaya da çalışan Memur Sen, bu pratiği ile de greve sürüklendiğini göstermiştir.

Hem Kamu Sen hem de Memur Sen toplu görüşmelerde üyelerinin hoşnutsuzluğu ve tepkisi sonucunda 23 Mayıs grevine eklenmek zorunda kalan iki konfederasyon olmuşlardır.

Kamu emekçileri grev çağrısına yanıt verdi!

Kamu emekçileri yıllardır maaşlarına yapılan trajikomik zamlar karşısında biriktirdikleri öfkeyi 23 Mayıs grevine katılarak dışa vurmuşlardır. Bu tablo 23 Mayıs grevini, 12 Eylül darbesinden bugüne kitlesellik bakımından 1 Aralık 2000 grevinden sonraki ikinci büyük grev haline getirmiştir.

Eğitimden sağlığa, ulaşımdan maliyeye kadar birçok sektörde emekçiler kitlesel bir katılımı grevi sahiplenmiştir. Her üç konfederasyonun da grev için ön bir hazırlık yapmamaları temel bir sorundur. Kamu emekçileri ciddi bir hazırlık yapılmadan 23 Mayıs grevine katılmışlardır. 23 Mayıs günü kamu emekçileri alanlara çıkarak taleplerini dile getirmişlerdir. Üstelik kamu emekçikleri sadece ekonomik talepleri için greve katılmamıştır. Aynı

zamanda özlük-demokratik talepleri için, gelecekları ve onurları için greve çıkmıştır.

KESK, 23 Mayıs sonrası yönünü çizmek zorundadır!

“Önümüzdeki süreçte en önemli risk bizzat KESK’in mücadele anlayışından ileri gelmektedir. Günübirlik, stratejik plan ve hedeflerden yoksun bir anlayış, doğaldır ki süreçlerin arkasından koşmayı beraberinde getirmektedir. Kuşkusuz süreçler değerlendirilmek ve gözetilmek zorundadır. Ancak emekçi yığınların beklentilerini bir günlük eylemlere sıkıştırmak ve kazanıma odaklanmış bir çizgi izlememek KESK’in kitleler içerisindeki gücünü zayıflatan bir rol oynamaktadır. Bu ise gerici odaklar tarafından beslenen “ancak bu kadar olabiliyor” gibi bir düşüncenin kitleler içerisinde gelişmesi sonucunu doğurmakta, bilinç bulanıklığını beraberinde getirmektedir. Eğer KESK, kendi kuyusunu kazmak istemiyorsa, 23 Mayıs sonrası da planlamak ve Kamu-Sen’in getireceği sınırlamalara takılmadan yönünü çizmek zorundadır. Aksi bir durum kamu emekçilerinin beklentilerini ortada bırakmak anlamına gelecektir.”

Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından 23 Mayıs grevi öncesi yapılan bu değerlendirmede, işyerlerinden yansıyan havaya bakıldığında grevin başarılı geçeceği ifade edilmekte ve asıl önemli olanın grev sonrası nasıl bir yol izleneceğinin altı çizilmektedir. Kamu emekçileri 23 Mayıs grevini kitlesel bir katılımı sahiplenmiştir. Ancak grevin ardından Kamu Hakem Kurulu, grevden bir hafta sonra kamu emekçilerine %4+4 oranında bir zam dayatmasında bulunmuştur.

Grevin ardından Kamu Sen ve Memur Sen gözünü Kamu Hakem Kurulu’na dikerek sefalet zammında bir iyileştirme beklentisi içine girmiştir. Ancak bu beklenti boşa çıkmış bulunuyor. Birtakım basın açıklamaları ile durumu geçiştirmeye çalışacak bu konfederasyonların, 23 Mayıs eyleminin devamını getirmek gibi bir dertleri yoktur. Sıkışmışlık ve çaresizlik sonucu 23 Mayıs eylemine mecburen katılan bu konfederasyonların gücünü abartmak ve onların bekleme tutumuna yedeklenmek doğru olmayacaktır.

KESK, 23 Mayıs'ta süreci nasıl önden görüp eylem kararı alarak kamu emekçilerinin greve taşınmasını bildiyse şimdi de yine aynı pratikle hareket etmektedir. Sosyal ve ekonomik "birlik"

söylemleri arkasına sığınan bir anlayış, bu konfederasyonlara karşı hayal âleminde yaşamak demektir. Emekçilerin birliğini alanlarda bile bloke etmeye çalışan Memur Sen ve Kamu Sen gibi konfederasyonlarla yapılacak merkezi bir birlik girişimi bizzat bu konfederasyonlar tarafından boşa düşürülmeye mahkûmdur. Düşünün ki Memur Sen 23 Mayıs eyleminin altını boşaltmak için kitlesinin eyleme katılımını sınırlama yoluna giderek üzerine düşen Truva atı olma misyonunu yerine getirmiştir. Zorunluluktan kaynaklı olarak 23 Mayıs eylemine katılan kontra sendikaların gücü abartılmamalı, “birlik” adına kamu emekçilerinin bilinçleri bulandırılmamalıdır. 23 Mayıs kamu emekçilerinin işyerlerinde birleşebildiğini, KESK'in yerinde ve zamanında müdahalesi ile sürecin kamu emekçilerinin lehine çevirebileceğini göstermiştir.

Bundan sonra yapılması gereken mücadeleyi büyütmek olmalıdır. KESK bu anlamda kamu emekçilerinin nabzını tutabilmeli ve mücadelesine önderlik edebilmelidir. Hak almaya yönelik bir mücadele programı ve bu programı hayata geçirme iradesi kamu emekçileri içindeki Truva atlarının boşa düşürülmesinin tek yoludur. Gün 23 Mayıs eylemini aşabilecek pratikler örgütlenme günüdür. Önemli olan bir irade ortaya koymak ve bu iradenin hayat bulması için emekçileri harekete geçirmektir. Bu yapılmadığı koşullarda KESK'in çağrısına yanıt veren onbinlerce kamu emekçisinin beklentileri boşa düşmüş olacaktır. İlerici, devrimci kamu emekçileri bu bakışla hem işyerlerinde hem de sendikalarında sürece müdahale çabasını güçlendirmelidir.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Grev Ümraniye’de selamlandı

Kamu emekçilerinin sefalet ücreti, toplu sözleşme hakkı için başlattıkları mücadele Ümraniye’de selamlandı. İşçi ve emekçileri mücadeleyi sahiplenerek büyötmeye çağırdı.

26 Mayıs günü İMES A kapısı, Dudullu ve Sarıgazi’ye “Sermaye iktidarı emekçilere sefalet dayatıyor!”, “Grevli toplu sözleşme ve insana yaşam için fiili meşru mücadeleye!” şiarlı, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu imzalı ozalitler yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Toplu sözleşme oyunundan sefalet zammı çıktı

Hükümet ile memur konfederasyonları arasında bir süredir devam eden toplu sözleşme oyunu sonuçlandı.

Sermaye hükümeti AKP'nin icraatlarının onay mercii gibi çalışan Kamu Görevlileri Hakem Kurulu beklenen kararı verdi ve milyonlarca kamu emekçisine bir kez daha sefalet zammı reva görüldü. Toplantıda, kamu emekçilerine 2012 için yüzde 4+4, 2013 için yüzde 3+3 zam verildi.

Toplantı sonrası konuşan KESK Genel Başkanı Lami Özgen “Hakemin ortaya çıkardığı kararın şike kararı olduğunu belirtti ve bu kararı kabul etmeyeceklerini söyledi.

KESK'ten ortak grev çağrısı

KESK, Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun, sefalet zammını açıklamasının ardından memur konfederasyonlarına ortak grev çağrısında bulundu.

KESK, Hakem Kurulu'nun, toplu sözleşme kararını açıkladığını ifade ederek, kararın 7'ye 4 alınması ve 'yetkili' konfederasyon olmakla övünen Memur Sen'in önerdiği akademisyenin yüzde 4+4'e onay vermesinin, kamu emekçileri sendikal hareketi açısından utanç verici bir durum olduğunu söyledi.

Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun

‘hükümetin noteri’ olarak nitelendirildiği açıklamada, başından beri hükümete olduğu gibi Hakem Kurulu'na da koltuk değnekliği yaparak yandaşlığını bir kez daha ispatlayan Memur Sen kınandı.

Hakem Kurulu kararının, kamu emekçileri tarafından kabul edilebilecek bir karar olmadığını belirten KESK, Türkiye çapında geniş bir katılımı gerçekleştirilen 23 Mayıs grevini hatırlattı.

KESK Yürütme Kurulu, kamu emekçisinin grev hakkının olmadığını iddia edenleri ve grevsiz toplu sözleşme getiren 4688 sayılı yasayı mahkûm ederek, grev hakkına ilişkin tartışmalara 23 Mayıs greviyle nokta konulduğunu belirtti.

KESK, memur konfederasyonlarına şu çağrıda bulundu:

“Gelin, 23 Mayıs'ta ortaya koyduğumuz iradeden ders almayanlara, taleplerimize kulaklarını tıkayarak bizimle alay edenlere gerekli cevabı hep birlikte verelim. Gelin, kamu emekçilerinin genel çıkarlarını temel alan bir noktadan 23 Mayıs'ta ortaya koyduğumuz iradeyi sürdürelim. Gelin, haklarımızı ve özgürlüklerimizi yok sayanlara kapı kulu değil emekçi olduğumuzu birlikte gösterelim. Gelin insanca bir yaşam için taleplerimize sahip çıkmaya devam edelim ve bu talepler için mücadeleyi birlikte yükseltelim.”

23 Mayıs grevine soruşturma

Yüzbinlerce kamu emekçisinin grevli toplu sözleşme hakkı ve insanca yaşanacak ücret talebiyle gerçekleştirdiği 23 Mayıs grevinin ardından eğitim emekçileri soruşturma saldırısına maruz kaldı.

Grev günü Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'den '23 Mayıs'a soruşturma yok' açıklaması gelse de, il milli eğitim müdürlükleri eliyle Amasya ve Denizli'de öğretmenler hakkında soruşturma açıldı.

Amasya'nın Gümüşhacıköy Kaymakamı Serdar Kartal, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ile birlikte tüm kamu kuruluşlarına yazı göndererek, greve katılan öğretmen ve memurların listesini istedi. Bunun üzerine okul müdürleri işe gelmeyen öğretmenlerin listelerini hazırlayıp İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gönderdi. Diğer memurların listesinin de ilçe kaymakamlığına gönderildiği belirtildi.

Eğitim-Sen Amasya Şube Başkanı Cumhur Koca, Danıştay kararı ve ilgili sözleşmeler uyarınca kamu emekçilerinin yasal haklarını kullandıklarını vurguladı.

Denizli Milli Eğitim Müdürü Sebahattin Akgül ise tespit edilen öğretmenlerin görevlerini yerine getirmediikleri gerekçesiyle savunmalarının isteneceğini ve haklarında inceleme başlatılacağını kaydetti.

Eğitim Sen emeğini savundu

Eğitim emekçilerinin az çalışıp yüksek maaş aldığına dair yapılan açıklamalarla yeni yasal düzenlemelere gidileceği ilan edildi. Eğitim emekçilerinin yaz tatilini fazla yaptığını iddia eden sermaye sözcüleri bununla ilgili düzenlemeler yapılacağını söyledi.

Tayyip Erdoğan'ın başlattığı kampanyada bayrağı devralan Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'e yanıt Eğitim Sen'den geldi.

Eğitim Sen Merkez Yürütme Kurulu yaptığı yazılı açıklamada hükümetin saldırılarının 23 Mayıs grevine özellikle eğitim emekçilerinin yoğun katılımı sonrası başlamasının manidar olduğunu ifade etti.

Çalışma saatleri konusundaki çarpıtmalara da değinen açıklamada şunlar söylendi: “Türkiye’de öğretmenler sadece derslere girmemekte, bunun yanı sıra, özellikle son yıllarda yaygınlaşan Toplam Kalite Yönetimi, ilköğretim Kurumları Standartları uygulamaları, TEFBİS, ADEY, RİDEF vb ek işlerin yanı sıra, yaklaşık 3600 anket sorusunu yanıtlamak, bakanlığın ödenek ayırmadığı okullara bağış toplamak için kermes düzenlemek vb gibi angarya işlerle ders dışı zamanlarda da yoğun bir mesai harcamaktadır.”

Ayrıca sadece çalışma saatleri bile esas alınsa OECD ülkeleri arasında Türkiye'nin en çok çalışan ülke olduğu diğer ülkelerdeki eğitim emekçilerine göre toplumsal statüleri, ekonomik, sosyal ve özlük hakları açısından geri durumda oldukları aktarıldı.

KESK sefalet zammına karşı yürüdü

KESK, sefalet zammına karşı 29 Mayıs günü İstanbul ve İzmir'de alanlara çıktı. Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun zam oranlarını 2012 için 4+4, 2013 için 3+3 olarak açıklamasına tepki gösteren kamu emekçileri mücadelelerine devam edeceklerini vurguladılar.

İstanbul

KESK İstanbul Şubeler Platformu'nun çağrısıyla Galatasaray Meydanı'nda biraraya gelen kamu emekçileri Taksim Tramvay Durağı'na yürüdüler.

Yürüyüşün ardından basın açıklamasını yapan KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve Eğitim Sen 4 No'lu Şube Başkanı Arzu Erdoğan, AKP hükümetinin “kaynak yok” şeklinde açıklamalarının gerçeği yansıtmadığını vurguladı.

AKP hükümetinin “Memurun grev hakkı yok” açıklamalarına da değinen Erdoğan şöyle konuştu:

“23 Mayıs greviyle 1.5 milyon kamu emekçisi hem grev hakkımızın olmadığını ifade edenleri, hem de grevsiz toplu sözleşme düzenlemesinin içeren 4688 sayılı yasayı mahkum ederek son sözü söylemiştir”

AKP'nin kamu emekçilerinin sosyal ve demokratik talepleri karşısında üç maymunu oynadığının altını çizen Erdoğan, 4+4 zam oranı açıklayan Hakem Kurulu'nun da 23 Mayıs'ta ortaya çıkan iradeyi görmezden gelmeye hakkı olmadığını vurguladı.

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu'nun çağrısıyla YKM önünden Eski Sümerbank önüne yürüyüş düzenleyen kamu emekçileri sefalet zammını kabul etmediklerini haykırdılar.

Yürüyüşün ardından basın açıklamasını gerçekleştiren KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve BES İzmir Şube Başkanı Ramis Sağlam, AKP hükümetinin ve onun atadığı Kamu Hakem Kurulu'nun kamu emekçilerinin 23 Mayıs'ta yaptığı grevde ne demek istediğini anlamadığını vurguladı.

Kamu emekçilerine grevi yasaklayan yasaları da hükümeti de tanımadıklarını belirten Sağlam, yüzdelik zamlara teslim olmayacaklarını ve mücadelelerine devam edeceklerini vurguladı.

“İşyerlerine dönmeliyiz!”

Eğitim Sen Çorlu Temsilcisi Kazım Ünlü 23 Mayıs grevini gazetemize değerlendirdi...

- KESK öncülüğünde yapılan son eylemi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kazım Ünlü: KESK ilk kez, son dönemlerde aldığı eylem kararını diğer konfederasyonlarla katılma kararı noktasında merkezi düzeyde zorladı. Bunda söz konusu olumsuz koşulların emekçi tabanında yaratmış olduğu rahatsızlıkların da etkisi vardır. Hükümet kamu çalışanlarını tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar hiçe sayarak itibarsızlaştırmaya çalışmaktadır.

Hükümetin bu tutumu kamu emekçileri tabanında büyük bir tepki yaratmıştır. Tabandaki bu tepki doğallığında sendikal örgütlerin konfederasyon merkezlerini de sıkıştırmasına neden oldu. Memur-Sen, Türk Kamu-Sen, Birleşik Kamu-İş'in KESK'in aldığı karara uymaktan başka çaresi kalmamıştı. Çünkü katılmamaları durumunda KESK'in bu kararı sendikal rekabette turnusol görevi görecekti. Hem kendi tabanındaki zorlamanın etkisiyle hem de mevcut üye potansiyelini koruma amacıyla 23 Mayıs'ta eylem kararı almak zorunda kaldılar. Bu yönüyle KESK'in basıncıyla gerçekleşen eylem oldukça başarılı bir sonuç ortaya çıkarmıştır. Ancak bu tarzın, gelecekte yaşanacak saldırıları göğüsleme açısından mevcut saldırıları bertaraf etmeye yetmeyeceği açıktır. Sadece biriken tepkiyi örgütlemek önemlidir ancak yeterli değildir.

Kamu emekçilerinin herhangi bir konu karşısında tepki duymalarını beklemeksizin KESK'in işyerlerini esas alan, emekçilerin taleplerini içeren, sermayenin ve onun siyasal iktidarının emekçiler için düşündüğü saldırıların ve emek süreçlerinin dönüşümünü detaylarıyla emekçiler nezdinde bilince çıkaran bir tutum ve örgütlenme çalışmasına girmesi gerekmektedir.

Yaşanacak saldırıların bertaraf edilebilmesi ancak ve ancak emekçilerin birliğiyle mümkündür. Son eylem de bize bunu açıkça göstermiştir. Büyük şehirler hariç diğer kentlerde ve taşrada işyerlerinden doğru gelen tepki alana yansımıştır. Ortak örgütlenen yerelerde emekçilerin kitleselliği ve yarattığı enerji açığa çıkarken, ortaklaştırılamayan merkezlerde ise gölgede kalmıştır. Bu açıdan değerlendirildiğinde yerel KESK örgütlerinin ve merkezinin ayırıştırıcı

değil her zamankinden daha fazla birleştiren bir işleve sahip olması gerekmektedir. Tabii ki ayırıştırıcı derken diğer konfederasyonların birleştirici-bütünleştirici olduğundan bahsetmiyoruz. Tam tersi emekçilerin ayrı tutumlarından ve mücadelesinden en fazla nemalanan kesimler KESK'in dışındaki mihraklardır. Sendikamızın birleştirici tutumu işyerlerinde emekçiler arasında ciddi bir güven sağlamıştır. Bu tutumumuzu geliştirerek devam ettirmemiz sendikamız ve mücadelemizi büyütecektir.

- Çorlu yerelinde grev nasıl geçti?

Kazım Ünlü: Çorlu yerelinde son yılların seçim mitingleri dışında en kitlesel emekçi eylemi gerçekleşmiştir. Birleştirme adına bu eylemin çağrıcısı olduk. Tek başına birleştirme tutumumuz dahi, işyerlerinde grevin başarılı olmasına katkı sunmuştur. Bütün işyerlerinde sendikamızın politikaları diğer sendikalara ve hiçbir yere üye olmayan emekçiler tarafından ilgiyle dinlenmiş ve bu işin öznesinin KESK olduğu kabul görmüş, takdir toplamıştır. Eylem alanının örgütlenmesinde mücadele deneyimimiz büyük rol oynamış ve öğretici olmuştur.

- Bundan sonraki süreçte mücadele hattı sizce nasıl olmalı?

Kazım Ünlü: Tepkiler üzerinden örgütlenen bir grev uzun vadede egemenlerin saldırılarını karşılayacak bir sonuç üretmeyecektir. Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir. Bu söylediğiniz şey kamusal alanın tasfiyesi, kamu çalışanlarının yaşamlarını olumsuz yönde etkileyecek saldırılara karşı gelecek tepkilerin örgütlenmemesi anlamına gelmemelidir.

Anayasanın değiştirilmesi kamusal alanın tasfiyesi, eğitim ve sağlığın vb. alanların ticarileştirilmesi, 657 sayılı devlet memurları kanunun tamamen ortadan kalkması, yerine kamu çalışanlarının esnek güvencesiz rekabet koşulları içerisinde çalışmaya zorlanması gibi saldırıların olduğu bir ortamda emekçileri örgütleme argümanlarımız çok fazladır. Elimiz çok güçlüdür. Asıl mesele mevcut durumu emekçilere yeterince anlatamamamız, emekçilerde geleceklerine sahip çıkma isteği uyandırılmamızdır. Önümüzdeki süreçte emekçiler nezdinde saldırılarla mücadele etme konusunda öncü olarak tarihsel rolümüzü oynamamız gerekmektedir. Önümüzdeki dönem bu sorunların emekçilerin hayatlarında nasıl değişikliğe yol açacağı, çözüm önerileri ve aynı zamanda mevcut haklarımızı nasıl koruyacağımız ve geliştireceğimizi anlatan güçlü propaganda ve ajitasyon araçlarıyla işyerlerine dönmemiz gerekiyor. Uzun süredir zayıflamaya yüz tutmuş işyeri bağlarımızın yeniden güçlendirilmesi ve örgütlenmesi acil ihtiyaçtır. Tepkiler üzerinde KESK ve KESK'in kadroları “şununla olmasın, bununla olmasın!” şu konfederasyon ile birlikte oturursan meşrulaştıracağım vb. tutumlardan vazgeçmelidir. Unutulmamalıdır ki KESK'in en çok büyüdüğü

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

dönem birçok problemine rağmen Emek Platformu'nun olduğu dönemdir. Bu ifade, yeniden Emek Platformu yeniden inşa edilsin anlamına gelmesin. Süreci iyi analiz eden, doğru taktik tutumlar geliştiren ve uzun vadede iyi bir stratejiye sahip olan, işyerlerinde birleştirmeyi esas alan bir sendikal mücadele hattı, KESK'i sınıf mücadelesini ve demokrasi mücadelesini büyütecektir. Sınıf hareketinin en önemli odağı olan KESK'in bu anlayışla hareket etmesi tarihsel bir görevdir.

Gerçek anlamıyla sınıfın grevini örgütlemek için grevin somut talepleri ortaya konmalıdır. Aylar öncesinde belirlenen talepler çerçevesinde ücret, kreş, doğum izni vb. somut talepler üzerinden giderek eylem örgütlenmelidir.

Kızıl Bayrak / Trakya

“23 Mayıs moral verdi”

Kayseri'de 23 Mayıs grevine katılan kamu emekçileri, toplu sözleşme sürecine ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştılar...

Tevfik Türkoğlu (Eğitim Sen üyesi): Tüm ülkede olduğu gibi 23 Mayıs grevine Kayseri'de de yoğun katılım oldu. Kamu emekçileri alanları doldurdu. Hizmet üretmeyerek siyasi iktidara gereken uyarıyı yaptılar. Kayseri'de tüm sendikaların ortak taleple biraraya gelmeleri katılımı arttırsa da sığ-geri taleplerin öne sürülmesi katılımın genişlemesini de sağladı.

Alanda kitlenin coşkusu iyiydi. Ayrıca KESK'in eylemde inisiyatifi elinde bulundurması olumluydu. Öte yandan grevin örgütlenmesinin kendiliğinden gelişmesi dikkat çekti. Ancak grev sonrasında konfederasyonların bir programının ve eylem takviminin olmaması ise eksiklikler.

Sendikal bürokrasinin, taban çalışması yapmadan, kendiliğinden gelişen grevin kitleselliği ile günü kurtarmaya çalıştığı, hak alma çizgisinden uzak bir eylemdi.

Zeynep Vural (Eğitim Sen üyesi): Katılım çok güzeldi. Beğendim. Sloganların belirsiz oluşu ve toplanma alanında yaşananlar eksikliklerimizdi. Daha planlı hareket edebildik. Türk Kamu-Sen'le ortak eylem yapmak yerine ayrı alanlarda eylem yapabiliydik.

İlhan Yıldız (Eğitim Sen üyesi): Eylemi nitelik açısından iyi bulmadım. Nicelik olarak son yılların en kitlesel eylemiydi. Türk Kamu-Sen'le aynı alanda ortak eylem yapmak yerine ayrı alanda yapsak iyi olurdu. Türkiye vb. parçalar ortamın havasını olumsuz yönde değiştirdi.

Kezban Yüksel (Eğitim Sen üyesi): Greve katılım gayet güzeldi. Daha önce de grevler yaptık ama sayımız azdı. Eyleme katılımın yoğun olması moral verdi. Geleceğe olumlu bakmamıza neden oldu. Bundan sonra eylemlerin daha güçlü olacağına inanıyorum.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Güngör Otomotiv’de patron-Türk Metal işbirliği...

“Türk Metal’den hesap soracağız!”

Gebze Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu bulunan Güngör Otomotiv Yan Sanayi AŞ’de yıllardır çalışan işçiler patron ve Türk Metal çetesinin işbirliği ile tazminatsız bir şekilde işten atıldılar. İşten atılan öncü işçiler 30 Mayıs günü fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Tazminatsız işten atılan 5 işçinin gerçekleştirmek istediği basın açıklaması polis tarafından terörize edilmek istenirken Türk Metal çetesi de devreye girerek eylemi engellemeye çalıştı. Fabrika dışından toplanan 70-80 kişilik bir grup eylemi engellemek için fabrikanın bulunduğu sokağın girişini kapattı.

Faşist çeteden provokasyon girişi

İşten atılan Güngör Otomotiv işçileri ve Metal İşçileri Birliği üyeleri Gebze Organize Sanayi Bölgesi’ndeki bankalar önünden yürüyüşe başladılar. Polis ablukası altında kaldırımdan yürütülen işçiler “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “İşçiyiz, haklıyız kazanacağız!”, “Zafer direnen işçilerin olacak!” sloganlarını attılar.

Fabrikaya yaklaşıldığı sırada, provokasyon için fabrika önünde bekleyen gerici-faşist grup sloganlar atmaya başladı. Türk Metal Sendikası’nın kışkırtmasıyla “Şehitler ölmez, vatan bölünmez!”, “Kahrolsun PKK!”, “Türk Metal nerede, biz oradayız!”, “Ya Allah bismillah, Allahû ekber!” şeklinde sloganlar atan grup, ortamı provoke etmek istedi.

Türk Metal çetesi eliyle gerginlik yaratılmaya çalışılırken Güngör Otomotiv patronu 16.00-24.00 vardiyasına gelen işçileri hızla fabrikaya sokup içeri kapattı. 16:00 çıkışının servislerini de arka yoldan kaçırdı.

İşten atılan işçilerin avukatlarının da hazır bulunduğu eylemde, polislerle avukatlar arasında tartışmalar yaşandı. İşçiler, fabrikanın bulunduğu sokağın başında basın açıklaması yapmaya karar verdi. Türk Metal çetesinin getirdiği grup sokağın gerilerine doğru çekildi. Polis tarafından koruma altında bulunan, Türk Metal çetesinin getirdiği grubun olduğu yere kadar ilerleyen işçiler fabrikaya

yakın bir noktada basın açıklaması gerçekleştirdi.

İşten Atılan Güngör Otomotiv işçileri adına açıklamayı okuyan Yusuf Ziya Karaboğa, Türk Metal çetesinin işçileri patrona ihbar ettiği belirtilirken açıklamasına şu sözlerle devam etti:

“Bu yılki sözleşme sürecinde de çalışma koşullarının düzelmesini istedik. Bir kez daha karşımıza patron ile sendikanın saldırıları çıktı. Gerek fabrikaya şubeden yöneticiler geldiğinde gerekse de bizler sendikaya gittiğimizde iyi bir sözleşme imzalanmasını istediğimizi söyledik. Türk Metal, bizlerin karşısında çabalıyormuş gibi davranıp hatta fabrikaya grev kararı asarken diğer taraftan da sendikaya konuşmaya giden işçilerin isimlerini bir bir patrona iletmiştir.”

“Türk Metal’den hesap soracağız!”

Basın açıklaması sırasında sloganlar atmaya devam eden işçiler, işçi kardeşlerine şöyle seslendiler:

“Bizi işten atarak korku salmaya çalıştılar. Korkutarak geride kalanları susturmaya çalıştılar. Çünkü susarsak bir kez daha kötü bir sözleşmeye kolayca imza atabileceklerdi. Hakkımızı istemeye devam etmeliyiz. Bu hepimizin geleceğidir. Bizler, iyi bir sözleşme imzalanmasını istedik. Bizler, insanca yaşayabileceğimiz bir ücret belirlensin istedik. Bizler, sağlıklı ve nitelikli yemek yiyebilelim istedik. Bizler, zorunlu mesailerin son bulmasını istedik. Bizler, iş kazalarının önlenmesi için iş güvenliği önlemlerinin alınmasını istedik. Bizler, bunları istediğimiz için tazminatsız bir şekilde işten atıldık. Tazminat haklarımızı alana kadar direnmeye kararlıyız. Bizler, iyi bir sözleşme imzalanana kadar sesimizi yükselteceğiz. Bizler, Türk Metal sendikasıdan yaptıklarının hesabını soracağız.”

Eyleme, TMMOB Makine Mühendisleri Odası Kocaeli Şubesi Gebze Temsilciliği, Metal İşçileri Birliği ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu destek verdi.

Penta’da seçimler gerçekleşti!

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 No’lu Şube’nin örgütlü olduğu Penta Elektronik fabrikasında temsilci seçimleri 25 Mayıs günü gerçekleştirildi.

6 işçinin adaylığını koyduğu temsilci seçimlerinde; Hüseyin Toruş 76 oyla baştemsilci seçilirken, Özlem Kalaycı aldığı 58 oyla 2. temsilci, Ramazan Gözel ise 57 oyla 3. temsilci seçildi.

Sözleşme döneminde taleplerin arkasında duran ve sonuna kadar mücadele edilmesi gerektiğini savunan TİS Komisyonu üyelerinden Hüseyin Toruş, Özlem Kalaycı ve Ramazan Gözel seçimlere birlikte hazırlandılar.

Fabrikada toplam 146 işçiden 120’si oy kullandı. İşten ayrılıp hala sendika üyesi olarak görünen, yıllık izinde olan ve gece vardiyasında çalışan 26 kişiden bazıları ise sandığa gitmemeyi tercih etti. Ayrıca sandıktan 4 geçersiz ve 3 boş çıktı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Çel-Mer’de sendika düşmanlığı

Gebze Çayırova’da kurulu bulunan Çel-Mer Çelik fabrikasında sendikalaşma sürecinde işten atılan işçilerinden bazıları işe iade davasına kazanarak işe başlamak için işyerine başvurdular. Sendikal örgütlenmenin öncülüğünü yapan iki işçi üç süren oyalamadan sonra işe alınmadı. Tekrar işe alınan 3 işçiye de patronun emriyle çeşitli baskılar uygulandı. İşçilerin, fabrika servislerini kullanmalarına izin verilmedi. Onursuz üst aramasına maruz kalan işçilerin, fabrikaya telefonlarıyla girmeleri de yasaklandı.

Bu süreçte sendikal örgütlenmenin öncülüğünü yapan işçiler sendikadan herhangi bir destek görmediler. Fabrikada Birleşik Metal-İş Sendikası’nın yetki tespiti geldikten sonra tekrar örgütlenme çalışmaları yapıldı. 20’ye yakın işçi sendikaya tekrar üye oldu. Bunun karşısında Çel-Mer patronu sendikaya üye olan işçilerden 8’ini işten attı.

Şu anda fabrika önünde 4 işçi direnişte. Sendika ile patron arasında toplu sözleşme görüşmeleri de devam ediyor.

Kızıl Bayrak / Gebze

TOGO'da direniş dayanışmayla sürüyor

Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için TOGO Ayakkabı'da işten atılan işçilerin direnişi sürüyor. Direniş karşısındaki tahammülsüzlüğünü her fırsatta gösteren TOGO patronu, bir yandan direnişi bitirmeye yönelik adımlar atmaya çalışırken diğer taraftan da işten atma saldırısını devreye sokuyor.

Patron son olarak, sendikalaşma sürecine dahil olmayan ve direnişle bağ kurmayan işçileri işten çıkardı.

TOGO işçileri ise direnişi büyütmek için çalışmalarına devam ediyor. Atatürk Bulvarı ve İzmir Caddesi'nde dağıttıkları bildirilerle direnişlerinin sesini işçi ve emekçilere taşıyorlar.

Destek ziyaretleri...

24 Mayıs sabahı işçilerin alana girmesinin ardından kahvaltı yapmak için gelen ODTÜ öğrencileri ile kahvaltı yapılarak sohbetler gerçekleştirildi. Daha sonrasında ise Kıbrıslı öğrenciler direniş alanını ziyaret etti. Karşılıklı bilgi alışverişi yapıldıktan sonra alandan ayrılan Kıbrıslı öğrencilerden sonra ise HDK alanı ziyaret etti.

Bu sırada, ODTÜ Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden mezun olan öğrenciler de mezuniyet sevinçlerini işçilerle birlikte yaşadı. Davul ve zurna ile gelen öğrencilerle birlikte halaylar çekildi. "İşçi-gençlik el ele mücadeleyle!" sloganı atıldı.

HDK ve ODTÜ'lü öğrenciler alandan ayrıldıktan sonra ise Cansel Malatyalı ziyarette bulunarak sınıf dayanışmasını yükseltti. Tutulan direniş günlüğüne yazı yazan Cansel Malatyalı direnişini anlatırken TOGO işçilerinden de sürece dair bilgi aldı. Hep birlikte öğle yemeğinin yenilmesinden sonra alandan ayrıldı.

Türk Harb-İş direnişi ziyaret ederek işçilerle dayanışmayı yükseltti. TOGO işçilerini BDSP ve Ekim Gençliği de gün boyu yalnız bırakmadı.

Direnişle dayanışma

28 Mayıs günü direniş alanına gelen birçok kurum işçilerle sınıf dayanışmasını yükseltti. BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol ve beraberindeki demiryolu emekçileri direniş alanına gelerek işçileri ziyaret etti.

Ziyarette konuşan BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol, TOGO işçilerinin onurlu bir mücadele verdiklerini ve bu mücadeleyi sahiplendikleri vurguladı. Ayrıca son zamanlarda 12 Eylül darbesi üzerine çok söz söylendiği ama işçilerin örgütlülüğünün yok edilmesinden hiç söz edilmediği dile getirildi.

"Mücadeleniz mücadelemizdir. Sınıf dayanışması olmadan hiçbir yere varılamaz" diyen Demirkol'un ardından söz alan TOGO işçisi şöyle konuştu: "Başbakan iki sendikaya üye olabileceğimizi söylüyor ancak biz birine üye olmak istedik, işten atıldık."

Konuşmaların ardından BTS yöneticileri, direniş destek amacıyla topladıkları bir miktar parayı TOGO işçilerine verdiler. Sloganlarla başlayan ziyaret sloganlarla sona erdi.

Gün içerisinde ESM Ankara 1 No'lu Şube'den de destek ziyareti gerçekleşti. Mücadele Birliği, EMEP Mamak İlçe Örgütü, BDSP ve öğrenciler de gün boyu işçileri yalnız bırakmadı.

İşçilerin kararlı direnişlerini dağıtmak amacıyla patron, mağaza müdürünü işçilerle görüştürdü. Mağaza müdürü tarafından "bu işleri bırakmaları" istenen işçilerin cevabı direnişi büyütmek oldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

TOGO direnişinin sesi yayılıyor

TOGO direnişinin sesi Ankara'nın emekçi semtlerinde mahallelerinde yankılanıyor. İşçilerle sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısında bulunan sınıf devrimcileri dayanışma çağrısını organize sanayi bölgelerine ve tekstil fabrikalarına da ulaştırmaya devam ediyorlar. Bu kapsamda yaklaşık 600 adet BDSP imzalı "TOGO işçileri mücadele yolunu seçti" üst başlıklı bildiri Ostim Metro çıkışı ve Balgat'ta bulunan tekstil fabrikalarında işçilere ulaştırıldı. TOGO'da direniş sürecinin anlatıldığı dağıtımlarda olumlu tepkiler alındı. 'Öz Gaziantep' isimli yemek şirketinde çalışan bir işçi, kendisinin de, rahatsızlandığı için işten atıldığını ve bütün patronların aynı olduğunu söyledi. En ufak sorunda işçilere kapının gösterildiğini söyleyen işçi direnişle dayanışmanın önemli olduğunu belirtti.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TOGO işçilerinin sesi Mamak'ta

TOGO Ayakkabı işçileri, 27 Mayıs günü Mamak İşçi Kültür Evi'nde **BDSP**'nin gerçekleştirdiği dayanışma etkinliği ile seslerini Mamaklı işçi ve emekçilere taşıdılar.

TOGO direnişinin önemini vurgulandığı etkinlikte söz alan direnişçi TOGO işçisi, direniş sürecini özetlediği konuşmasında, sendikali olmanın önemi ve içerideki onursuzluk dayatmalarına karşı tek kurtuluş yolunun örgütlü mücadeleden geçtiğini belirtti. Patronun tazminat dahil bütün haklarını yatırmayı kabul etmesine rağmen sendikali olarak fabrikaya girene kadar mücadelenin devam edeceğini belirten TOGO işçisi, 35 işçinin ya sendikali olarak işe gireceğini ya da bu fabrikanın kepenklerinin ineceğini ifade etti. Ayrıca süreç içerisinde devletin ve kolluk güçlerinin de gerçek yüzünü gördüklerini söyleyen işçiler, en temel hak arama eylemlerinde dahi gözaltı saldırısı ile karşılaştıklarını belirttiler.

Yapılan konuşmalarda ayrıca, içeride üretim devam etmemesine rağmen çalışmaya gelen 9 işçinin direnişçi işçilerin yüzlerine bakmadığı, bir arabanın içinde işe getirilip götürüldüğü belirtildi.

Etkinlikte söz alan işçiler, TOGO patronunun direnişi kırmaya yönelik hamlelerine de dikkat çektiler. İşçiler, TOGO patronunun, 18 yaşından küçük olduğu için bir işçinin sigortasını yatırmadığı ve iş kazasının üzerini örttüğü bilgisini de verdiler. İşçiler ayrıca, genç bir işçinin evinin aranarak para teklifinde bulunulduğunu ve işçinin açtığı davayı geri çekmesini istediğini söylediler.

Buna karşı ise genç işçinin direnişe devam etme kararlılığı ile karşılık verdiği belirtildi. İşçiler direnişin kendileri için yeniden bir doğum olduğunu ve bu süreçte çok şey öğrendiklerini belirttiler. "Bugüne kadar at gözlüğü ile dünyaya baktıklarını" belirten işçiler bundan sonra da örgütlü mücadeleyi sürdüreceklerini ifade ettiler. Eski bir ASKİ çalışanı ve Melih Gökçek döneminde işten atılarak direnişe geçen bir emekçi de kendi sürecini anlattı.

Son olarak BDSP adına yapılan konuşmada, TOGO direnişinin birçok işçi havzasına, emekçi mahallelerine ve gençliğe taşınacağı, bu konuda üzerine düşen görevin yerine getirileceği üzerine yapılan konuşma ile etkinlik sona erdirildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kıdem hakkı için direniş!

8 yıldır kıdem tazminatlarını alamayan İzmir Basma Fabrikası işçileri ya da bilinen adıyla Giraud Ailesi Mağdurları 1 aya yakın süredir ailenin Buca'daki çiftliği önünde direnişler. Talepleri ise 8 yıl önce almaları gereken kıdem tazminatlarının ödenmesi.

Giraud Ailesi'nin kızı ve Koç'ların gelini Caroline Koç'a ait olan İzmir Basma fabrikasında 2004 yılında 350 işçi çalışmaktaydı. 2004 yılında işçilere önce şirketin zor durumda olduğu ve bu nedenle ücretlerde kesinti yapılacağı, herkesten fedakarlık beklendiği söylendi. TEKSİF'te örgütlü olan fabrikada işçiler ve sendika bu durumu kabullendiler ve ücretler düşürüldü. Ardından ise fabrikanın kapatılacağı söylendi ve kıdemlerin hesaplanarak iki taksit halinde verileceği söylendi. Bu durum da işçiler ve sendika tarafından kabul edilerek ilk taksidin 2005 Haziranı'nda, ikincinin ise Aralık'ta verileceği duyuruldu. Teminat olarak ise işçilere, resmi senet olmamakla birlikte ücret ödeme planının yer aldığı firma adına imzalı kağıtlar dağıtıldı.

Ancak Aralık ayına gelinmesine rağmen işçiler kıdemlerini alamadıkları gibi fabrika kapanarak aynı zamanda işsiz kaldılar. Bu süreçte patron kıdemlerin ancak %60'ını verebileceğini, senetleri getirenlerin paralarını alabileceğini söyledi. 300 kişi haklarından feragat etmeyi kabul ederken, 50 kadar işçi ise duruma itiraz ederek hukuksal süreç başlattı.

Yargı süreci ile birlikte Koçbank'a ipotek ettirilen fabrikaya Koçbank icra yoluyla el koydu ve bu danışıklı dövüş sonunda firmanın elinde herhangi bir maddi değer kalmadı. Yargı süreci ise önce işçilerin lehine sonlandı ancak Yargıtay kararı bozdu. İkinci kez açılan dava ise Yargıtay'da da onandı fakat bu süre zarfında fabrikayı tasfiye eden kurnaz patron tüm borçlardan iflasın arkasına sığınarak kurtuldu. İşçilere dağıtılan senetlerin de firma adına kesilmiş olması işçilerin bu ücretlerini tahsil edebilmesinin de önüne geçti.

Anayasal olarak tanınan ve hukuk süreci sonucunda da teyit edilen kıdem hakları patronun ayak oyunları sonucu ödenmeyen, sendikaları tarafından da başından beri yalnız bırakılan işçiler, süreç içinde çeşitli eylemler yaparak seslerini duyurmaya çalıştılar. Giraud Ailesi'nin evi ve çeşitli işyerleri önünde basın açıklamaları yaptılar ve kamuoyunu bilgilendirdiler ancak bu çabalar sonuç vermedi. Son olarak ise işçiler ailenin Buca Hipodromu yakınındaki 250 dönümlük çiftliğinin önünde çadır kurarak direnişe başladılar.

Mağdur olan ve paralarını alamayan 50 işçinin 35 kadarı 4 Mayıs'tan bu yana çiftlik önünde direnişini sürdürüyor. Başlarda Caroline Koç'un kendileri

hakkında suç duyurusunda bulunduğunu belirten işçiler, şu an için ailenin kendilerini görmezden gelmeye çalıştığını ifade ediyor. Her biri ortalama 20-25 yıllık işçiler olan 35 işçinin toplam 900 milyara yakın kıdem alacağı bulunuyor. İşçiler iflas gerekçesiyle tazminatlarını ödemeyen ailenin sadece çiftliğin değerinin 500 trilyondan fazla olduğu ifade ediyorlar. Yine sayılı zenginler arasında adı geçen Giraudlar'ın pek çok fabrikası ve şirketi de bulunuyor.

Ayrıca işçiler basının ilgisizliğinden de şikayetçiler. Muhalif basın dışında hiçbir gazetenin kendilerini görmediğini kaydeden işçiler bunu da Koç ile medya patronları arasındaki reklam ilişkisine bağlıyor.

Çadırlarında ücretlerini alana kadar direniş sürdüreceklerini kaydeden işçiler Savranoglu ve Billur Tuz işçilerinin de kendilerini ziyaret ettiklerini belirterek tüm sınıf güçlerini dayanışmaya çağırıyor.

Kızıl Bayrak / İzmir

Billur Tuz'da kararlı direniş

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Billur Tuz fabrikasında 150 gündür direnen işçiler haklarını almakta kararlılar.

Sendikal haklarına sahip çıktıklarını için işten atılan Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler her sabah 06.30'da geldikleri fabrika önünde saat 18.30'a kadar bekliyorlar.

Geçtiğimiz günlerde 15 işçiyi işe geri alma teklifinde bulunan Billur Tuz patronu ise işçilerin bu teklifi reddetmesinin ardından herhangi bir adım atmadı.

Disiplinli bir şekilde direnişlerini sürdüren işçiler, İzmir yerelindeki eylemlere katılarak seslerini duyurmaya devam ediyorlar.

Son olarak 23 Mayıs'ta Türkiye genelinde kamu emekçilerinin gerçekleştirdiği greve destek veren işçiler pankartlarıyla alandaki yerlerini almışlardı.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

BEDAŞ'ta direniş başladı

Boğaziçi Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi (BEDAŞ) bünyesinde elektrik sayaç endeks okuma işini yapan Enerji-Sen üyesi işçiler, işten atma saldırısına karşı 30 Mayıs günü Taksim'de yürüyüş gerçekleştirdiler. BEDAŞ işçileri, atılan işçiler geri alınana ve talepleri kabul edilene kadar BEDAŞ önünde direneceklerini söylediler.

120 işçi işten çıkarıldı

Marsaş-Çıra Ltd. şirketinde çalışan sendika üyesi 180 işçiden 120 işçinin iş akitlerinin feshedilmesine tepki gösteren işçiler ve destekçi güçler Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelerek BEDAŞ önüne yürüdüler.

Nakliyat-İş, Dev Sağlık-İş, Limter-İş, Sine Sen, Belediye-İş, Emekli Sen, EMO İstanbul Şube, ÇHD'nin de destek verdiği eylem aralarında Mücadele Birliği ve Halkevleri'nin de bulunduğu ilercici güçler de katılım sağladı.

BEDAŞ binası önüne gelindiğinde ilk önce Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal bir konuşma yaptı. Kartal konuşmasında, süreç hakkında bilgilendirme yaparak BEDAŞ, polis, Ülkü Ocakları ve AKP'nin baskılarıyla işçilerin işten çıkarıldığını ve sendikanın tasfiye edilmeye çalışıldığını söyledi.

Kartal, enerji işçilerini örgütlenme mücadelesi veren sendikanın ise "yasadışı örgütlerin sendikası" olarak lanse edilmeye ve sendikanın meşruluğunun yok edilmeye çalışıldığına vurgu yaptı.

Kartal; taşeronlaştırmaya ve güvencesizliğe karşı örgütlenmeye ve mücadele etmeye devam edeceklerini belirtti.

Eylemde, işçiler adına açıklamayı Enerji Sen üyesi Arif İnan Başgedik okudu. Başgedik, BEDAŞ yönetiminin sorunların çözümü için adım atmak yerine sürekli olarak saldırdığını vurgulayarak, taşeron sistemine başkaldıranlara karşı AKP'nin ve BEDAŞ'ın cezalandırma politikası izlediğini ifade etti.

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun da söz aldığı eylemin ardından BEDAŞ önünde bekleyişe geçildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

3. ART direnişi başladı

ART Mobilya Aksesuarları fabrikasında çalışan işçiler ücret alacakları için fabrika önünde direnişe başladılar.

Daha önce Metal İşçileri Birliği (MİB) öncülüğünde fabrikada 2 kez direniş gerçekleşmişti. İlk sendikal faaliyet yürüten öncü işçilerin işe geri alınması için, ikincisi ise ödenmeyen ücretlerin ödenmesi için gerçekleştirilmişti. Ayrıca fabrikada ücretlerin ödenmesi için defalarca iş bırakma eylemleri gerçekleştirilmişti.

Fabrikada önündeki direnişe katılmayan işçilere MİB, birlikte mücadele çağrısını taşıyordu. İşçilerin büyük bir kısmı direnişlere katılmadıkları için haklarını da alamamışlardı. Direnişlerin kazanımla sonuçlandığını gören bir grup işçi ücret alacakları için MİB ile birlikte fabrika önünde direnişe geçtiler.

Fabrika önünde direniş başladı

Biraraya gelen işçilerin fabrika önünde yaptıkları basın açıklaması ile direnişe başladılar. İlk olarak 4 işçinin başladığı direnişe katılımlar artmaya başladı. Şu an 13 işçi direnişe katılmış durumda. Önümüzdeki günlerde direnişe katılımın artması bekleniyor.

30 Mayıs'ta başlayan ART direnişi 3. gününde. Direnişin ilk günü ART patronu işçilerin yanına gelerek bir görüşme gerçekleştirdi. İşçilere kendi istekleri ile işten çıktıklarını ve yaptıklarının yasal olmadığını söyleyen patrona direnişçi işçiler hakları

verilene kadar direnişe devam edeceklerini ifade ederek cevap verdiler. En temel hakları için mücadele etmenin meşru bir hak olduğunu ifade eden işçiler hakları verilmeden fabrika önünden ayrılmayacaklarını ve patrona ait firmaların önünü eylem alanına çevireceklerini söylediler.

Direnişte 2. gün

Direnişçi işçiler ve Metal İşçileri Birliği üyeleri 31 Mayıs sabahı 08.00'de fabrika önünde biraraya geldiler. “Ücret haktır gaspedilemez! Direne direne kazanacağız! /ART işçileri” ozalitini açarak direnişin neden başladığını anlatan konuşmalar gerçekleştiren işçiler Art'de çalışan diğer işçilere ve çevre fabrikalarda çalışan işçilere birlikte mücadele çağrısı yaptılar.

Direnişten tedirgin olan ART patronu Metal İşçileri Birliği çalışanları ile görüşmek istediği haberini ilettiler. MİB çalışanları, işçilerin katılmadığı hiçbir görüşmeye katılmayacaklarını ifade ettiler. Direnişçi işçiler ve MİB üyeleri öğlenden sonra ART patronu ile görüşme yapacaklar.

Direnişçi işçiler toplantıda; ücretleri ödenmedikçe hiçbir ara çözümü kabul etmeyeceklerini, direnişin ancak talepler karşılandığında sonlandırılacağını ifade edecekler.

Direnişçi işçiler önümüzdeki günlerde ART'yle iş yapan firmalar önünde ve kent merkezlerinde yapacakları eylemlerle mücadeleyi büyütecekler.

Kızıl Bayrak / GOP

Saldırılarına rağmen direniş!

Baskılara ve gözaltı saldırılarına rağmen direnişlerini sürdüren Adana TEDAŞ işçileri, 2 gün içerisinde 4 kez gözaltına alınmalarını 25 Mayıs günü protesto ettiler. İşçiler, Genel-İş Sendikası önünde toplanıp aileleri ve ilerici, devrimci kurumlarla birlikte İnönü Parkı'na yürüdüler.

İlk olarak söz alan işçi eşleri işçilere 3 ay boyunca maaş verilmediğini ve üstüne polis tarafından eziyete uğradıklarını anlatarak kadına şiddetin yok denildiği, sosyal devlet denildiği bir ülkede gerçeğin farklı olduğunu söylediler. Saçından sürüklenerek gözaltına alınan işçiler karakoldaysa hakarete uğradıklarını ve 2 gün boyunca darp edildiklerini belirttiler.

Şerefleri için direnişte olduklarını ifade eden konuşmanın ardından sözü alan Enerji-Sen Örgütlenme Uzmanı Süleyman Keskin şöyle konuştu:

“Bize diyorlar ki ; ya siz gidersiniz ya biz. Ama biz diyoruz ki; biz üreteniz, siz gidicisiniz, biz kalıcıyız ve biz biliyoruz ki biz haklıyız biz kazanacağız. İçerideki 1800 işçiden ve bizden korkuyorlar ve bize işgalci diyorlar.”

Asıl işgalcilerin polisler olduğunu vurgulayan Keskin birliktelikle kazanılacağını belirterek saldırılara rağmen direnişe devam edileceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / Adana

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Soda Sanayi grevi sürüyor...

Şişecam Kimyasallar Grubu'na bağlı Soda San. A.Ş., Soda Kromsan Krom Bileşikleri Fabrikası ve Soda San. A.Ş. Tuz İşletmesi'nde 18 Mayıs'ta başlayan grev sürüyor.

Petrol-İş Sendikası Mersin Şubesi'nin örgütlü olduğu fabrikada 530 işçinin başlattığı grev kararlılıkla devam ederken işçilerle sınıf dayanışması da büyüyor.

Geçtiğimiz hafta boyunca grevci işçilere destek ziyaretleri hız kesmeden devam etti. Demokratik kitle örgütleri, Türk-İş'e bağlı sendikalar ve ilerici güçler grev alanına gelerek işçilere destek sunuyorlar.

Grevci işçiler de, alanlara çıkan emekçilerle dayanışmayı yükseltiyorlar. Soda Sanayi işçileri son olarak, 23 Mayıs 2012 tarihinde kamu emekçilerinin gerçekleştirdiği greve destek verdiler.

Direnişin 100. gününde yürüyüş

İMO'da işten atılmasının ardından direnişe başlayan Cansel Malatyalı direnişinin 100. gününde eylemdeydi.

29 Mayıs günü, Yüksel Caddesi'nden İnşaat Mühendisleri Odası önüne gerçekleştirilen yürüyüşün ardından basın açıklamasını okuyan Cansel Malatyalı baskıların kendisini yıldıramayacağını, kazanana kadar direnişe devam edeceğini belirtti.

Eylemde “Cansel Malatyalı işe geri alınsın!”, “İMO'da oda ağalığına son!”, “Direne direne kazanacağız!”, “İşçiyiz haklıyız kazanacağız!” sloganları sıklıkla atıldı. Eyleme BDSP'nin de aralarında bulunduğu birçok ilerici ve devrimci kurum destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Borusan'da işçi kıyımına protesto

Borusan Holding'e bağlı Borusan Lojistik'te örgütlenme faaliyeti yürüten DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası, sendika üyesi işçilerin işten atılmasını 25 Mayıs günü protesto etti.

Rumeli Hisarı Baltalimanı'nda bulunan Borusan Holding Genel Merkezi önünde gerçekleştirilen eyleme sendika yöneticileri ve sendikanın örgütlü olduğu işyerlerinden temsilciler katıldı. Genel-İş Sendikası yöneticileri de eyleme destek verdi.

Eylemde basın açıklamasını DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu yaptı.

Kitle, Borusan Holding önünde beklemeyi sürdürürken, Borusan Holding yöneticileri ile sendika yöneticileri bir görüşme gerçekleştirdi. Yapılan görüşmeden sonra Küçükosmanoğlu, kısa bir açıklama yaptı. Sendika olarak taleplerinin, sendikalaşmaya saygılı davranılması ve atılan işçilerin işlerine geri alınması olduğunu söyledi. Buna karşılık Borusan Holding yönetimi ise genel yaklaşım olarak Borusan Lojistik'teki sendikalaşmaya saygılı davranacaklarını, konuyu Borusan Lojistik yöneticileri ile görüştüğten sonra sendikaya cevap verecekleri bilgisini verdi.

Kürtaj tartışmaları dinsel gericiliğin hayatın her alan

Alkış ve tezahüratlar eş

Sinema tarihinin kült filmlerinden *Star Wars*'ta (Yıldız Savaşları) faşizmin yükselişi hayli ironik bir dille anlatılır. Bilim-kurgu ve gerçek üstü öğelerden ayırtırdığınızda temsili demokrasinin ya da *demokrasiliklik* oyununun nasıl hızla faşizme evrildiği, korkunun öfke ve nefrete dönüşerek faşizmi beslediği çarpıcı biçimde karşımıza çıkar. Filmde güvenliğin ve istikrarın (!) sağlanması için parlamentonun feshedilerek imparatorluğun ilan edilmesi ise son seçilmişlerin coşkulu tezahüratlarına sahne olur. Bu sırada bir senatörün sözleri ise yaşananı yalınlığıyla anlatmaktadır: *“Demek özgürlük böyle ölüyormuş, alkışlar ve tezahüratlar eşliğinde...”*

AKP, emperyalizme köleliği ve neoliberal dönüşümleri tirmandırırken bunu dinsel gericilikle birleştirmekte büyük ustalık gösteren bir parti. Dinsel-gericilikten ve toplumun bu konudaki tarihsel eğiliminden faydalanan AKP şefleri her fırsatta yeni gerici uygulamaları hayata geçirerek insanlığın burjuva devrimleriyle birlikte eğreti de olsa hayata geçirdiği idealleri bir bir ortadan kaldırıyor. Liberal anlamda savunulabilecek özgürlükler dahi -ki burada bilimsel ve sanatsal üretimden kadın erkek ilişkilerine, hatta alkol tüketimine kadar pek çok başlığı saymak mümkün- AKP tarafından bir bir masaya yatırılıyor ve AKP şeflerinin gerici vaatleri kitlelerin alkış ve tezahüratları arasında hayatımızın parçası haline geliyor.

Son olarak da Roboski katliamı üzerinden köşeye sıkışan ve açıkça katliamı sahiplenecek kadar pervasızlaşan AKP şefi Erdoğan, kürtaj konusunu ortaya atarak yeni bir tartışma başlattı. Üstelik kürtajın Uludere gibi bir cinayet olduğunu söyleyen Erdoğan, böylece kendince bir taşla iki kuş vurarak hem gündemi sulandırdı, hem de kürtaj gibi ciddi bir hakkı tartışmaya açtı. Bununla birlikte “terör” demagojisine sarılmaktan bir an bile geri durmayarak İçişleri Bakanı'nın izinden gitti, günde 50 TL kazanabilmek için kaçakçılık yapmak zorunda kalan ve bombalarla katledilen çocuk-çocuk 34 kişiyi terörist ilan etti. Yine binlerce AKP'linin alkışları ve tezahüratları eşliğinde...

Roboski bataklığında çırpındıkça pervasızlaşıyorlar!

Roboski katliamının muktedirler için bataklığa dönüşeceği daha başından belliydi. Bildik inkarcı dille böylesi bir katliamı örtmeye çalışanlar daha ilk günlerden beri kendilerini nasıl bir çıkmaza sürüklediklerinin farkındaydılar ama düzen içerisindeki konumlanışları onlara başka da fırsat vermiyordu. Başlarda her şeye rağmen biraz daha temkinli davrandılar ama mesaj her zaman netti: *“Özür dilemek bu aşamada olumsuz bir beklenti olur”* (Bülent Arınç), *“Kılıçdaroğlu'nun talimatı üzerine kimseden özür dileyecek halimiz yok”* (Hüseyin Çelik), *“Soruşturma bitsin özür dilemenin de ötesinde çok farklı sonuçlar çıkabilir ortaya”* (Beşir Atalay)

Bu sözler katliamın hemen ardından sarfedilmişti... Üzerindenaylara geçmesine rağmen en küçük bir ilerleme sağlanamaması bu kez hükümeti katliamı sahiplenmeye itti ve önce Erdoğan katliamı yerli istihbarata dayanarak yaptıklarının “müjdesini” verdi, ardından ise İdris Naim Şahin katledilenleri terörist ilan etti. Yine Erdoğan Arena'daki AKP İstanbul İl

Kongresi'nde yaptığı konuşmada katledilenleri kastederek *“kaçakçılar niçin sınırda mayına basmıyor?”* sorusunu sordu ve vahşice öldürülen çocuk-çocuk 34 Kürt köylüsünün PKK ile bağlantısı olduğu mesajını verdi. Bu artık AKP şeflerinin hiçbir toplumsal tepkiden çekinmediklerinin göstergesiydi. Yine “BDP’li kalleşler” ifadesini kullanan Erdoğan Kürt halkına karşı ilan ettiği topyekûn savaşı bir kez daha hatırlattı ve müzakere etmekten söz ettiği BDP’yi de belli ki katli vaciplerin arasına yerleştirdi.

Ancak aynı süreç içerisinde Erdoğan'ın sarfettiği bir başka söz hem yeni bir tartışmayı açtı, hem de Roboski açısından ironik bir itirafa dönüştü. Önce kürtajı cinayet olarak gördüğünü söyleyen ve Türkiye'nin nüfusunun artmasını istemeyenlerin sinsi planlarından söz eden Erdoğan ardından ise “Her kürtaj bir Uludere'dir” deyiverdi. Demek ki Erdoğan Uludere'nin “cinayet” olduğunu, arkasında da “sinsi bir plan” bulunduğunu çoktan kabul etmişti. Kuşkusuz ki AKP şefinin esas yapmak istediği gündemi değiştirecek bir demagoji yapmak, bunu yaparken de gerici hayallerini hayata geçirmenin yolunu düzlemektir. Kısmen başarılı da oldu ve tüm kamuoyu hızla bir kürtaj tartışmasının içerisine sürüklendi.

Kadını “üretim aracı” olarak gören zihniyet!

Komünist Manifesto'da ustalar, *“Ama siz komünistler, kadınların ortaklığını getirmek istiyorsunuz”* diyen burjuvaziye mizahi bir dille yanıt verirler: *“Burjuva, karısını, salt bir üretim aracı olarak görüyor. Üretim araçlarının ortaklaşa kullanılacağını duyuyor ve, doğal olarak, ortaklaşa olma yazgısından kadınların da aynı şekilde paylarına düşeni alacaklarından başka bir sonuca varamıyor. Hedeflenen gerçek noktanın, kadınların salt üretim araçları olma durumuna son vermek olduğunu aklına bile getirmiyor.”* (**Proleterler ve komünistler**)

Bu sözler 150 yıl öteden gelerek günümüzü anlamamız için bize ışık tutmakta. Zira aynı sömürücüler, aynı egemenler *“enternasyonal”* (!) biçimde gericilikte birleşerek yüzyıllardır aynı zehiri

saçmayı sürdürüyorlar. AKP şefi Erdoğan özellikle kadın düşmanlığı konusunda kimsenin eline su dökemeyeceği bir isim.

Erdoğan'ın -tabii ki pek çok diğer AKP'li ile birlikte- kadını aşağılama, kuluçka makinası olarak görme, kimliğini yok sayma konusunda kirli bir sicili var. Kimi zaman kızdığı çiftçiye “anani da al git” diyor, kimi zamansa *“kadın da olsa çocuk da olsa gereği yapılacaktır”* diyerek kirli savaş çığırtkanlığı yapıyor. Protestocu bir kadını aşağılamak için *“kız mıdır kadın mıdır”* sözlerini sarf ederken polis saldırısı sonucu bebeğini düşüren bir eylemciyi ahlak muhakemesine tabi tutuyor. Tüm bunlar gericiliğin ve patriyarkal angajmanın doğal yansımaları.

Yine Erdoğan'ın kadınlara sürekli olarak doğurma çağrıları yapması, hatta her sözü bir biçimde üç çocuğa getirmesi, Erdoğan'ın gözünde kadının nasıl bir yer teşkil ettiğinin göstergesi. Öyle ki Erdoğan hazır çocuk bezlerinin kolaylığından yola çıkarak şimdiki kadınların işinin kolay olduğunu ve bu yüzden en az üç çocuk yapmak gerektiğini vurgulayarak kadınlara sitem etmekten de çekinmiyor. Ne de olsa kadının tek işi doğurmak ve büyütmekten ibaret!

Erdoğan bu kez tartışmayı daha da ileri götürerek kadının bedeni üzerindeki erkek tahakkümünü öngören bir açıklama yaptı. Üstelik ironik biçimde AKP Genel Merkez Kadın Kolları 3. Olağan Kongresi'nde kadınlara seslenen Erdoğan şöyle konuştu: *“Kürtajı bir cinayet olarak görüyorum. (...) Yatıyor kalkıyorsunuz; Uludere diyorsunuz. Her kürtaj bir Uludere'dir”* diyor. Ardındansa Nazi Almanyası'nı hatırlatır biçimde Türkiye üzerinde oynanan oyunlardan ve sinsi planlardan söz ederek bu oyunları bozma çağrısı yaptı. Tabii daha fazla doğurarak oyunu bozmak kadınlara düşüyordu.

Erdoğan'ın açıklamasını fırsat bilen AKP'liler gerici koro oluşturmakta gecikmediler. Önce Melih Gökçek kürtaj açıklamalarını eleştiren bir kadına twitter'dan *“sen çok mu kürtaj yaptırdın? Bu kadar bağırmanın nedeni bu mu?”* şeklinde hakaret ederek kendi düzeyini gösterdi. Ardından AKP'li TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanı Ayhan Sefer Üstün, kürtajın insanlık suçu olduğunu iddia ederek tartışmayı bir adım ileri götürdü ve cezai yaptırım istedi. Üstün,

Devrimde kadın hakları kılınmak istendiğini gösteriyor...

Devrimde tırmanan gericilik!

Amerika’da yıllardır gündemi oyalamanın bir numaralı aracı olduğu ayyuka çıkmış olan ve her seçim dönemi yeniden gündeme getirilen kürtaj tartışmalarının Türkiye’de de yaşanmasından mutluluk duyduğunu söyleyerek cehaletini de ortaya koydu.

Aile ve Sosyal Politikaları Bakanı Fatma Şahin ise Erdoğan’ın açıklamalarını savunmakla da yetinmeyerek kürtajı savunanları eleştirdi. Kendince espri yapmaya da çalışan bakan bir Temel fıkrası anlatarak meseleyi geçiştirmeye çalıştı. Bu gericilik korosuna MHP’li bir milletvekilinin kadınların bekaretleri üzerinden yaptığı aşağılık açıklamasını da eklediğimizde, bu zehirli havada nefes almanın dahi imkansızlığını görmemek elde değil.

Kürtaj kadının tek başına söz sahibi olduğu tartışmasız bir haktır!

Bu gerici argümanlarla tartışmak ya da onları yanıtlamak dahi, son tahlilde gereksizdir. Ancak kürtajın bu denli gündeme getirilmesi ve istismar edilerek gericiliğe kan taşınmaya çalışılması bu hakkın bir kez daha savunulmasını zorunlu kılmaktadır. Bu konuda sayfalarca yazı yazılmış, pek çok bilimsel üretim gerçekleştirilmiş ve modern toplumda kürtaj ile ilgili asgari bir mutabakat sağlanmıştır. Ancak gerici ve faşist kafalar halen daha dinsel önyargılar, patriyarkal reflekslerle kürtaj hakkını türlü demagojilere konu ederek karalamaya ve yok saymaya çalışmaktadır.

Özellikle Katolik Kilisesi’nin kürtajın yanı sıra doğum kontrol yöntemlerine de karşı duruşu, dünya gericiliği için önemli bir dayanak olmuş ve kürtaj karşıtı kampanyaları güçlendirmiştir. Kullanılan argümanlar ise “Allahın verdiği can” ve “yaşama hakkı” sığılgını bir türlü geçememiştir. Kuşkusuz ki burada kürtaj üzerine ayrıntılı bir inceleme yapma ve ikinci dalga feministlerin mücadeleleriyle özellikle gündeme gelen kürtaj hakkının tarihçesini ele alma imkanından yoksunuz. Buna ne yerimiz ne de zamanımız yeter. Ancak belli başlıkları ele almadan da konuyu geçemeyiz.

Öncelikle kadını ikincil gören, asli görevinin çocuk doğurmak ve erkeğine hizmet etmek olarak tanımlayan patriyarkal anlayış, özel mülkiyet ve sömürü ile eşzamanlı olarak ortaya çıkmıştır. Tüm sömürgeci toplumlarda da dönüşüm yaşayarak gericiliğin ve sömürünün dayanağı haline gelmiştir. Ataerkin tasfiyesi bu nedenle idealist çabalarla değil ancak sömürünün ortadan kaldırılması ile mümkün olacaktır. Tüm bu süre sarfında ise patriyarkal anlayışa ve uygulamalara karşı mücadele etmek, devrim mücadelesi ile paralellik içinde tüm ezilenlerin görevidir.

Kürtaja karşı çıkmak, türlü gerekçelerle zenginleştirilmeye çalışılsa da özünde bu ataerkin anlayıştan beslenir: Kadının görevi doğurmak ve büyüttürmek! Kadının kendi bedeninde dahi söz hakkı ve tasarrufu yoktur. Erkek isterse tecavüz eder, isterse çocuk yapar. Yine hiçbir katliama ses çıkarmayan, hatta birçoğuna imza atan pek çok muhafazakarın kürtaj konusu açıldığında insan haklarından bahsetmesi adeta mide bulandırmaktadır.

Bugün kürtaj hakkı özünde kadınların kendi bedenlerine dair söz hakkının ve tasarruflarının güvenceye alınmasıdır. Aynı beden üzerinde iki birey söz sahibi olamayacağı için esas olan annenin doğurganlığı üzerindeki tasarrufudur. Gerek gebelik süreci gerekse

doğum ve doğum sonrası süreçte en ağır yük -fiziksel ve manevi olarak- annenin üzerindedir. Yine gebelik sonrası çocuk bakımı da günümüzdeki kadının kölelik zincirlerinden biri olarak karşımıza çıkmakta ve toplumsal anlayış kadını eve kapatarak hayattan koparmaktadır.

Yine kürtajın kadın için gerek fiziksel, gerekse psikolojik olarak yıpratıcı bir süreç olduğu bilinmektedir. Ancak bu kürtaj karşıtlığına hiçbir biçimde gerekçe yapılamaz. Zira kimse kürtajı bir doğum kontrol yöntemi olarak benimsememektedir. Riskleri ve handikapları bilinmekle birlikte son karar -kuşkusuz ki bilimin ve tıbbın imkanları dahilinde- annenindir.

Çocuk bakımının toplumsal bir görev olarak algılandığı ve sorumluluğun kolektif olarak paylaşıldığı sömürsüz bir dünyada yani sosyalizmde kürtaj hakkının yeniden tartışılması mümkündür. Ancak kapitalizm ve onun toplumsal formasyonlarından olan patriyarka bugün bu tartışmayı net biçimde kapatmayı ve kürtaj hakkının kadının tek başına söz sahibi olduğu bir biçimde demokratik bir hak olarak savunmayı gerektirmektedir.

Gerici-faşist ablukaya karşı devrim ve sosyalizm!

Önce Roboski, ardından ise ona bağlı olarak açılan ama bambaşka bir mecraaya akan kürtaj tartışmaları AKP’nin coğrafyamızda nasıl bir gericilik kaynağı olduğunu göstermektedir. Ortadoğu’da savaş çığırtkanlığı, Kürt halkına yönelik katliamlar, toplumsal muhalefete yönelik baskı ve terör, bunlarla birlikte işçi ve emekçilere dayatılan kölelik... Bu karamsar tablo gün geçtikçe toplumumuzu daha da çürütmekte, umutsuzluğa ve karanlığa itmektedir. Kağıt üzerindeki haklar dahi hiçe sayılmakta, burjuva demokrasisi bile mumla aranmaktadır.

Ancak bu, AKP eliyle uygulanan kapitalist-

emperyalist tahakkümün bir sonucu olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Aksine düzen içi çözüm safesatlarını, iyi işleyen kapitalizm umutlarını ve liberal demokrasi havarilerinin nasıl bir hayal dünyasında yaşadığını göstermiştir. Bugün ne yeniden Keynes politikalarına dönebiliriz ne de sosyal devleti ve burjuva devrimlerinin ideallerini canlandırabiliriz. O devir geri gelmemek üzere kapanmıştır ve Marks’ın tabiri ile burjuvazi devrimci barutunu çoktan tüketmiştir.

Bugün kapitalizm krizdedir, emperyalizm can çekişmektedir. Sistem sonuna yaklaşmıştır. Mao’nun ünlü sözüne dönecek olursak “emperyalizm kağıttan kaplıdır.” Belki kağıttandır ve bir kere hamle yapıldı mı kolayca yıkılır. Ama her şeye rağmen kaplıdır ve kendi kendine de yok olmayacaktır. Onu buruşturup tarihin çöplüğüne atacak olan ise proletaryadır.

Türkiye’de kürtaj hakkı ve somut uygulamalar

Türkiye’de kürtaj 1965 yılında yürürlüğe giren Nüfus Planlaması Hakkında Kanun’la tıbbi zorunluluk durumunda olmak şartıyla düzenlenmiştir. 1983’te ise kanun yenilenmiş ve 10 haftaya kadar olan gebeliklerde isteğe bağlı kürtaja izin verilmiştir. Uluslararası sözleşmelerde ise kürtajın yasal sınırı 12 hafta olarak belirlenmiştir. Türk Ceza Kanunu’nun 99. maddesinde “Kadının mağduru olduğu bir suç sonucu gebe kalması halinde” ifadesi ile birlikte gebeliğin 20 haftalığa kadar sonlandırabileceğinden bahsedilmektedir. Ancak buna karar verecek olanın uzman bir doktor olması gerekir.

Yasal düzenlemede evli kadınlarda kürtaj için eşin rızası gerekirken evli olmama durumunda kadının isteği yeterli olmaktadır. 2004’te yürürlüğe giren yeni TCK ise babanın izni olmaksızın kürtaj yap(tır)ılmasını suç olarak tanımlamaktadır ancak henüz buna dair bir uygulama yoktur.

2827 sayılı Nüfus Planlaması Hakkında Kanun’a göre 10 haftaya kadar kürtajın ücretsiz gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Ancak Aile Planlaması Merkezi’ne sahip devlet hastaneleri operasyon için ücret talep etmekte, yasal hakkının bilincinde olan ve bunun için girişimde bulunan kişiler ücretsiz yararlanabilmektedir.

Yine kürtaj hizmetini almak isteyen evli olmayan kadınların hakları yasal olmayan biçimde engellenmektedir. Yapılan bir araştırmada İstanbul’daki 15 devlet hastanesinin yalnızca 2’sinde isteğe bağlı kürtaj yapılırken ve evlilik şartı aranmadığı tespit etmiştir. Pek çok hastane yasal zorunluluk olmamasına rağmen evli olmayan kadınlardan da eşin rızasına dair imza istemektedir.

Kürtaj ile ilgili yasal düzenlemeler, tüm yasalarda olduğu gibi kağıt üzerindeki biçimde bile uygulanmamakta, bürokratların ve alt basamaklardaki uygulayıcıların insafına terkedilmektedir. Mevcut haliyle dahi yetersiz yasal düzenlemeler böylece daha da iğdiş edilerek gittikçe kürtaj hizmetine ulaşmayı imkansızlaştırmaktadır.

(Feminist Politika dergisinin 7. sayısında yer alan kürtaj dosyasından özetlenmiştir...)

Dinci-gerici AKP'nin saldırıları bitmiyor...

Her türden gericiliğe karşı kadın-erkek örgütlenmeye!

Tayyip'in nasıl bir demagog olduğunu gösteren yeterince örnek yaşandı bu ülkede. Ancak geçtiğimiz günlerde "Kürtaj Uludere'dir" demesi kendi sınırlarını zorladığını göstermiş oldu. Dinci-gerici AKP hükümetinin başı Tayyip Erdoğan'ın gerici fikirlerini kusarken, aynı zamanda kullandığı küstah üslupta ne kadar ileriye gidebileceğini de bir kez daha görmüş olduk.

Gündeme gelen bu açıklamaların bir yanı, Roboski katliamını, "parasını da verdik artık unuttun" diyerek aklamaya çalışacak denli soysuzlaşabilen Tayyip Erdoğan'ın gündem değiştirmek, hedef sapırtmak için başvurduğu çirkin bir demagojidir. Bir diğer yanıysa, Erdoğan'ın kürtaj açıklamaları vesilesiyle devletin kadın bedeni üzerinde kurmak istediği egemenlik heveslerinin dışavurumudur. Bu açıklamalarla zaten yetersiz olan kadın haklarının tamamen ortadan kaldırılmasının ön hazırlıkları yapılmaktadır.

Erdoğan'ın kadın sorununa bakışı ve kürtaj vesilesiyle yürütülen gerici tartışmalar sömürü üzerine kurulu bu kapitalist düzenin bakışını özetlemektedir. Erdoğan dinci-gerici zihniyetini her fırsatta, özellikle kadın sorunu üzerinden, kustuğu için esasında bu açıklamalar şaşırtıcı değildir. "3 çocuk yapın" söyleminden sonra sıranın kürtaj hakkının gaspına da geleceği kimse için şaşırtıcı olmamalıdır.

Erdoğan önce Hilton Otel'de düzenlenen Uluslararası Nüfus ve Kalkınma Konferansı Eylem Programı'nın uygulanmasına ilişkin 2012 Uluslararası Parlamenterler Konferansı kapanışında yaptığı konuşmada "üç çocuk" talebini yineledikten sonra kürtaj hakkını hedef alarak şöyle demişti:

"Türkiye olarak, çocuklar konusunda da büyük bir hassasiyet içindeyiz. Çocukları çok seviyorum. Ben ülkemde en az 3 çocuk istiyorum. Çünkü genç dinamik bir nüfusa ihtiyacımız olduğunu biliyorum ve bu çalışmayı sürdürüyoruz. ...Şunu da açıkça söylüyorum, sezaryenle ilgili doğumlara karşı olan bir başbakanım ve bunu bir cinayet olarak görüyorum. Kürtajı bir cinayet olarak görüyorum. Buna kimsenin müsaade etme hakkı olmamalı. Ha anne karnında bir çocuğu öldürürsünüz ha doğduktan sonra öldürürsünüz. Hiçbir farkı yok. Buna karşı çok daha duyarlı olmaya mecburuz. Buna karşı el birliği içinde olmak zorundayız."

Sonrasında Tayyip Erdoğan, AKP Kadın Kolları 3. Olağan Kongresi'nde şöyle konuştu:

"Bu ifademe karşı çıkan bazı çevrelere ve medya mensuplarına sesleniyorum. Yatıyorsunuz kalkıyorsunuz 'Uludere' diyorsunuz. Her kürtaj bir Uludere'dir. Anne karnında bir yavruyu öldürmenin doğumdan sonra öldürmeden ne farkı var soruyorum sizlere. Bunun mücadelesini hep birlikte vermeye mecburuz. Bu milleti dünya sahnesinden silmek için sinsice bir plan olduğunu bilmek durumundayız, asla bu oyunlara prim vermemeliyiz".

Kürtaj hakkını gasp etmek için zemin döşeyen Erdoğan, buna bir de ırkçı sos eklemektedir. Kürtajı "milleti dünya sahnesinden silmek için sinsice bir plan" olarak değerlendirmektedir. Erdoğan'ın başlattığı gerici koroya "kürtaj yasaklanmalı" diyerek TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanı Ayhan Sefer Üstün de katılmıştır. Kürtajın insan hakkı ihlali olduğunu belirterek insan hakları komisyonu

başkanı sıfatıyla konuşan bu zat, önümüzdeki günlerde bu konuyu gündemlerine alacaklarını ifade etmektedir. Sağlık Bakanlığı ise, meclis kapanmadan önce yasalaştırılacak bir tasarı hazırlıklarını hızlandırdığını ifade etti.

Kürtajı insanlık suçu ilan edenlerin, cinayetle eşdeğer tutanların açıklamalarında hiçbir bilimsel değer olmadığı gibi insan hakları konusunda samimi de değillerdir. Kürtajın insanlık suçu sayılmasını söyleyenler, önce kendi işledikleri insanlık suçlarına bakmalıdır. Onlar söz konusu tartışmayı Uludere gibi açık bir katliamla benzerlik kuracak denli küstahlardır. Ayrıca vurgulamak gerekir ki, kürtajı cinayet sayan ve yaşam hakkından bahseden Erdoğan "kadın da olsa çocuk da olsa gereğini yapın" derken olası cinayetleri teşvik etmiyor muydu? Ya da bu ülkede hamile olduğu halde işkence tezgahlarına alınan kadınlardan haberi yok mu? Daha yakından bir örnek verirse bir eylemde genç kadının hamile olduğunu söylemesine rağmen tekmeleyerek yerlerde sürükleyen polisine sahip çıkan Erdoğan değil miydi?

İnsan hakları konusunda açıklama yapma ihtiyacı duyan TBMM İnsan Hakları Komisyonu bu yaşananlar karşısında bir tek laf etmiş miydi? Bebeğin yaşam hakkından bahsedenler geçtiğimiz yıl aklıktan ölen Kübra bebeğin yaşam hakkına ne derece sahip çıktılar? Dahası uyguladıkları sömürü politikalarıyla bu ölümden onlar sorumlu değil midir? Kuşkusuz bu ülkede insan hakları ihlallerinden, faili meçhullerden, yargılı-yargısız infazlarla yaşamları ellerinden alınanlardan, kayıplardan, toplu mezarlardan bahsetmeden bu konuyu işlemek mümkün mü? Böyle bir ülkede gerici politikalarını yaşama geçirmek için "insan hakları" söylemine başvuran bu katillerin inandırıcılığı olabilir mi?

Gericiliğin hedefinde kadın hakları var!

Tüm sınıflı toplumlarda olduğu gibi kapitalist toplumda da ataerkil değer yargıları nedeniyle kadın emeği ve bedeniyle sömürü konusudur. Toplumsal yaşamda cinsiyetçi iş bölümü kadını toplum yaşamından uzaklaştırmakta, ev içi köleliğe itmektedir. Kadın emeğinin sömürüsü yanında kadın bedeni de egemen sınıfa karşı bir silah olarak kullanılmaktadır.

dönüşmüştür. Bundan ayrı düşünülmeyecek bir diğer olgu da kadın doğurganlığının, egemen sınıfın çıkarına göre, nüfus politikalarına göre belirlenmesidir. Tarihte pek çok örneği olduğu üzere Erdoğan'ın Hitlervari bir şekilde karşımıza geçerek "3 çocuk yetmez 5 yapın" demesi bir tesadüf değildir.

Kürtaj tartışmalarının bir yanı, egemen sınıfın çıkarları gereği belirlenen nüfus politikaları kapsamında değerlendirilebilir. Bir diğer yanı da kadın hak ve özgürlüğü kapsamında ele alınmalıdır. Özellikle genel olarak tüm dinsel öğretilerde ortaklaşan, kadını baskılayan uygulamalardan biri de, kürtaj hakkının yasaklanmasıdır. Kürtaj hakkı ilerici kadın hareketinin uzun yıllara dayalı mücadeleleri sonucu elde ettiği kazanılmış bir haktır. Sosyalist Ekim Devrimi'nden sonra kadın lehine atılan ilk adımların biri de kürtaj hakkıdır.

Kürtaj hakkı; kadınların kendi bedenleri ve doğurganlıkları üzerinde söz sahibi olmasının ayrılmaz bir parçasıdır. İstenmeyen hamileliğe son verilmesi konusunda kadınların kendi kaderlerini belirlemeleri temel hak ve özgürlükler kapsamında ele alınmadan bu konuya sağlıklı bir yaklaşım getirilemez.

Belirtmek gerekir ki bir çocuğun doğması dışında hayatta kalabilmesi için gereken maddi yaşam şartlarını hazırlamadan bu bebeğin yaşam hakkından bahsetmek yetersizdir. Bu konuda hiçbir önlem almayanların, kürtajın yasaklanmasını insan hakkı üzerinden açıklamaları ise ayrıca abestir.

Bu tartışmaları yapanlar kürtaja neden olan toplumsal koşulları es geçmektedirler. Kapitalizmin yarattığı toplumsal koşullardan bahsetmeden bu sorun tartışılmaz. Analık toplumsal bir sorumluluktur ve tek başına kadının üzerine yüklenmemelidir. Oysa kapitalizmde tüm yük kadına aittir. Sermaye devletinin bir çocuğun bakımı ve insanca yaşayabileceği koşulları sağlamak gibi bir derdi yoktur. Bu tamamen ailenin daha özelde kadının sorumluluğundadır. Bundandır ki kapitalizmin hüküm sürdüğü her yerde olduğu gibi Türkiye'nin de çocuk ölümleri konusundaki sicili hayli kabarıktır.

Çoğu durumda görüldüğü gibi artan yoksulluk çoğu çocuk basit önlenebilir hastalıklardan ve yetersiz beslenme koşullarından dolayı ölmektedir. Yanı sıra toplum genelinde artan işsizlik ve yoksullukla insanca

yaşam imkânları giderek azalmaktadır. Çocuk işçiliği, çocuk dilenciliği, sokak çocukları vb. pek çok örnek kapitalizmin getirdiği koşulların doğrudan sonuçlarıdır. Tüm bunlara karşı önlemlerin dert edilmediği bu düzende çocuklar, bu düzen politikacılarının kirli propagandalarının konusu edilmektedir. Bu düzende kapitalistlerin derdi ucuz işgücü, savaşlara sürülecek askerler vs.'dir. Bir çocuğun insanca ve güvenceli yaşamını dert etmeyeceksin, o zaman devlet olduğunu unutacaksın ama iş kürtaja geldiğinde devlet olduğunu hatırlayıp yasaklayacaksın. İşte sermaye devleti gerçeği budur!

Kürtaja neden olabilecek nedenler kuşkusuz çok yönlüdür. Sadece sosyo-ekonomik gerekçelerle ele alınamaz. Kadınların kendi gönüllü tercihlerinin yanı sıra mevcut hukuk sistemindeki gericilik nedeniyle evlilik dışı çocuk dünyaya getirmenin hem anne hem de çocuk için daha en baştan sorun teşkil etmesi de unutulmamalıdır.

Ayrıca belirtmek gerekir ki tecavüzlerin sık yaşandığı bu ülkede kürtajın yasaklanması- ki bu haliyle bile yasal prosedür kadın açısından çok engelleyicidir- kadınların yaşadıkları travmayı artırıcı ayrı bir sorundur.

Konu hakkında daha uzun değerlendirmeler yapılabilir ancak özcesi kürtaj yasaklayarak engellenebilecek bir olgu değildir. Kürtaj yasakken istenmeyen gebeliklerin, şimdiki gibi hastanelerde ve gerekli sağlık koşullarına sahip yerlerde değil de, sağlıksız koşullarda yapılan bir durum olduğunu ve bu tür girişimlerin sıkça anne ölümleri ile sonuçlandığını unutmamak gerek. Bugün dünyada her yıl yaklaşık 46 milyon kürtaj yapıldığı, bunun yarısının yasal olmayan kürtajlar olduğunu, bunların üçte ikisinin ise uygun olmayan koşullarda yapıldığını belirtilmektedir. Gebeliğe bağlı ölüm oranlarında güvensiz koşullarda yapılan kürtajın etkisi ilk sıradadır.

Çözüm sosyalizmde!

Bu kapitalist düzen çelişkiler ve çözümsüzlükler düzenidir. İnsan yaşamını ilgilendiren hiçbir soruna doğru bir yaklaşım ve çözüm getiremez. Bu açıdan sömürü üzerine kurulu bu düzen yıkılmadıkça hiçbir sorun kalıcı çözüme kavuşamaz. Bu en çok kadın sorunu gibi kökleri derinlerde olan sorunlar için özellikle geçerlidir. Ancak sosyalist bir düzende kadın tüm haklarıyla özgürlüğüne ve eşitliğine kavuşabilir. Bunun sonrasında alınacak sosyalist önlemlerle kalıcı çözümlere ulaşılabilir. Konumuz açısından bakarsak kürtaj bir hak olarak tanındıktan sonra buna neden olabilecek etkenleri ortadan kaldırmaya yönelik toplumsal önlemler almak gerekir ki Sovyet deneyimi bunun örnekleri açısından öğreticidir. Sovyet iktidarı ana ve çocuk sağlığını gözeten önlemlerin yanı sıra kurduğu toplumsal kurumlaşmalarla çocuk bakımını tek başına kadının üzerinden almıştır. Yanı sıra hukuk sisteminde getirdiği yenilenmelerle “*Özellikle kadının zayıf konumunu sömüren ve onu yasal olarak eşitsiz kılan ve hatta çoğu zaman aşağılayıcı bir duruma indiren yasaları, yani boşanmayla ilgili, evlilik dışı çocuklarla ve kadının çocuğun babasından nafaka alma hakkıyla ilgili yasaları kastediyorum. (...) Sovyet iktidarı eski, adaletsiz, emekçi yığınların savunucuları için katlanılamaz olan yasaları yerle bir etti.*” (**Lenin**) Devrimden sonra ilan edilen kararnamelerle evlilik içi doğan çocuklarla evlilik dışı doğan çocukları yasa önünde eşit haklara sahip kılındı vb. Bunun yansıra ruh ve beden sağlığı açısında nitelikli, kolay ulaşılabilir ve parasız sağlık hakkı ile konuyla ilgili emekçilerin bilgilendirilmelerinin önündeki engeller de kaldırıldı.

Oysa ülkemiz örneğinden de görülebileceği gibi kapitalizmde tam tersidir. Sağlıkta Dönüşüm Programı ile yapılan düzenlemeler, kadınların gebeliği önleme

hizmetlerine ulaşmasını ve kürtaj hakkından yararlanmasını güçleştirmektedir. Daha önce bu hizmetlerin verildiği AÇSAP (Aile ve Çocuk Sağlığı Poliklinikleri) ve TSM (Toplum Sağlığı Merkezleri) sayıca azaltılırken, sağlığın ticarileştirilmesi sonucu hastanelerdeki aile planlaması hizmetleri de ücretli hale getirilmiştir. Doğum kontrol yöntemleri pahalıdır, ucuz yöntemler ise, kadınların sağlık hakkını ve yaşama hakkını riske atmaktadır.

Kadın-erkek ele ele örgütlü mücadeleye!

Tüm bu nedenlerle insanca bir yaşam ancak sosyalizmle mümkündür. Bu mücadele mevcut kazanılmış hakların korunması ve genişletilmesi mücadelesinden ayrı değildir. Bu nedenle

“Sezaryen ve kürtaj cinayet değildir”

Tayyip Erdoğan’ın “sezaryen ve kürtaj cinayettir” açıklamasının ardından konunun bilimsel boyutunu değerlendirmek üzere **İstanbul Tabip Odası** ve ilgili uzmanlık dernekleri 28 Mayıs günü İstanbul Tabip Odası’nda bir basın açıklaması düzenledi.

İTO Başkanı Prof. Dr. Taner Gören, Tayyip Erdoğan’ın sezaryen ve kürtaj ile ilgili yaptığı açıklama sonrasında İTO ve TTB olarak kamuoyunu bilgilendirici açıklamalarda bulunduklarını fakat tartışmaların devam etmesi üzerine daha geniş katılımlı bir basın açıklaması yapılmasını gerekli bulduklarını ifade etti. Açıklamada sezaryen ve kürtajla ilişkin bilimsel argümanlara yer verilirken, Türkiye’de sezaryen ile doğum oranının yüksek olduğu ve düşürülmesi gerektiği söylendi.

Açıklamada “Sezaryen bir tıbbi müdahale olup, cinayet olarak tanımlanamaz. Sezaryeni yapan hekimlerin de canı olmasını gerekli kılan bu tanımlamayı kınıyor ve bir dil sürçmesi olmasını diliyoruz” ifadelerine yer verildi.

Açıklamada kürtaj için ise şöyle denildi: “*Kürtaj cinayet değildir: Bu güne kadar binlerce vatandaşımız, sosyal ve ekonomik açıdan uygun durumda değillerken oluşmaya başlayan gebeliklerine, yasaların onlara verdiği hakka dayanarak ve kendi istekleri ile son verdirmişlerdir*”

Açıklamada ayrıca, kürtajın bir cinayet olarak tanımlanmasından duyulan rahatsızlık dile getirildi.

ÇHD’den “kürtaj” açıklaması

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi, Tayyip Erdoğan'ın, “Her kürtaj bir Uludere'dir” sözleri üzerine yazılı bir açıklama yaptı.

Kürtaj gündemi ile ilgili olarak Erdoğan tarafından günlerdir ardışık bir biçimde yapılan açıklamaların, katlanılması, sessizce geçiştirilmesi, görmezden gelinmesi imkansız bir içeriğe sahip olduğunu belirtilirken bu açıklamaların, kadına devlet zoruyla doğurmayı, Kürt halkına ise sessiz sedasız ölmeyi dayattığının altını çizdi.

ÇHD'nin açıklaması şöyle devam etti:

“Bu açıklamalar, “talihsiz bir gaf” ya da “gündem değiştirme hedefli söylemler” denilerek geçiştirilemez, geçiştirilmemelidir. Çünkü tablo bütünlüklü değerlendirildiğinde görülecektir ki; gündem aslında tam da budur. Son yıllarda gerek Kürtler’e, gerekse kadınlara karşı geliştirilen söylem ve içine girilen fiili tutum son açıklamalarla birlikte gündeme ayna tutmaktadır.”

“Her kürtaj bir Uludere'dir” cümlesinin; kadın erkek Kürtler’e karşı girişilmiş ikinci bir katliam olduğu tespitinde bulunan ÇHD'nin açıklamasında şu ifadelere yer verildi:

“Kadınların gündemi budur! Çünkü;

Kadınların doğurganlığı üzerindeki söz hakkının gaspı, kadının bedeni, yaşamı, cinselliği üzerindeki söz hakkının gaspıdır. Bu bütünlüklü bir konudur. Üç çocuk önermeleri ortaya çıktığı ilk gün zaten bu yolun ilk taşı döşenmiştir.

Kürtler’in gündemi budur! Çünkü;

Uludere’de yaşanan korkunç katliamın üzerinden aylar geçmesine rağmen, halen daha sorumlular açığa çıkartılamamıştır. 13 yaşında kurşunlanarak öldürülen Uğur Kaymaz’ın katilleri cezasız kalmış, daha onlarca Kürt çocuğun ölümü faili meçhul ilan edilmiştir. Kısacası, “yatıyor kalkıyor ‘Uludere’ diyorsunuz” ifadesi bugün gündemin saptırılması değil, sistematik bir belleksizleştirme saldırısının itirafıdır.

Son olarak;

“Her kürtaj bir Uludere'dir” cümlesi; kadın erkek Kürtler’e karşı girişilmiş ikinci bir katliamdır. Ana karnındaki yumurtayla ilgilenen zihniyetin, doğan çocukların yüzüne bakmadığı ve bundan sonra da bakmayacağı ise bu coğrafyada çok iyi bilinen bir gerçektir!”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Sömürü, eşitsizlik, şiddet, tecavüz...

“Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!”

Toplumsal yaşamın her alanında çürümenin kaynağı olan kapitalist sistem, yürüttüğü politikalarla kadınları da sınıfsal, cinsel ve ulusal sömürünün çarklarında öğütüyor.

Kapitalist düzenin politikalarının uygulayıcısı ve politik temsilcisi AKP/Cemaat koalisyonu da, sömürü düzeninin kadına yönelik bakışını özetleyen kararlar ve açıklamaların altına imza atıyor.

Kürtaj tartışmaları ışığında...

Dinci-gerici AKP hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan’ın, ırkçı-gerici dünyasındaki fikirlerini kusakarak gündeme soktuğu ‘kürtaj tartışmaları’ da bu düzenin kadına bakışının en tipik örneği.

“Sezaryanla doğuma karşıyım, kürtajı cinayet olarak görüyorum” diyen Erdoğan’ın sözlerinin anlık olarak ağızdan çıkan sözcükler olmadığı ve bir devlet politikası olarak hayata geçirildiği gerek düzen/Cemaat yargısının imza attığı yargı kararları gerekse de faşist baskı ve terör tablosu üzerinden görülüyor. Çocuk ölümleri konusundaki sicili hayli kabarık olan sermaye devletinin temsilcileri, devletin kadın bedeni üzerinde kurmak istediği egemenlik heveslerini her açıklamasında dışavuruyor.

N.Ç, Fethiye, Siirt: Düzen yargısı tecavüzcüleri aklıyor

Son günlerdeki kürtaj tartışmaları, utanç davası olarak hafızalara kazınan N.Ç. kararını akıllara getiriyor. Düzen yargısının, 13 yaşında satıldığı 26 kişinin tecavüzüne uğrayan N.Ç.’nin davasında küçük kızın, babası yaşındaki kişilerle rızasıyla birlikte olduğu yorumunu yapması ve vahşi tecavüzü aklamaları bu düzenin kadına bakışının en çarpıcı örneklerinden.

Fethiye’de görülen toplu tecavüz davasında, B.S.’ye tecavüz etmek suçundan yargılanan 8 sanığın tamamı hakkında, “delil yetersizliği” gerekçesi ile beraat kararı verilmesi ise kürtaj tartışmaları konusunda dinci-gerici hükümetin şefinden gelen açıklamaların ikiye yüzölçümü ve sahteliğini gösteriyor.

Siirt’te 4 genç kıza tecavüz etmekten yargılanan 36 kişiden davası sonuçlanan 10 sanık hakkındaki kararın gerekçesinde; sanıklara alt sınırdan ceza verilmesi ve genç kızların ‘rızası olduğu’nun kabul edilmesi yeni N.Ç. kararlarının devam edeceğinin de işareti niteliğinde.

11 Mart günü Taksim’deki polis karakolunda, bir kadının gözaltındayken komiser yardımcısının tecavüzüne uğradığının açığa çıkması düzenin karakollarındaki vahşeti ve kadına bakışı gözler önüne serdi.

Kadın cinayetleri %1400 arttı

AKP’nin iktidarda olduğu son 10 yıllık dönemde kadın cinayetlerinin %1400 oranında artması; 2005-2011 yılları arasında 4190 kadının katledilmesi, 3074’ün tecavüze uğraması, 3320 kadının tacize uğradığı için mahkemeye başvurulması; 2011 yılının ilk 8 ayında 230 kadının işkenceyle katledilmesi de düzenin kadına bakışını ortaya koyan sadece resmi rakamlar.

İşçi kadınlar sömürülüyor, katlediliyor...

Cinayet haberlerine sürekli bir yenisi eklenirken, işçi kadınlar ise fabrikalarda, atölyelerde kapitalizmin sömürü çarkları arasında eriyip gidiyor. Pameks’te 8 kadın işçinin minibüs kasasında mal gibi taşınarak katledilmesi, Bursa’da bir iplik fabrikasında 5 kadın işçinin diri diri yakılarak ölüme gönderilmesi ise düzenin işçi ve emekçi kadınlara reva gördüğü yaşamı anlatan birkaç örnek.

Kürt kadınları hedefte

Ve son olarak, Kürt halkına yönelik sürdürdüğü imha ve inkâr saldırılarına çeşitli boyutlarda devam eden sermaye devletinin bu politikalarından en çok etkilenenler ise Kürt kadınları oluyor. Şimdiye kadar,

devletin yürüttüğü kirli savaşta pek çok kadın bu saldırıların hedefi oldu. Gözaltında yaşanan taciz ve tecavüz vakalarının en çok Kürt illerinde görüldüğü biliniyor.

Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!

Tüm bu tablo içerisinde, kadınları katledenin yalnız başına, tetiği çeken, bıçağı tutan el olmadığını görmek gerekiyor. Kadını ikinci sınıf insan olarak kabul eden/ettiren, kadının ezilmesi ve çifte sömürsü ile çarklarını döndüren, beşikten mezara zor ve şiddetle kadını baskılayan bu düzen ve onun temsilcileri bu tablonun baş sorumlularıdır. Bu nedenle; çifte sömüre, baskıya, eşitsizliğe ve her türden köleliğe karşı kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmdir.

Bakanlık önünde kadın eylemi

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, öldürülen kadınların aileleriyle, “kadına yönelik şiddet yasasının uygulanması” talebiyle 29 Mayıs günü Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı önünde basın açıklaması yaptı.

Platform üyeleri, Zonguldak’ın Devrek ilçesinde pompalı tüfikle öldürülen Kader Demiroğlu ile Konya’da eşi tarafından bıçaklanarak öldürülen Dilber Yılmaz’ın aileleriyle Bakanlık önüne geldi. Aileler, ellerinde ölen kızlarının fotoğraflarının bulunduğu pankartlar taşıdı.

Platform temsilcisi İlke Acar, artık kadın katillerinin ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almasının yetmediğini dile getirerek, öldürülmeden önce büyük mücadele vererek yetkililere giden kadınların başvurularını işleme koymayanların da suçlu olduğunu kaydetti.

HDK Kadın Meclisi: Kürtaj haktır!

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Kadın Meclisi, 28 Mayıs akşamı Taksim’de yaptığı açıklamada, kürtajın kadınlar için yaşamsal bir hak olduğunu, doğurma kararını iktidarların, erkeklerin veremeyeceğini vurguladı.

Galatasaray Lisesi önünde buluşan ve sadece kadınlardan oluşan kitle “Kürtaj haktır yasaklanamaz! / HDK İstanbul Kadın Meclisi” pankartını açtı.

İstiklal Caddesi’nden yürüyerek Taksim Tramvay Durağı’na gelen kadınlar adına açıklamayı okuyan Birsen Kaya, Başbakan’ın kadının toplum içinde nasıl konumlanacağına dair sık sık söylemlerde bulunduğunu hatırlatarak, bunun erkek egemen kapitalist devletin kadın emeğine, bedenine ve kimliğine yönelik bir saldırı olduğuna dikkat çekti. Kaya, Erdoğan’ın “kürtaj cinayettir” açıklamasının, kadın bedenine doğrudan müdahale ve Uludere’nin cinayet olduğu itirafı olduğunu da vurguladı.

Mısır'da cumhurbaşkanlığı seçimleri...

Tahrir'in direniş geleneği sürüyor!

Amerikancı diktatör Hüsnü Mübarek'in halk isyanıyla alaşağı edilmesinden sonra Mısır'da başlayan yeni sürece, emekçilerin egemenlere karşı yükselttiği mücadele ile gerici güç odakları arasında cereyan eden iktidar savaşları damgasını vurdu. İşçi ve emekçiler ile isyanda aktif rol oynayan sol/sosyalist gençlik örgütlenmeleri, isyanın kazanımlarını koruyup geliştirmek için mücadeleye devam ediyor. Gerici güçler ise, sokak eylemlerini bitirmek için birlikte çalışırken, iktidardan daha fazla pay alabilmek uğruna birbirleriyle kıyasıya bir kavgaya tutuştular. Bu iktidar mücadelesi, bir aşamadan sonra ordu-dinci koalisyonunun bozulmasını kaçınılmaz kıldı.

Parlamento seçimleri bu çatışmalı süreçte yapıldı. Mübarek sonrası yapılan bu ilk seçimlerde, toplam yüzde 70 civarında oy alan dinci-gerici Müslüman Kardeşler ile Selefiler'in eli güçlendi. Bu sayede devrik diktatör Mübarek ordusuyla giriştikleri iktidar mücadelesinde daha atak davranmaya başladılar. Seçim sonuçları, bu akımlara gerici çizgilerini pervasızca sergileme imkanı yarattı. Şeriatçı, anti-laik bir yönetim kurmak istediklerini ilan etmeleri, pervasızlığın vardığı boyutu gösterdi.

Mısır yönetim sisteminde parlamentonun yetkilerinin nispeten sınırlı olması, cumhurbaşkanlığı seçimlerini önemli kılıyor. Zira yetkilerin çoğu Cumhurbaşkanı'nın elinde toplanıyor. Bu ise, iktidar savaşında bu mevkinin ele geçirilmesine kritik önem atfedilmesini zorunlu kılıyor. Nitekim Cumhurbaşkanlığı seçimlerine Mübarek kalıntısı güçler, dinci-gerici güçler, liberaller ve sol/sosyalist eğilimli adaylar da katıldı. Parlamento seçimlerinden farklı olarak tüm siyasal güçler cumhurbaşkanlığı seçimini önemsediler.

Seçimlerin ilk turundan çıkan sonuçlar, dinci gerici Müslüman Kardeşler'le destekçilerinin söylendiği kadar güçlü olmadıklarını somut olarak gösterdi. Parlamento seçimlerine hem katılım yüzde 50'lerde kalmış hem örgütlenme için fırsat bulamayan sol/sosyalist güçler tarafından boykot edilmişti. İlk seçimde yüzde 70 civarında oy alan dinci-gerici güçlerin (Müslüman Kardeşler-Selefiler), bu seçimdeki toplam oyları yüzde 43'lerde kaldı. Seçimde birinci olan Müslüman Kardeşler'in adayı Muhammed Mursi yüzde 25, Selefiler'in adayı Abdulmunim Ebul-Futuh ise yüzde 18 oranında oy alabildi.

Bu sonuç, parlamento seçimlerinde yüzde 70 civarında oy alan dinci-gerici güçlerin, kayda değer bir güç kaybına uğradıklarını ortaya koyuyor.

Seçimlerde yüzde 24 oy oranıyla ikinci gelen Ahmet Şefik, devrik diktatör Hüsnü Mübarek'in önde gelen suç ortaklarından biridir. Mübarek'in bir diğer eski suç ortağı olan Amr Musa ise, oyların yüzde 11'ini aldı. Mübarek rejiminin suç ortaklarının toplam yüzde 35 oranında oy almaları, Mısır burjuvazisinin bir kesimi ile onun etkisindeki toplum kesimlerinin halen zorba rejimin mirasçılarını destekledikleri anlamına geliyor. Bu akımların bu kadar oy almalarının bir nedeni de, toplumun bir kesiminin, şeriat yönetimini dayatan dinci-gerici güçlerden tedirgin olmasıdır.

Her şeye rağmen devrik diktatörün suç ortaklarının aldıkları toplam oy oranı yüksektir. Ancak devrimci durumun zayıfladığı yerde, genelde karşı-devrimin güç kazandığı hesaba katıldığında, devrik diktatörün suç ortaklarının buldukları desteğin kaynağı anlaşılabilir.

Her biri öbüründen gerici iki adaydan birinin cumhurbaşkanlığının kesinleşmesi, Mısır'da işçi sınıfı hareketiyle sol/sosyalist güçlerin etkisiz kalacağı anlamına gelmiyor. Bu ülkede halen güçlü bir devrimci potansiyel var.

Hem parlamento hem cumhurbaşkanı seçimlerinde Mısır'dan yansıyan rahatsız edici tablonun oluşmasında, devrimci dalganın radikal değişikliklere imza atmadan zayıflamasının önemli bir rolü var. Halk isyanına önderlik edebilecek devrimci partinin eksikliği, kitlelerin açığa çıkan muazzam gücünün yeterince değerlendirilememesine yol açmış, bundan dolayı, hem Müslüman Kardeşler hem eski diktatörün suç ortakları güçlenme olanağı bulabilmiştir.

Seçim tablosundan yansıyan bir başka önemli sonuç, sol/sosyalist güçler tarafından desteklenen Hamdin Sabbahi'nin yüzde 22 oranında oy almasıdır. Solun parçalı olmasına rağmen Sabbahi'nin aldığı oy oranı, Mısır'da güçlü bir sol damar olduğunu somut olarak gösteriyor. Başkent Kahire ve İskenderiye gibi Mısır'ın büyük kentlerinde Sabbahi'nin birinci olması ise, işçi ve emekçilerin ileri kesimleri tarafından desteklendiğine de işaret ediyor.

Mısır'ın çatışmalı siyasal ikliminde gerçekleştirilen cumhurbaşkanlığı seçimlerinden, iki gerici güç öne çıkmış görünüyor: Müslüman Kardeşler'in kurduğu Hürriyet ve Adalet Partisi'nin adayı Muhammed Mursi ile Mübarek döneminin son başbakanı General Ahmet Şefik. Bu ikili, 16-17 Haziran tarihlerinde yapılacak seçimlerin ikinci turunda yarışacak ve iki gerici adaydan biri yakında Mısır Cumhurbaşkanı olacak.

Belirtmek gerekiyor ki, her iki aday da işçi sınıfının, emekçilerin ve sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşakların temsilcisi olmaktan uzaktır. Ne Mübarek'in suç ortakları ne Müslüman Kardeşler Mısırlı emekçilerin sorunlarını çözebilir. Tersine, burjuvazinin bu iki siyasal kanadı da sermaye ve emperyalizmin hizmetinde olacaktır. Biri diktatör Mübarek'in yakın suç ortağı, öbürü emekçileri ortaçağ karanlığında köleleştirmeye çalışan bir zihniyetin temsilcisi...

Her biri öbüründen gerici iki adaydan birinin cumhurbaşkanlığının kesinleşmesi, Mısır'da işçi sınıfı hareketiyle sol/sosyalist güçlerin etkisiz kalacağı anlamına gelmiyor. Bu ülkede halen güçlü bir devrimci potansiyel var. Mübarek'i alaşağı eden isyanın lokomotifleri olan işçiler, emekçiler, düzenin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklar ve bu toplum kesimlerinden güç olan sol/sosyalist güçler halen aktiftir. Mısır'ın bu en dinamik güçleri ne mücadeleden geri duruyor ne Tahrir Meydanı'nda yaratılan direniş geleneğini terk ediyor.

Mısır'da diktatörlük artıklarıyla dinci-gerici güçlerin iktidarı devam ediyor. Aralarında rant kavgası olsa da, işçi sınıfına ve sol/sosyalist güçlere karşı birlikte saldırıyorlar. Bu da diktatörü deviren güçlerin çetin bir mücadele sürecine hazırlanmak zorunda olduğunu gösteriyor.

Hem diktatörün devrilmesi hem sonraki süreçte ulaşılan kazanımların tümü, meşru/militan direniş sayesinde mümkün olmuştur. Bu da işçi sınıfıyla sol/sosyalist güçlerin izlemeleri gereken yolu gösteriyor. Sık sık Tahrir Meydanı'na çıkılması, işçi emekçilerle sol/sosyalist güçlerin bu konudaki bilinç açıklığının göstergesidir. Korku duvarlarını yıkan halk isyanından bu yana meşru/militan direniş geleneğinin inşası konusunda ciddi bir deneyimin kazanıldığından şüphe edilemez. İnisiyatifin halen gerici güç odaklarında olması bu durumu değiştirmiyor.

Önemli avantajlara ve ciddi bir kitle desteğine dayanmasına rağmen, işçi sınıfı ile siyasal alandaki temsilcileri olma iddiasında olan sol/sosyalist güçlerin en zayıf tarafı, devrimci sınıf partisinin henüz kurulamamış olmasıdır. İşçi sınıfı hareketiyle bilimsel sosyalizmin örgütsel birliği anlamına gelecek olan devrimci sınıf partisinin inşası hem sol/sosyalist güçlerdeki parçalanmaya son verecek hem işçi sınıfı, emekçiler ve sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklardaki devrimci dinamizmi tek bayrak altında toplayacaktır. Bu konuda katedilecek mesafe, Mısır'ın geleceğinin şekillenmesine önemi bir etki etmekle kalmayacak, Arap dünyasının genelinde de önemli bir yankı uyandıracaktır.

Almanya’da metal işkolunda TİS sonuçlandı...

Çağdaş köleliğe devam!

Almanya’da toplam 3,6 milyon metal işçisini kapsayan 2012 Toplu İş Sözleşmesi (TİS) geçtiğimiz hafta sonuçlandı. TİS sonuçlarını değerlendiren IG-Metall Başkanı Berthold Huber şunları söyledi:

“Bu toplu iş sözleşmesi, çok başarılı bir toplu iş sözleşmesi oldu. Biz üç talebimizle masaya oturmuştuk ve ulaştığımız başarıyla hedeflediğimiz bir çalışma toplumunu sağlamakta önemli bir başarı elde ettik.”

Bu arada, IGM Başkanı, TİS görüşmelerinin 17 saat sürdüğünü belirterek, görüşmelerin çok zorlu geçtiğini ancak bu zor görevin üstesinden gelmeyi başardıklarını belirtmeyi de ihmal etmedi.

TİS için Baden-Württemberg eyaleti pilot bölge seçilmişti. Buradaki IGM eyalet yönetimi, TİS sonuçlarını “Baden-Württemberg’de toplu iş sözleşmesi: Yüzde 4,3 ücret artışı” diye duyurdu.

Metal İşverenleri Birliği (Gesamtmetall) Başkanı Martin Kannegiesser, TİS sürecinde yaptığı bir açıklamada şunları söylemişti: “Çıraklara devlet memuru muamelesi yapmayacağız. Kiralık işçilerle ilgili sorunu ise sendika, işçileri kiralayan firmalarla çözmeli, bizle değil.” IG-Metall şeflerine anlaşma yapmak için adres olarak kiralık firmaları göstermişti. IG Metall Sendikası bürokratları, Metal İşverenleri Birliği (Gesamtmetall) Başkanı Martin Kannegiesser’in nasihatına uyararak işçi kiralayan firmaların işveren örgütleri BAP ve IGZ ile 22 Mayıs günü metal işkolundaki firmalara kiralanan işçileri kapsayan bir sözleşmeyi imzaladı. Yapılan bu anlaşmayı değerlendiren Metal İşverenleri Birliği (Gesamtmetall) Başkanı Martin Kannegiesser, “bu sözleşmeyle işçi kiralamanın da kendine özgü bir işkolu olduğu sendika tarafından kabul edilmiştir” diyerek memnuniyetini dile getirdi.

Federal Çalışma Bakanı Ursula von der Leyen ise, “bu örnek sözleşmenin en kısa zamanda kiralık işçi çalıştıran diğer bütün işkollarında üstlenilmesini talep ediyorum” diyerek imzalanan anlaşmayı selamladı. Bu arada kölelik anlaşmasının yaygınlaştırılacağına sinyalini vermeyi de ihmal etmedi.

Talepler, yalanlar ve gerçekler!

IG-Metall 2012 TİS görüşmelerinde esas olarak üç talep ileri sürdü. Taleplerin ilki, çırakların eğitimi bittikten sonra kadrolu olarak işe alınması.

İkinci talep, taşeron işçilik denilen çağdaş kölelik uygulamasının ıslah edilmesi ve bunun kurala bağlanması.

Üçüncüsü ise, ücretlerin yüzde 6,5 artırılması, sözleşme süresinin ise 1 yıl olarak belirlenmesi.

Varılan anlaşmada, çırakların lehine bir değişiklik sağlanmadı. Tam tersine, yapılan eklerle patrona daha geniş bir hareket alanı yaratıldı. Zira, yapılan bu “ekler” kapitalist işletmenin “ihtiyaç”larını esas alıyor. Zaten patronlar şimdiye kadar çıraklık eğitimini tamamlayanlardan “ihtiyaç” duyduğu kadarını işe alıyordu. Yani, anlaşmaya eklenen “kişisel nedenler” gibi gerekçeler metal patronlarının işini daha da kolaylaştırdı. Böylece metal patronları bundan sonra meslek eğitimini tamamlayan genç işçiler üzerinde sınırsız denebilecek bir tasarrufa sahip olacaktır. Rahatlıkla keyfi uygulamalara başvurabilecektir. Sözgelimi, eskiden hiç değilse genç işçileri bir yıllığına işe alma zorunluluğu vardı. Yapılan bu yeni düzenleme ile bu mecburiyet ortadan kaldırıldı.

IGM kiralık işçilerle ilgili olarak “daha fazla söz hakkı ve adil ücret” talep ediyordu. Bu konuda da ortada herhangi bir kazanımdan söz edilemez.

IGM bürokratları bir modern barbarlık sistemi olan taşeron sistemini yasaklamayı değil, bu alanda bazı iyileştirmeler yapılmasını ileri sürdüler. Ne var ki, bu kadarını dahi başaramadılar. Yapılan ek yeni düzenlemelerle bu uygulama aç gözlü metal patronları için daha kârlı ve cazip hale getirildi.

Taşeron işçilerin işe alınmasında şimdiye kadar yetkili olan sendikaydı. Bu anlaşma ile birlikte “ortak karar verme” adına sendika bu sorumluluktan kurtarıldı! Bunun yerine hiçbir yaptırım gücü olmayan ve grev çağrısı dahi yapamayan işyeri temsilcisi “ortak karar vermede” yetkili hale getirildi. Böylece metal patronlarının elleri daha da güçlendi.

Bununla da kalınmadı. Yapılan bu anlaşmaya “eğer TİS veya işyeri temelinde yapılan gönüllü bir sözleşmeden dolayı işletmenin dış işgücü ile sağladığı esneklik sınırlanıyorsa, bu iş güçlerinin esnekliği ile telafi edilir” maddesi eklenerek esnek çalışma uygulamasının daha yaygın hale getirilmesi sağlandı.

Ücretlerin yüzde 6,5 artırılması, sözleşme süresinin ise 1 sene olarak belirlenmesi talebiyle masaya oturan IG Metall bürokratları, “yüzde 4,3 ücret artışı sağlandı” şeklinde açıklama yapıyorlar. Birincisi ileri sürülen ücret artışı talebi bir yıllık süre içindi. Ancak yapılan anlaşma 13 aylık süre için yapılmıştır. Doğru bir hesaplama ile (4,3:13 x 12= 3,96) yapılan bu ücret artışının 4,3 yerine 3,96 olduğu görülecektir.

İkinci olarak bugüne kadar toplu sözleşmeden farklı bir uygulama devreye sokuldu. Bugüne kadar sendikanın onayı gerekiyordu ancak bundan sonra fabrika temsilciliğinin onayı ile TİS’ler delinebilecek.

2012 TİS’i yeni bir satış sözleşmesidir!

IGM’in kaşarlanmış Başkanı Berthold Huber başta olmak üzere, sendika yöneticilerinin yaptıkları tüm açıklamalar tümüyle yalandır. Ortada hiçbir kazanım yoktur. Tam tersine, bu anlaşma çerçevesinde yapılan yeni düzenlemelerle işçiler ellerindeki kazanımları dahi yitirmişlerdir. Taşeron işçilik denen çağdaş kölelik uygulamasının bu sözleşme ile kalıcı hale getirilmesi, bu kayıpların en başında gelmektedir.

Kısacası, nereden bakılırsa bakılsın, metal işkolunda imzalanan bu sözleşme yeni bir satış sözleşmesidir. Bu sözleşmenin kazanımlarla sonuçlandığı yönlü açıklamalar gerçek değildir. IGM Başkanı ve yöneticileri bir kez daha metal işçilerine ihanet etmişlerdir.

2012 TİS’i Almanya işçi sınıfının mücadele tarihinde kölelik koşullarının bizzat sendika tarafından kalıcılaştırılıp yaygınlaştırılmasının miladı olarak anılacaktır. Öyle ki, işçi sınıfı yitirdiği hakları geri almak için bundan böyle daha zorlu bir mücadele yürütmek zorunda kalacaktır. Bu anlaşmaya imza atan sendika bürokratları ise hep lanetle anılacaklardır.

Taşeron işçilik uygulamasının tümünden yasaklanması, meslek yapan işçilerin eğitiminin tamamlanmasından sonra çalıştığı fabrikada koşulsuz olarak kadrolu işçi yapılması, insanca yaşamaya yeten bir ücret için mücadele güncel önemini korumaktadır.

Daha önce olduğu gibi bedelleri de göze alarak, sermaye sınıfı ile dişe diş bir kavgadan başka bir yol yoktur. Sınıfa karşı sınıf politikası tek doğru ve kazandırıcı politikadır.

Kızıl Bayrak / Almanya

HP 27 bin kişiyi işten atıyor

Dünyanın en büyük kişisel bilgisayar (PC) üreticisi Hewlett-Packard (HP), 2014’ün sonuna kadar 27 bin kişinin işine son verecek.

Şirket, “iş gücünde yapılacak yüzde 8’lik kesintinin, yıllık maliyetleri de 3,5 milyar dolar düşüreceğini” belirterek, işçi kıyımını gerekçelendirmeye çalıştı. HP’nin, 20 bini İngiltere’de olmak üzere, dünya çapında 350 bin çalışanı var.

Firma sözcüsü, kesintilerin hangi birimlerde olacağını açıklamadı ancak kesintiden etkilenmeyecek bölüm bulunmadığını belirtti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ssangyong direnişçileriyle söyleşi...

“Kore işçi sınıfıyla omuz omuzayız!”

Almanya'nın Stuttgart kentinde, Kore Ssangyong işçilerinin katılımıyla bir söyleşi gerçekleştirildi.

26 Mayıs günü gerçekleştirilen söyleşi, **Automobilarbeiterratschlag Koordinierungsgruppe Stuttgart, Solidarität International Stuttgart, BİR-KAR Stuttgart** ve **Arbeiterbildungszentrum** tarafından düzenlendi.

Güney Kore delegasyonu olarak Otomobil İşçileri 7. Tavsiye Toplantısı'na katılan KMWU Sendikası Uluslararası Bölüm Sekreteri Hyewon Chong ve Ssangyong işletmesi grev aktivisti Jeong-Ug Kim'in katıldıkları toplantıda 100 kişi yer aldı.

Kısa bir açılış konuşmasının ardından Ssangyong Motor'da 9 Mayıs 2009 tarihinde başlayan ve 77 gün süren işgali anlatan belgesel filmi izlendi. Belgesel nitelikli film çok başarılı biçimde hazırlanmıştı. Burjuvaziyle işçi sınıfı arasındaki kavgayı kare kare anlatan film tüm katılımcılarca büyük bir dikkatle izlendi.

Belgeselin izlenmesinden sonra, konuşma ve tartışmalara geçildi. Konuşmalarda, kısaca, işçi sınıfının mücadele içerisinde kendi güçlerini eğiterek ve sınıfsız örgütleyerek zafere ulaşacağından söz edildi. Emek kavgasının zaferi için enternasyonalist dayanışmanın anlamı ve önemi üzerinde duruldu. Koreli işçiler, “mücadelemize uluslararası alandan gelen destek bizleri bir kat daha güçlü kılıyordu” diyerek, enternasyonal dayanışmanın altını çizdi.

3 saat süren toplantı, hep bir ağızdan ve değişik dillerde Enternasyonal'in söylenmesiyle son buldu.

BİR-KAR: Kore işçi sınıfıyla omuz omuzayız!

Toplantıda İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) adına yapılan konuşmada, Ssangyong işçilerinin işgal eylemi selamlandı. İşgal sırasında katledilen 22 işçinin anıldığı konuşmada, Kore'deki işçilerle uluslararası sınıf dayanışmasının yükseltildiği söylendi.

Gebze'de ÇEL-MER işçilerinin 4 günlük fabrika işgali eyleminin de hatırlatıldığı konuşmada, 23 Mayıs'ta yüzbinlerce kamu emekçisinin greve çıktığı söylendi.

Kuzey Afrika'dan Avrupa'ya, Latin Amerika'dan ABD'ye uzanan coğrafyanın her alanında işçi sınıfı ve emekçi halkların eylemlerinin büyüdüğünün belirtildiği konuşmada, Yunanistan proletaryasının sermaye karşısında emek dünyasının öncü birliği olarak çarpıştığı ifade edildi.

Sınıf dayanışmasını daha da geliştirmek ve kavgayı zafere taşımanın önemli bir görev olduğunu ifade eden BİR-KAR, Kore işçi sınıfıyla omuz omuza olacağını vurguladı.

Kızıl Bayrak / Almanya

Yunanistan'a değil Afrikalı çocuklara üzülüyormuş(!)

Uluslararası Para Fonu (IMF) Başkanı Christine Lagarde, bir İngiliz gazetesinde yayımlanan röportajında Yunanistan'ın kemer sıkma politikalarına devam etmesi gerektiğini söyledi. Yunanistanlılar'ın vergi ödemediklerini iddia eden Lagarde “Atina denince aklıma vergi ödemeyen insanlar da geliyor. Bu insanlar kendi sorunlarını kendileri çözmeye çalışmalı. Nijer'in küçük bir köyünde, üç kişi oturdukları sıralarında günde iki saat eğitim gören okuma heveslisi çocukları daha çok düşünüyorum. Her zaman aklımdalar. Çünkü Atina'daki insanlardan daha fazla yardıma ihtiyaçları var.”

Lagarde, “Yunanistanlılar'a ve diğer ülkelere iyi vakit geçirdiklerini şimdi geri ödeme zamanının geldiğini mi söylüyorsunuz” sorusuna “Evet öyle” yanıtını verdi.

Ayrıca, seçim sürecinin ardından belirsizlik yaşanan Yunanistan'ın yeni seçimlerden sonra Euro Bölgesi'nden çekilebileceği ifade ediliyor. Zira Syriza'nın hükümet kurması durumunda “kemer sıkma” anlaşmalarını kabul etmeyeceği belirtiliyor.

Yunanistan'ın Euro Bölgesi'nden ayrılmasının ise diğer Avrupa ülkelerinde de kriz yaratacağı ifade ediliyor.

Fas'ta emekçiler yeniden sokakta

Tunus ve Mısır'daki halk ayaklanmasıyla beraber harekete geçen Faslı emekçilerin mücadelesi sonrası değişen hükümetin, istenen reformları yapmaması emekçilerin tepkisine neden oldu.

Ocak ayındaki seçimler sonrasında Fas'ta hükümet kuran Adalet ve Kalkınma Partisi'ne tepkiler gün geçtikçe büyüyor.

Onbinlerce eylemci, İslamcı hükümetin reform vaatlerini yerine getirmemesini protesto etti.

Fas'ın en büyük kenti Kasablanka'da Başbakan Abdullah Benkiran hükümetinin istifa etmesini talep eden eylemciler, siyasal ve toplumsal vaatlerin bir an önce hayata geçirilmesini talep ettiler.

Eylemlere polis saldırısıyla cevap verilmesiyle kitlenin öfkesini arttırdı. Başbakan Abdullah Benkiran'ın teşhir edildiği eylemlerde, “hükümetten öncelikle halkına saygılı olmasını istiyoruz” vurguları öne çıktı.

32 milyon kişinin yaşadığı Fas'ta 15 ile 29 yaş arasındaki gençlerin neredeyse yarısı ya okula gidemiyor ya da işsiz. Fas'ta, yoksulluk, yüksek fiyatlar ve işsizlik oranı yüzde 30'lara ulaşmış durumda.

Norveç'te kamu grevi

Norveç'te 600 bin kamu emekçisini kapsayan toplu iş görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine LO, UNIO, Akademikerne ve YS konfederasyonlarına bağlı sendikalara üye 25 kamu emekçisi greve çıktı. Norveç'te 28 yıldan bu yana ilk defa devlet sektöründe grev yapılmış oldu.

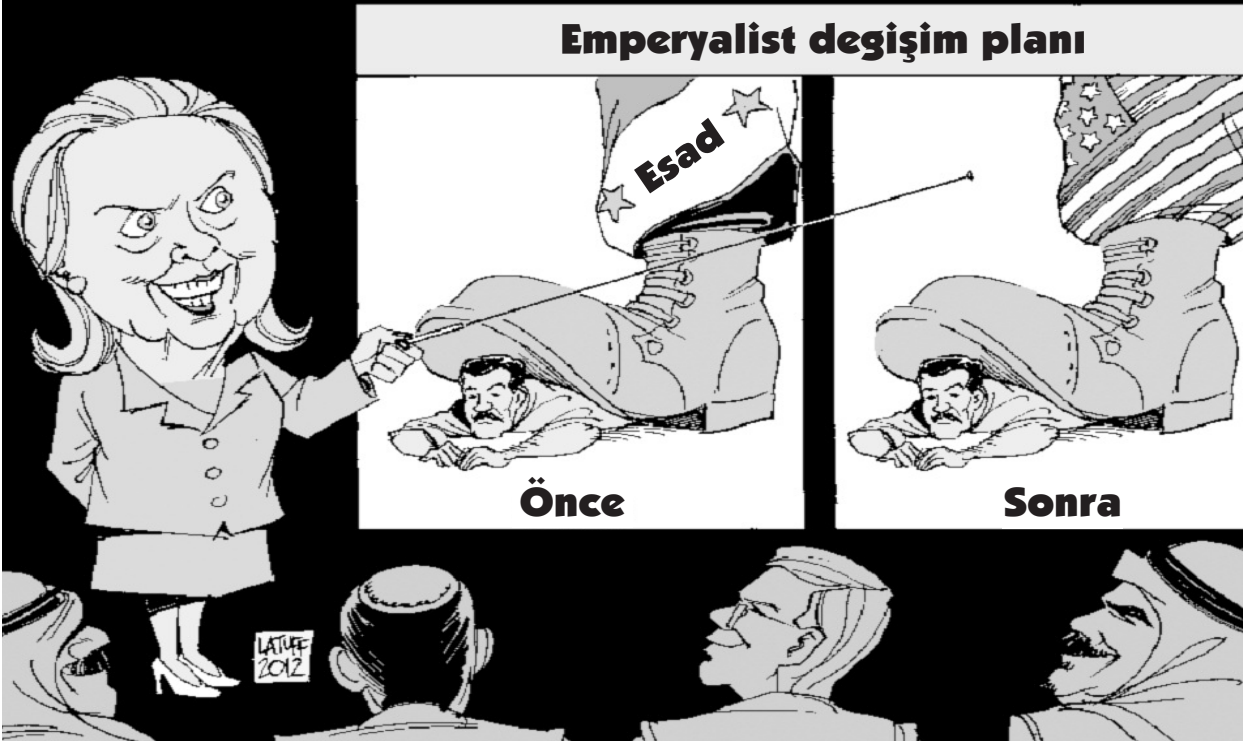
Görüşmelere UNIO sendikası adına katılan Arne Johannessen greve çıkılmasının nedeninin hükümetin kamu emekçilerinin taleplerini karşılamaması

olduğunu söyledi. Hükümetin, ülkeyi büyük bir grevin içine soktuğunu söyledi. Hükümete yakınlığı ile bilinen Norveç Sendikalar Konfederasyonu LO'da greve katıldı. LO başkanı Roar Flåthen, açıklama yaparak grevi desteklediklerini belirtti.

14 belediyede hayata geçirilen grevde şimdilik öğretmenlerin ve polislerin yer aldığı belirtilirken, 600 bin kamu emekçisinin de her an greve katılabileceği ifade ediliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Suriye kısıpacı daraltılıyor

Suriye'ye yönelik politik basınç son günlerde hızla tırmandırılıyor. NATO Zirvesi sonrası emperyalistlerin müdahale çıkışları somut atılan adımlarla tamamlanıyor. Avrupa Birliği'nin temel unsurları olan Almanya, Fransa, İngiltere, İspanya ve İtalya arka arkaya Suriye elçilerini sınır dışı etme kararını açıkladı. Hula'da yaşanan katliamı gerekçe gösteren emperyalistler ülkelerinde bulunan tüm Suriyeli büyükelçi ve diplomatları sınır dışı ediyor.

Suriye diplomatlarına sınır dışı kararı alan ülkelere Türk sermaye devleti de eklendi. Suriye devleti karşısında savaş çıkırtkanlığını hafta içinde yeniden yükselten sermaye hükümetinin şefi Erdoğan, "Maç izlemiyoruz" çıkışının ardından bu yaptırımı devreye sokuyor.

Fransa'nın "sosyalist" başkanı François Hollande,

Suriye'nin Dostları toplantısının Temmuz başında Paris'te yapılacağını da ekleyerek katliama karşı "duyarlılığını" gösterdi. Aynı Hollande, Afganistan'da iki aileyi katleden NATO saldırısınıysa görmezden gelmişti.

Diğer yandan, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde karar almakta Rusya vetosuyla zorlanan ABD yeni formüller hazırlıyor. "Yemen modeli" diyerek sunulan planda Beşar Esad'ın yönetimi bırakıp Rusya'da yaşaması öneriliyor. Esad yönetimindeki diğer isimlerin görevde kalmasını önden kabul eden emperyalistler böylece Rusya'yla aralarında uzlaşma sağlamış olacak. Bu plan bir kez daha emperyalistlerin Suriye emekçi halkının talep ve mücadelesini önemsemediğini gösteriyor.

Emperyalistler dış biliyor!

Suriye'nin Hula kasabasında çoğu kadın ve çocuk 100'den fazla kişinin öldüğü haberiyle birlikte emperyalistler savaş çıkırtkanlığını yükseltiyor.

Emperyalistler ve işbirlikçileri Annan planıyla birlikte yavaşlayan işgal söylemlerini son günlerde tekrar yoğunlaştırıyorlar.

Suriye ile ilgili son gelişmeler konusunda açıklamalarda bulunan ABD Genelkurmay Başkanı Martin Dempsey, "yaşananların askeri bir operasyonla sonuçlanabileceği" mesajını verdi.

Dempsey konuşmasında, "Askeri seçenek her zaman masadadır... Ancak askeri liderler güç kullanımı konusunda her zaman tedbirlidir çünkü hiçbir zaman karşı taraftan ne geleceği konusunda emin olamayız. Bununla birlikte Suriye'deki bu kısımlar nedeniyle o noktaya da gelinebilir" sözleriyle işgal hevesinden vazgeçemediklerini bir kez daha tekrarlamış oldu.

ABD Genelkurmay Başkanı, "Libya'da yaptığımız bazı şeylerin Suriye senaryosunda da

uygulanabileceğine eminim ama kalıplarla hareket etme konusunda hep temkinli olmuşumdur" dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BBC Suriye işgaline hazır!

Emperyalistlerin Suriye'yi işgal senaryolarıyla paralel bir yayın politikası izleyen uluslararası düzen medyası, asparagas haberlerinden birine daha imza attı.

Suriye'de bir katliam sonrasında Suriye ordusu tarafından işlendiği iddiasıyla katliam fotoğrafları yayınlayan BBC, görüntüyü inandırıcı kılmak için 2003'te Irak'ta öldürülen sivillerin fotoğrafını kullandı.

Fotoğrafın altına "Bağımsız kaynaklarca teyit edilemeyen bu fotoğrafın Hula'daki çocukların gömülmeyi bekleyen cesetleri gösterdiği" notu düşülmüştü. Fotoğraf, "Aktivistlerden bir fotoğraf" imzasıyla sunuluyordu.

Emperyalistlerin işgali sırasında öldürülen sivillerin toplu fotoğrafını Suriye'de çekilmiş gibi gösteren BBC tepkiler üzerine fotoğrafı değiştirdi.

Emperyalistlerin savaş çıkırtkanlığında medyaya özel bir rol biçiliyor. Emperyalist işgal ve müdahaleye meşru zemin kazandırmak için Afganistan'da demokrasi, Irak'ta nükleer bomba yalanları servis ediliyor. Şimdiyse sırada Suriye var. Emperyalist işgal propagandasındaysa BBC özel bir misyon üstleniyor.

İsrail'de göçmenlere ırkçı saldırılar

İsrail'in başkenti Tel Aviv'de binden fazla ırkçı, Netanyahu'nun "Şu an sayıları 60 bin olan casus göçmenler, ileride 600 bin olacak. Bu durum Yahudi ve demokratik İsrail devletini yok edebilir" sözlerine yaslanarak sokaklara indi.

Yoldan geçen taksileri durdurup içinde göçmen arayan saldırganlar, "Tüm Afrikalılar sınır dışı edilmeli" sloganları attı. Bazı bölgelerde Afrikalı göçmenlere saldırılarak göçmenler hastanelik edildi.

İsrail basını tarafından özel olarak karalama kampanyası yürütülürken, göçmen Afrikalıların tecavüz suçlarına karıştıkları iddiaları taşıyan haberler servis ediyor.

Netanyahu'nun partisi Likud milletvekillerinden Miri Regev'in göçmenleri "kanser" diye tanımlaması ve İçişleri Bakanı Eli Yishai'nin de Afrikalı mültecilerin en kısa süre içinde sınır dışı edileceğini vaat etmesi de ırkçıların arkasındaki desteği gösteriyor.

Hükümetin göçmenlere yönelik geniş kapsamlı bir sınır dışı yasası hazırlığının ırkçılık olduğunu savunan İsrailliler de bulunuyor. "Hepimiz göçmeniz" yazılı pankartlar açan İsrailliler Afrikalılara destek oluyor.

Göçmen Afrikalıları sa korku içerisinde gelişmeleri takip ediyorlar. Geceleri sokaklarda yatmak durumunda kalanlar nöbet tutarak saldırılardan korunmaya çalışıyor.

Gençlik sokakları terketmiyor!

Kanada’da bölgesel yönetimin harçlara yaptığı zamlara karşı sokaklara dökülen gençler, Quebec Başbakanı Jean Charest tarafından çıkarılan ve öğrencilerin “joplama yasası” olarak adlandırdığı yasaklara rağmen eylemlerini sürdürüyor.

4 ayı aşkın bir süredir zamlara karşı sokakları terketmeyen ve özellikle geceleri yaptıkları eylemlerle dikkat çeken gençlere polis azgınca saldırmış, yaklaşık 700 öğrenciyi gözaltına almıştı.

Gözaltı saldırılarına rağmen öğrencilerin eylemleri 25 Mayıs gecesi de sürdü. Yoğun yağmur yağışına rağmen sokağa çıkan yaklaşık 2 bin öğrenci, ellerindeki tencere ve konserve kutularına vurarak yürüdü. Beş saat boyunca devam eden eyleme kent sakinleri de evlerinin pencerelerinden ve balkonlarından alkışlarla destek verdiler.

Öğrencilere kitlesel gözaltı

Protestoların 100. günü 24 Mayıs’ta, Montreal’de yüzden fazla gösterici gözaltına alındı. Göstericilere biber gazı ile müdahale edilmesinden sonra, en az dört kişi yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

Kızıl giysilere bürünen öğrenciler şehir merkezi boyunca yürüyüp, taşıdıkları pankartlar ve attıkları sloganlarla okul ücretlerine yapılan, önümüzdeki beş yıllık dönemi kapsayan zamları protesto ettiler.

Quebec eyaletinin 18 Mayıs günü onayladığı 78 nolu yasayla, yapılacak gösteriler nedeniyle öğrencilere ve öğrenci federasyonlarına da ağır cezalar getiriliyor.

Yürüyüşte eylemlerin ana düzenleyicisi olan CLASSE öğrenci derneği, polis tarafından belirlenen güzergahın dışına çıkararak yasaya duyduğu tepkiyi çevik kuvvet polisiyle çatışarak gösterdi.

Eyalet hükümetinin başbakanı Jean Charest, üç aydan uzun bir süreye yayılan eylemlerin etkisini

kırmak için hareketin güçlü olduğu üniversite ve kolejlerde eğitime Ağustos’a kadar ara verme kararı aldı.

İzin almadan protesto yapmanın temel bir hak olduğunu vurgulayan bir eylemci bu nedenle on binlerce kişinin mevzuata karşı olduğunu söyledi.

İşsiz gençlerden eylem

Üniversite mezunu işsiz bir gencin kendini yakmasının bir halk ayaklanması yarattığı Tunus’ta, üniversite mezunu işsizler eylem yaparak halk ayaklanmasındaki taleplerinin yeni yönetim tarafından karşılanmadığını dile getirdiler.

Ülkenin başkenti Tunus’ta eylem yapan Üniversiteli İşsizler Derneği, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve üniversite mezunu genç işsizlerin istihdamı sorunun çözülmesi taleplerini yükseltti.

Endonezya'da iş cinayeti

Endonezya'da maden işçileri iş cinayetine kurban gitti. Başkent Cakarta'nın da üzerinde bulunduğu Cava Adası'nda meydana gelen toprak kaymasında, en az 6 maden işçisi hayatını kaybetti.

Afet Yönetim Bürosu yetkilisi Budi Aksomo, Cava Adası'nın Bogor bölgesinin dağlık kesiminde günlerdir süren yağmurun etkisiyle heyelan meydana geldiğini söyledi.

Aksomo, toprak kayması sonucu, bölgedeki madenlerde yasadışı olarak çalışan madencilerden 6'sının öldüğünü, 6 işçinin kayıp olduğunu, 8 madencinin ise sağ olarak bulunduğunu belirtti.

Kurtarma ekiplerinin kayıp işçileri arama çalışmalarının devam ettiği kaydedildi.

Tutuklu öğrenciler Kıbrıs'ta selamlandı

Öğrenci İnisiyatifi, Türkiye’de tutuklu bulunan öğrenciler için 26 Mayıs günü eylem yaptı.

Kuğulu Park’ta toplanan öğrenciler, “Tutuklamalar, soruşturmalar, baskılar bizi yıldıramaz” yazılı pankartla Türkiye Büyükelçiliği’ne

yürüdüler.

Öğrenciler yürüyüş sırasında, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Bu puşi 11 yıl 3 ay!”, “Düşünüyorum. Atın beni de içeri!”, “Mahkeme bizi de yargıla!” yazılı dövizleri taşıdılar.

Büyükelçilik önüne gelen öğrenciler burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada şu ifadeler yer verildi: “Bugün dünyanın dört bir yanında olduğu gibi Türkiye ve Kıbrıs’ın kuzeyinde de öğrenci hareketleri bir yeniden doğuş sürecinde. Neo-liberal talanın, gerici eğitim anlayışının, eğitimin ve bilginin metalaştırılmasının karşısında bilinçten, inançtan, sevgiden ve cesareten örülmüş koskoca bir set var hala. İçimiz rahat. Çünkü biliyoruz ki şu an esaret altında bulunan öğrenci kardeşlerimizin tutsaklığı bedenleriyle sınırlı. Biliyoruz ki özgürlük fiziksel anlamından ibaret değil. Biliyoruz ki mücadele sürecek. Öğrenci İnisiyatifi olarak esaret altındaki tüm yoldaşlarımızı selamlar yanlarında olduğumuzu buradan bir kez daha duyuruyoruz. Egemenlerin tüm çabaları bizi haklı mücadelelerimizden döndürmeye yetmeyecektir” denildi.

Kızıl Bayrak / Kıbrıs

“Anti-kapitalist Müslüman Gençler” üzerine...

Sınıf temelli bir çizgide mücadeleyi büyütmeliyiz!

Bu yıl 1 Mayıs alanında alışılmışın dışında bir eylem biçimiyle karşımıza çıkan ve burjuva medyanın da etkisiyle neredeyse 1 Mayıs'ın tüm içeriğini değiştirdiği yönünde bir yanılsamaya malzeme edilen “Anti-kapitalist Müslüman Gençler” adlı grup çeşitli tartışmalara yol açtı.

Kameralar önünde yaptıkları ‘namaz şov’ dan, taşıdıkları dövizlerdeki çok sesliliğe kadar incelendiğinde, spekülâtif bir çıkış yapma peşinde oldukları açıkça görülen ‘Anti-kapitalist Müslüman Gençler’ 1 Mayıs’ta ve sonrasında medyadan istediğini aldı ve kendini anlatma fırsatı buldu. Tartışmaların ve yorumların esas kısmı ise bundan sonraki süreçte devam etti.

Sınıfın mücadelesinin kızılılığıyla özdeşleşen 1 Mayıs’ın bir grup şarlatan tarafından tahrif edilmeye çalışılmasını ve burjuva medyanın da bulduğu fırsatı değerlendirerek 1 Mayıs’ın içeriğini boşaltmaya çalışmasını bir kenara koyalım. Böylesi bir çıkış yakalayan Müslüman Gençler’in bugün taşıdığı anlam ve içeriği değerlendirelim.

Öncelikle kullanılan isimden yola çıkarak yaratılmak istenen kavram karmaşasına bir açıklık getirmek gerekiyor. Anti-kapitalist müslüman olur mu? Yanlış anlaşılmasın; tartışma konusu müslüman birinin anti-kapitalist olup olamayacağı değildir. Öyle olsaydı basitçe cevaplayabilirdik: Evet, müslüman olan bir kişi anti-kapitalist de olabilir, anti-empyralist de olabilir, sınıf mücadelesinin içinde de yer alabilir. Ama tersinden müslümanlık üzerinden politika yapmaya çalışan bir grup anti-kapitalist değildir, olamaz da. Öyle olduğunu iddia ediyorsa orada kavramsal bir sorun var demektir. Çünkü bizim bildiğimiz anlamıyla anti-kapitalist olmak tek başına patron, ezen ulus ya da ezen cins karşıtlığına indirgenemez. Kapitalizm kabaca kendisini her gün yeniden ürettiği artı-değer sömürüsü ve özel mülkiyet ilişkilerine dayanır. Haliyle bunların bir sonucu olarak her türden sömürüyü beraberinde getirir. Dolayısıyla anti-kapitalist olmak demek artı-değer sömürüsünü ve özel mülkiyeti kaldırmak gibi temel amaçları-hedefleri olmak demektir.

Anti-kapitalist Müslüman Gençlik ise böyle bir durumu tamamen görmezden gelerek bilinçsizce bir duruş geliştirmektedir. Çünkü esasta müslümanlığın gelişimine bağladıkları çözüm önerileri artı-değere de özel mülkiyete de dokunmadan sosyal adaletin geliştiği bir düzen yaratmaya dönüktür. Ama aklı başında her insan bilir ki kapitalizmin getirdiği üretim ilişkileri ortadan kalkmadan yapılan hiçbir değişim kalıcı olamaz. Bu anlamıyla temeline müslümanlığın konulduğu bir hareket anti-kapitalist olamaz, olduğu iddiası da yanılsama yaratma çabasından başka bir şey değildir. Medyanın toplumda yaratmaya çalıştığı halüsinasyon da bu durumu desteklemektedir. Sistemin esas çelişkisi ve buna dair yürütülecek esas mücadele de böylelikle saptırılıp ve kaygan zeminlere çekilmektedir. Bu durumdan kaynaklı da gerçekte bu sistemi tamamen ortadan kaldırmayı hedefleyen devrimci mücadeleye de zarar verir.

Bu noktada diğer bir tartışma konusu ortaya çıkıyor: Müslümanlığı temeline alarak yola çıkan bu grup 1 Mayıs alanında sol-sosyalist kurumlarla yan

yana gelme çabası içindeyken nasıl bir tutum almak gerekir? Buna dair yaklaşım *Ekim Gençliği*’nde daha önce netlikle ifade edilmişti:

“Sorunu şöyle somutlayabiliriz: Örneğin okullarda yemeklere yapılan zammı protesto etmek için boykot örgütliyoruz. Bizim boykot ya da basın açıklamamıza dinsel inançlara sahip öğrenciler de katılmak istiyorlarsa, bu noktada bizim hiçbir itirazımız olmaz. Çünkü eylemimize katılımları kendi dinsel kimlikleri çerçevesinde örgütlü bir siyasal kimlikle değil, bireyseldir. Bireysel kaldığı sürece bizim açımızdan sorun yoktur. Ancak kendi dinsel inançları üzerinden örgütlü (şariatçı, İBDA-C’ci, Hizbullahçı, Fethullahçı veya tarikatçı) olarak eylemimize katılmak isterler ve kendilerini siyasal pankartları, sloganları, işaretler vb. ile ifade etmeye kalkarlarsa, buna izin vermeyiz. Çünkü bizim ne böyle bir örgütsel kimlikle yan yana durmamız mümkündür, ne de bunlarla herhangi bir ortak yönümüz vardır. Eyleme sebep olan sorunun (harç veya yemeklere yapılan zam vb.) ortak olması, dinsel

akımların aynı zamanda sermaye devleti elinde bize karşı saldırı ve katliamlarda kullanıldığı ve kullanılacağı gerçeğini unutturmamalıdır. Biz komünistler İslami gericiliğe/seriata karşı mücadeleyi toplam siyasal mücadelenin bir parçası olarak ele alırız.” (*Ekim Gençliği*, Tüban karşıtlığı mı, MGK solculuğu mu?)

Bu türden yapılanmalara karşı tutumun yanı sıra taşıdığı misyonu da hiçbir zaman unutmamak gerekir. Bu tip örgütlenmeler, sömürüyü savunmaya ve işçi sınıfını sarhoş etmeye yarayan burjuva gericiliğinin bir aracıdır.* Sınıf hareketi büyüdüğü ve geliştiği koşullarda ise tüm diğer safsatalar, içi boş lafazanlıklar gibi bir kenara itilmeye mahkumdur. Buradan yola çıkarak bugünden sınıf temelli bir çizgide mücadeleyi büyütmeliyiz.

Y. Toprak

*İşçi Partisinin Din Karşısında Tutumu - V. I. Lenin, Marks, Engels, Marksizm, Sol Yayınları, 1. baskı, s.276-289

Kitle çalışması üzerine seminer

Ankara BDSP’nin “Kitle çalışmasının sorunları” üst başlığı ile düzenlediği eğitim seminerlerinin ikincisi yapıldı. “Direnişler ve direnişe müdahalenin sorunları” konusunun ele alındığı seminer 26 Mayıs günü Mamak İşçi Kültür Evi’nde gerçekleştirildi.

Aymasan, Tekel, Çel-Mer ve Ontex direniş süreçleri ve bu direnişlerden çıkartılan dersler üzerinden yürütülen tartışmada taban insiyatiflerinin önemi ve komitelerin işlerliği üzerine anlamlı tartışmalar gerçekleştirdi. Direnişlerin örgütlenme sürecinden, mahalle ile olan ilişkilere, iç işleri organize edecek bir komiteden, dışarı ile olan ilişkileri sağlayacak bir komiteye kadar kapsamlı tartışmalar gerçekleştirildi. Direnişlerde hedefin her zaman daha ileriden konulması gerektiği ve fiili meşru mücadelenin zorlanması gerektiği, direnişlerden yansıyan örneklerle somutlanarak ortaya konuldu.

Son olarak, tüm bu direnişlerin ışığında TOGO direnişi değerlendirilerek seminerin ikinci bölümü sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

DLB Mayıs şehitlerini andı

Esenyurt DLB, Mayıs ayında sermaye devleti tarafından katledilen devrimci önderleri anmak için 24 Mayıs Perşembe günü etkinlik ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Etkinlik, devrim mücadelesinde yitirilenler anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından DLB adına, devrim mücadelesini, devrim şehitlerini ve etkinliğe katılanları selamlayan bir konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından sinevizyon

gösterimine geçildi.

Sinevizyonun ardından çeşitli liselerden liseliler Sinanlar'ın, Denizler'in, İboların, Haki ve Dörtler'in yaşamlarına dair sunumlar gerçekleştirdi. Sunumların ardından '68 gençlik hareketini ve daha sonrasındaki TİP'in parlamenterist çizgisinden devrimci '71 kopuşu sürecinin tartışıldığı tartışmalar yapıldı. Devrimci önderlerin mirasının ancak onlar gibi devrim ve sosyalizm mücadelesini büyüterek sahiplenileceği ifade edildi.

Etkinlik devrimci önderlerin devrimci kimlikleri üzerinden tartışmalar yürütülerek devam etti.

Köyiçi'nde eylem

Aynı gün, Esenyurt Köyiçi Meydanı'nda DLB ve DYG tarafından Mayıs şehitleri ve operasyonlara ilişkin ortak bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

BDSP'nin de destek verdiği eylemde yapılan açıklamada Mayıs şehitlerinin yol gösterdiği anlatıldı ve "Bizler liselerimizde eşit, parasız, bilimsel ve anadilde bir eğitim istiyoruz. Bunun için mücadele veriyoruz. Ancak şunu da görüyoruz ki bu bozuk düzeni yıkmadıkça ne bu talebi elde edebileceğiz ne de baskı ve sömürü altında yaşamaktan kurtulabileceğiz" denildi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Davutpaşa'da cezalar teşhir edildi

YTÜ'de geçtiğimiz haftalarda bir Ekim Gençliği okuruna 2 dönem, 2 yurtsever öğrenciye birer dönem ve 18 öğrenciye de bir hafta ve kınama şeklinde verilen cezalar teşhir edildi.

25 Mayıs günü, Davutpaşa Kampüsü'nde bulunan Hazırlık Fakültesi, İnşaat Fakültesi, yemekhane ve Fen-Edebiyat Fakültesi'nde soruşturma-ceza terörünü teşhir eden "Soruşturma-cezalar geri çekilsin, Eğitim hakkımız engellenemez!" şiarlı afişler kullanıldı. Ayrıca yemekhanede de soruşturma-ceza terörüne dair bildiriler dağıtıldı.

Ekim Gençliği / YTÜ

MKÜ'de açlık grevi

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi'nde hayata geçirilen zorunlu "Akıllı Kart" uygulamasına karşı çıktıkları için önce jandarma ve ÖGB terörüne uğrayan öğrenciler, haklarında açılan soruşturmanın uzaklaştırma ve yüksek öğretimden çıkarma gibi cezalarla sonuçlanması üzerine açlık grevi yaptı.

24 Mayıs günü MKÜ Serinyol Tayfur Sökmen Kampüsü'nde toplanan üniversite öğrencileri üniversitenin giriş kapısında bir basın açıklaması yaptı.

Yüksek öğretimden atılma cezası verilen Mithat Can Türetken tarafından yapılan açıklamada geçmiş dönemlerle birlikte 500'e yakın öğrenciye soruşturma açıldığı ve ceza verildiği hatırlatılarak soruşturmanın geri çekilmesi ve tutuklu öğrencilerin serbest bırakılması talebi ile sürekli açlık grevi yaptıkları belirtildi.

Beytepe'de soruşturma terörü

Hacettepe Üniversitesi'nde "Hocalı katliamını anma" adı altında yapılan ırkçı etkinliğe müdahale eden 46 öğrenciye açılan soruşturmalar sürerken bir yeni soruşturma da geçtiğimiz hafta geldi. 30'a yakın ilerici-devrimci öğrenciye açılan soruşturmanın gerekçesi Anadolu Gençlik Derneği'nin "Fetih Nesli Öğrenci Grubu" adı altında yapmak istediği "Hz. Muhammed'e Sevgi" etkinliğini engellemek olarak gösterildi. Aralarında 2 Ekim Gençliği okurunun da bulunduğu ilerici ve devrimci öğrenciler 4-5-6 Haziran tarihlerinde Rektörlük tarafından görevlendirilen bir komisyon tarafından soruşturulacak.

Murat Tuncer'den öğrencilere tehdit

Tüm bu olayların arka arkaya gelmesinin son yapılan saldırının tesadüf olmadığını göstermesi bakımından önemli olduğunun altını çizen devrimci öğrenciler ise geçtiğimiz haftalarda Rektör yardımcısı Yüksel Kavak tarafından görüşmeye çağırıldı. Bir Ekim Gençliği okurunun da bulunduğu 15 öğrenci resmi olmayan bu görüşme sırasında "tedbiren uzaklaştırılmakla" tehdit edildi. Son üç olayda da isimlerinin geçtiği bu yüzden Murat Tuncer'in son defa 'uyarmak istediği' ilerici-devrimci öğrencilere Yüksel Kavak aracılığıyla tehditler yağdırıldı. Daha ılımlı bir üslupla öğrencilere uyarılarda bulunan

Yüksel Kavak'la yapılan görüşme rektörün ikiye bölünmüş tutumu teşhir edildi. Öğrenciler, Uludere Katliamının ardından yapılan protesto eylemi için rektörün toplantıda kendilerine teşekkür ettiğini hatırlattılar. Düşüncelerinden kaynaklı okul yönetiminin baskılarına maruz kaldıklarını ifade eden öğrenciler bu tür yöntemlerle okuldaki mücadelenin engellenemeyeceğini vurguladılar.

Ekim Gençliği / Ankara

Meslek lisesi ucuz işgücü meselesi

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan planlamada meslek lisesi mezunlarına 'kendi işini kurması' için kredi sunulacak. Bu projelerle kendi işinin sahibi olma hayali empoze edilecek. Tüm meslek liselilere kredi imkanı sunulup sunulamayacağına dair net bir açıklama sunulmuyor. Kaldı ki tüm mezunlara sunulsa dahi lütuf olarak bahsedilen kredi karşılıksız değil. Kredi, taksitler ödenemediği anda işleyecek faizlerle soygun düzeni anlamına geliyor.

Krediyi karşılayacak gücü bulamayanlar fabrikalarda patronlara köle olacak. Sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda meslek liselerinin bölümlerinde yoğunluk dağılımını değiştirilirken meslek liselerindeki piyasa için üretim de artırılıyor.

Özel sektörün işletmelerinde eğitim birimi kurması da teşvik edilecek. Bakanlık, patronların fabrikalarda eğitim birim adı altında kendi öğrenci işçilerini şekillendirmesinin önünü açıyor. Eğitim birimleri, stajın daha kapsamlı uygulanması olacak.

HES karşıtlığı ‘terör suçu!’

Doğa ve çevre katliamlarına neden olan Hidroelektrik Santraller’e (HES) karşı mücadele edenlere yönelik baskı ve cezalar yoğunlaştırılıyor.

Polis/jandarma saldırılarına, yargının ‘terör suçu’ iddiasıyla verdiği cezalar eşlik ediyor. Sermayenin büyük rant alanlarından olan çevre katliamlarına sessiz kalmayan her kesim ceza terörüne maruz kalıyor.

HES’lere karşı panel düzenlemek isteyen **Muhammet Burak Aykurt**’un tutuklu olarak yargılanmasının gerekçesi de bunun somut örneği.

Erzurum’un Tortum ilçesi Bağbaşı beldesinde kurulmak istenen HES’e karşı eylemlere katılan **Leyla Yalçinkaya**’ya, önce diğer eylemcilerle görüşme cezası verilmişti. Sonrasında polisler, Yalçinkaya’nın da bulunduğu grubun kendilerine taş attığını öne sürerek bir dava daha açılmasını sağlamışlardı.

Volkan Özcan adlı bir başka eylemciyse Gerze Yaykıl köyündeki termik santral direnişinde gözaltına alındıktan sonra 106 gün tutuklu kaldı.

İzmir’de avukat Senih Özay’ın, çevre sorunlarına dikkat çekmesinin karşılığı 11 ay 20 günlük hapis cezası olmuştu. Hükmün uygulanması ertelenerek 5 yıllık zaman diliminde benzer ‘suçlara’ karışmaması ifade edildi.

Yargı terörü tazminat üzerinden köylü ve emekçiler üzerinde de baskı oluşturmaya çalışıyor.

Uşak’taki altın madeninin çevreye verdiği zararı dile getiren köylü **Muammer Sakaryalı** için de Ankara’da açılan ve beraat ettiği davada 50 bin lira tazminat istenmişti.

Maraş’ın Pazarcık İlçesi Şahintepe Köyü’nden **Ali Kütük**, köy merasından toprak alan çimento şirketinin iş makinelerine zarar verdiği ve görevlilere engel olduğu iddiasıyla arkadaşlarıyla gözaltına alındı. 12 bin lira para cezasına çarptırılan Kütük, parayı ödeyemeyince hapse konuldu. Kütük’e sahip çıkan köylülerin topladığı paraların ardından Kütük, serbest bırakıldı.

Yağmanın sahipleri belirlendi

3. köprü projesinde yağma ve rantı paylaşacak olan ana şirketler belli oldu. Bir süredir yapılan ve sonuçsuz kalan ihalelerin ardından ihaleyi 10 yıl 2 ay 20 gün süre veren İçtaş-Astaldi ortaklığı kazandı.

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım, İstanbul Boğazı’na inşa edilecek 3. köprü’nün yapımını da içeren ‘Kuzey Marmara Otoyolu Projesi’ nin Odayeri-Paşaköy Kesimi’nin ihalesinde en kısa yapım ve işletim süresini 10 yıl 2 ay 20 gün ile İçtaş İnşaat Sanayi Ticaret AŞ-Astaldi Ortak Girişim Grubu’nun verdiğini ve ihaleyi kazandığını açıkladı.

20 Nisan’da yapılan ihalede; Salini-Gülermak Ortak Girişimi, İçtaş İnşaat Sanayi Ticaret AŞ-Astaldi Ortak Girişim Grubu, MAPA İnşaat ve Ticaret AŞ ile Cengiz İnşaat-Kolin İnşaat-Limak İnşaat-Makyol İnşaat-Kalyon İnşaat olmak üzere 4 teklif değerlendirmeye alınmıştı.

Salini-Gülermak Ortak Girişimi, İçtaş İnşaat Sanayi Ticaret AŞ-Astaldi Ortak Girişim Grubu ile Cengiz İnşaat-Kolin İnşaat-Limak İnşaat-Makyol İnşaat-Kalyon İnşaat Ortak Girişim Grubu teknik yeterlilik için gerekli olan 70 puanı geçmişti.

Sokak sanatçıları eylemdeydi

Belediye zabıtalrı tarafından, sokakta müzik yapmaları engellenen sokak sanatçıları 25 Mayıs günü eylemdeydi.

Beyoğlu’nda belediye zabıtalrının, sokakta müzik ve gösteri yapmalarını engellemelerine ve enstrümanlarına el koymalarına tepki gösteren sokak sanatçıları Taksim Tünel’den Belediye Binası önüne yürüdü.

“Zabıta nöbet tutma, alkış tut”, “Sahneler bize dar, sokakta hayat var” dövizlerini taşıyan sanatçılar, zabıtalara “*Nargilem duman duman, bayıldım aman aman İstanbul güzel ama zabıtları pek yaman...*” parçasını söyleyerek yanıt verdi.

Sanatçılar adına açıklamayı yapan **Gizem Altınordu**, son zamanlarda yerlerinden kovulduklarını, enstrümanlarına el konularak günlerce depolarda tutulduğunu söyledi.

Açıklamada şöyle denildi: “Müzik sokakta güzeldir, gösteriler sokakta doğaldır. Dikkat çektiği sürece varlığını devam ettirebilir. Barların aksine her yaş grubuna hitap eder. Konserlerin aksine her gelir seviyesinden insan dinleyebilir.”

Haramiler İstanbul’u mesken tuttu

Türk sermaye devleti bölgede olduğu gibi dünyanın bir çok yerinden iktidarını perçinleyecek, çıkarlarını güçlendirecek adımlar atıyor.

Bu amaçla ilk olarak İstanbul’da Somali Konferansı toplanıyor. Somali’deki açlık ve sefaleti duygu sömürüsü için kullanmaktan çekinmeyen sermaye devleti “Somali’nin geleceğini hazırlamak: “2015 Hedefleri” başlığıyla yapılacak zirveye hazırlanıyor.

Emperyalistlerin ve işbirlikçilerin egemenlik planları kurduğu her coğrafya için toplanan zirvelerde emekçi halkın taleplerinin konuşulmayacağı belli. Bu yanılla Somali’den Puntland ve Galmudug özerk eyaletlerinin liderleri toplantıya katılmayacaklarını açıklamaları önemlidir. Yaptıkları ortak basın açıklamasıyla konferansın ‘siyasi amaçlı’ olduğunu söyleyen iki yönetici de “Türkiye’nin Somali’deki rolü dengeli, şeffaf ancak konferansın hedefi ‘açık’ değil” diyerek sermaye devletinin konumunu teşhir ettiler.

Emperyalistler ve işbirlikçilerinin Haziran ayı boyunca bir dizi zirve için Türkiye’de buluşacağı da ilan edilmiş oldu.

Dünya Ekonomik Forumu Davos toplantılarının bölgesel forum toplantısı da 4-6 Haziran’da yapılacak. “Terörizmle Mücadele Küresel Forumu”nun (TMKF) en yüksek karar organı olan Koordinasyon Komitesi’nin 2. toplantısı da, 7-8 Haziran’da, TMKF toplantısının bitiminde Türkiye-AB Bakanlar düzeyinde Siyasi Diyalog Toplantısı’nın da gerçekleştirilmesi öngörülüyor. Nükleer Yayılmanın Önlenmesi ve Silahsızlanma Girişimi (NPDİ) 4. Bakanlar Toplantısı ise 16 Haziran’da, Karadeniz Ekonomik İşbirliği Teşkilatı’nın 20. Kuruluş Yıldönümü Zirvesi de 26 Haziran’da bunlarla birlikte, 5. Türk Arap İşbirliği Forumu’nun Haziran ayı sonunda düzenlenecek.

“Taşeronlaştırma durdurulsun!”

Çankaya Belediyesi'ndeki taşeronlaştırma planlarına karşı gece-gündüz çadırdaki bekleyerek süresiz açlık grevi başlatan Genel-İş Ankara 1 No'lu Şube yöneticileri, mücadele kararlılıklarını dile getirdiler...

- Süreciniz nasıl başladı, bu noktaya nasıl geldiniz?

Okan Ergün Doğan (Genel-İş Ankara 1 Nolu Şube Sekreteri): Kısaca anlatmak gerekirse belediyede sistematik bir taşeronlaştırma var. Şubat ayından beri ciddi anlamda bir diploması yürüttük. Çok fazla sonuç alamadık. 14 Mayıs'ta televizyonlardan da izlemiştinizdir, çıplak ayakla yürüyüş yaptık. İki kere iş durdurduk. Çeşitli basın açıklamaları vs. yaptık. Artık sonuç alamayacağımızı anladığımız için burada 6 arkadaşımızla süresiz açlık grevindeyiz.

Ulaş Devrim Başkan (Genel-İş üyesi / Temizlik İşleri Müdürlüğü'nde gece bekçisi): Burada da 5 gündür sendikacı arkadaşlara destek vermek için açlık grevinde bulunuyorum. Aslında bu geçmişten Haydar Yılmaz döneminde başladı. Bülent Tanık geldiğinde ben sosyalistim, şuyum buyum diye sosyalizmin adını kirleterek, denizlerin adını kirleterek, 1 Mayıs alanlarının adını kirleterek ben özelleştirme yapacağım dedi. Dört tane bölgeyi alıp arkasından dört bölgenin dışında hiçbir şey yapmadığı gibi aksine özelleştirmede eksik kalan yerleri tamamlayarak ve daha ileri giderek bu dört bölgeyi de katıp bütün işçiyi toplayıp TEKELE eylemindeki gibi 'işçim iş yapmıyor, işçim yaşlı' deyip, başka kurumlara gönderip ya da işim fazla deyip attı.

- Talepleriniz neler?

Okan Ergün Doğan: Şimdi bizim 1000 tane işçimiz var. Belediyenin kendi şirketlerinde de 1200 tane kadrolu işçisi var. Bu kadar işçimiz varken, teknik donanımlar, araç-gereçler varken biz işyerlerimizi istiyoruz. Bin kişinin, iki bin kişinin yiyeceği ekmeği başkalarına versin istemiyoruz. Taşeron belasından kurtulmalarını istiyoruz. Durum bundan ibaret.

Ulaş Devrim Başkan: Bu dört bölgenin özelleştirilmesinin durdurulması. Bütün işçilerin temizlik, park, bahçe gibi bütün alanlarda çalışabilmesi. İşçiyi pasif hale getirip işçi çalışmıyor diyorlar. İş vermedikten sonra işçi çalışmıyor. Taşeronlaştırma durdurulsun.

- Bundan sonraki süreçte neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Okan Ergün Doğan: Yani özetle biz 6 arkadaş sonuç alıncaya kadar buradayız. Son gün düşene kadar buradayız. İradeli bir şekilde buradayız. Bundan sonraki süreçte de çeşitli eylem ve etkinliklerimiz olacak. Şubemiz 70 adet kurumdan oluşuyor. Her birinin ayrı bir bakış açısı var. İşçilerimiz zaten yalnız bırakmıyor. Her gün bir etkinlik gibi geçiyor burası. 24 saat buradalar. Ama çeşitli etkinlik ve eylemliliklerimiz de olacak tabi ki. Hukuksal çalışmalarımız da olacak belediyeye karşı.

Ulaş Devrim Başkan: Sendika nereye kadar giderse ben de sendikanın yanındayım. Daha sonraki süreç kendiliğinden gelişecektir. O zaman gazetenizin ismi gibi Kızıl Bayrak'a yaraşır bir süreç geliştireceğimize inanıyorum.

- Diğer işçiler sürece nasıl dahil edilecek?

Okan Ergün Doğan: Tabiki çeşitli etkinlik ve eylemliliklerimiz var. Buradan bunu açıklamanın çok doğru olacağını düşünmüyorum kendi menfaatimiz doğrultusunda. Tüm işçilerimizin sürece bir etkisi ve bir

katkısı var.

Ulaş Devrim Başkan: İşçilerimiz şu anda zaten aktif bir noktaya geldi. Şimdi burada hassas bir nokta var. İşin bir de duygusallık boyutu var. Burada işçi 5 gündür yemek yemediğimizi görüyor 20. günde yemek yemediğimizi gördüğünde burada 100 işçi varsa 500 işçi olacaktır. Daha hassaslaşacaktır.

- TOGO fabrikası önünde işçiler direnişte, ayrıca İMO önünde Cansel Malatyalı direnişte. Önümüzdeki günlerde birlikte bir şey yapmayı düşünüyor musunuz, buna dair bir bilginiz var mı?

Okan Ergün Doğan: Biz sınıf dayanışmasının en üst düzeyde olduğu bir dünya istiyoruz aslında. Cansel Malatyalı'yı birçok kez ziyaret ettik. TOGO işçileri ile gönlümüz birlikte. Onlarının direnişlerinin, haklı haykırıışlarının yanındayız. Onlar da bizi ziyaret etti;

hem Cansel Malatyalı hem TOGO işçileri. Ancak birlikte bir şey yapmamız içinde bulunduğumuz yerellikte ne bize bir yarar sağlayacak ne onlara TOGO'da yarar sağlayacak. Ondan dolayı gönlümüz sadece birlikte.

Ulaş Devrim Başkan: Şu anda bir bilğim yok. Ben buradaki süreç başlamadan önce sendikaya önermişim. Ama bizim sürecimiz hızlı geliştiği için kararları nedir bilmiyorum. Ben kendim daha önce ziyarette bulunmuştum her iki direnişe de. Bu süreç bittikten sonra da o yoldaşlarımız oradaysa elbette yine giderim.

- Ekleme istediğiniz bir şey var mı?

Ulaş Devrim Başkan: Her zaman kızıl kalın.

Kızıl Bayrak / Ankara

“Sonuna kadar grev”

Tek Gıda-İş Sendikası ile Amylum Nişasta patronu arasında toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine başlayan grev 3 aydır devam ediyor. Grevci işçiler, mücadele süreçlerini gazetemizle paylaştılar...

- Grev süreci hakkında bilgi verir misiniz?

Amylum Nişasta işçileri: Fabrikada genel olarak taşeron işçiler çalışıyordu. Taşeron işçisi olmamız haklarımızı aramamıza engeldi. Fabrikada ihracattan dolayı yaşanan sıkıntının ardından bizleri kadroya almak zorunda kaldılar. Biz de bundan yararlanıp örgütlenerek sendikaya üye olduk. Fabrika yetki belgesine itiraz etti. Haklarımızı verme taraftarı olmadı. Bunun üzerine grev oylamasına gidildi. Sendikaya üye olmayanlar da bizi desteklediler. Patronun amacı greve hayır çıkartıp işi hakeme götürmekti ama istediği olmadı. Greve başladık. Bugüne kadar da direniyoruz. Çoğunluğumuz hala burda. Fabrika çalışmıyor. Neticede haklarımızı alana kadar da burdayız. Sendikanın gelmesiyle de hepimiz haklarımızı tereddütsüz aramaya başladık.

- Grev süresince polis baskısıyla karşı karşıya kaldınız mı?

Amylum Nişasta işçileri: Gözaltına maruz kalmadık ama ziyaretçilerimizin kalabalık olarak geldiği günlerde polisler de kalabalık olarak gelip fotoğraf ve video çekimi yapıyorlar. Grevin ilk günlerinde çadır kurmak istediğimizde engel oldular ve kurmamıza izin vermediler.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

- Valiyle bir görüşme yapıldı. Valinin greve karşı tutumu nasıl?

Amylum Nişasta işçileri: Bizim duyduğumuz kadarıyla vali patronekden yana tutum almamış sadece bu işi çözün demiş. Arka perdesini biz de bilmiyoruz. Grev süresince de desteğini görmedik.

- Greve işçilerin ve sendikaların desteği nasıl?

Amylum Nişasta işçileri: Organizede olmamıza rağmen, işçilerin çok fazla desteğini görmüyoruz. Yalnızca birkaç fabrikadan gelen işçiler ve direnişteki TEDAŞ işçileri ziyaretimize geldi. İçeride bize destek vermek isteyen arkadaşlar baskı gördükleri için fazla destek veremiyorlar. Bir taşeron temizlik işçisi arkadaşımız yalnızca bize baktığı için ertesi gün işten atıldı. Sendikalardan da fazla destek görmediğimizi belirtmek isteriz.

- Grevin ilerleyen süreci hakkında düşünceleriniz nelerdir?

Amylum Nişasta işçileri: Sonuna kadar grev devam edecek. Haklarımızı alıncaya, insanca bir yaşam kazanana kadar direnmeye devam edeceğiz. Diğer işçiler de haklarını kazanmak için birlik ve beraberlik içerisinde olmalıdırlar. Korkunun ecele faydası yok. Eğer ölünecekse bile onurlu bir biçimde ölmeli. Beklenen gün gelecekse eğer, çekilen çile kutsaldır.

Kızıl Bayrak / Adana

15-16 Haziran ruhunu yaratan bir mevzi: Alpagut işgali

15-16 Haziran Direnişi işçi sınıfının istediğinde neleri başarabileceğinin en somut biçimidir. Bu büyük direniş, düzenin sınırlarını, ordusunu, tankını polisini barikatını aşarak gerçekleşmiştir. Öyle ki birçok noktada ordu ile çatışmalar yaşanmış onlarca işçi barikatlarda yaralanmış ve şehit düşmüştür. Yüzbinlerce işçinin sendikalar yasasına ve DİSK'in kapatılmasına karşı gerçekleştirdiği bu muazzam karşı duruş burjuvaziye geri adım ettirmiştir. Sermaye devleti İstanbul ve Kocaeli'nde oğlanüstü hal ilan ederken burjuvazinin meclisi de gerçekleştirilmesi planlanan yasayı geri çekmek zorunda kalmıştır.

Bu büyük direnişe Demir Döküm, Derby, Arçelik, Gamak, Otosan ve daha birçok fabrikadan işçiler katılmıştır. İşçi sınıfının kendi özgücüne ve örgütlülüğüne dayanarak gerçekleştirdiği bu büyük direniş gittikçe büyüyen öfkenin ve inancın bir anlamda patlamasıydı. Fırtınanın habercisi olan bu direnişin tam anlamıyla zafer kazanamaması nedeni ise sınıfın devrimci partisinin olmamasıdır. Bu direniş yine ancak sendika bürokratları tarafından bitirilmiş fakat etkisi ve gücü sınıfın hafızasından hiç silinememiştir.

15-16 Haziran Direnişi'ni birçok eylem, işgal, yasa dışı grevler adeta mayalamıştır. Singer işgali, Demir Döküm ve Gamak fabrika işgalleri, Alpagut Linyit işletmelerindeki işgaller, 15-16 Haziran Direnişi'nin bu şekilde kitlesel, coşkulu ve militan geçmesini sağlamıştır. Alpagut Linyit işletmelerindeki işgal ise birçok yönden öğretici olmuştur. Sınıfın özyönetim organlarını oluşturulabilmesi, elden edilen ürünün eşit şekilde dağıtılabilmesi açısından Alpagut direnişi önemli bir tecrübedir.

Alpagut direnişi

Yeterli güvenlik önlemleri alınmadığı için binlerce işçiye mezar olan yerdir madenler. Uzun çalışma saatlerinin hüküm sürdüğü, ücretlerin alınamadığı karanlık dehlizlerdir. Yeryüzüne hasret kalmalarına rağmen "asgari ücretleri" dahi daha fazla kâr için verilmeyen yerlerdir. Ağır çalışma koşullarının ve ücret gasplarının yaşandığı yerlerden biri de 1945 yılında Çorum'da kurulan Alpagut maden işletmeleridir. Bu sömürü ve açlık koşulları altında çalışmayı ve yaşamı reddeden, Birleşik Maden İşçileri Sendikası üyesi Alpagut işçileri, 13 Haziran 1969 günü işgal diyerek mücadele yolunu tercih ettiler. İlk iş olarak, tabanın iradesini yansıtan bir konsey-komite kurdular. Bu komite işletmedeki üretimi daha planlı ve sistemli bir şekilde sağlarken aynı zamanda da elde edilen ürünün pazara sunulmasını sağlıyordu.

Alpagut işgalini diğer işgallerden ayıran en temel özellik üretimin durdurulmamasıdır. Oluşturulan özyönetim organlarında üretimin her kademesi denetlenip, üretim arttırılmıştır. Günlük olarak yaklaşık 300 ton olan üretim, işgal sırasında günlük 450 tona çıkmıştır. Dışarıdan herhangi bir destek alınmadan satılan ürünler işçiler arasında eşit bir şekilde dağıtılmıştır. Bine yakın işçinin bu direnişi ülkede büyük ses getirmişti. Toplumun tüm kesimlerinden çok büyük bir destek sağladı, işgal günden güne fabrikalardan, amfilere yayıldı. 34 gün süren bu direniş sınıfın da gündemi olmuştur.

Burjuvazi gittikçe büyüyen bu direnişi bitirebilmek

için her yolu denemeye çalışıyordu. İnsiyatif komitede olduğu için sendikal bürokrasi "arabulucu" rolünü oynayamıyordu. Jandarmanın birçok saldırısı işçi sınıfının barikatlarına çarpıyordu. Öyle ki oluşturulan özsavunma örgütlerinde işçilerin eşleri dahi aktifti. 17 Temmuz'da Ankara'dan gelen özel askeri birlik madenlerin etrafını sararak madenlere saldırarak direnişi bitirdi. İşgalin bitirilmesinden sonra gözaltına alınan 10 işçi tutuklandı.

İşçiler bu seferde tutuklu bulunan arkadaşları serbest bırakılana kadar madenlere inmeme kararı aldılar. 2 gün boyunca işçilerin madene inmemesi

burjuvazinin bir kez daha geri adım sağladı. Tutuklu bulunan işçileri serbest bırakmak zorunda kaldılar. Serbest bırakılan dahil işletmedeki bütün işçiler toplu iş sözleşmesi imzalayarak işbaşı yaptılar.

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin önünü açan bir anlamda bu büyük direnişin harmanlanmasını sağlayan Alpagut maden ocakları işgali, işçi sınıfın istediğinde neleri başarabileceğinin bir kanıtı. İşçi sınıfının mücadele tarihinde dönüm noktalarından birini oluşturan bu işgal yolumuzu aydınlatmaya devam edecek.

A. Haki

BDSP'den 15-16 Haziran'ın ışığında

Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir yere sahip olan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin 42. yıldönümünde sınıf devrimcileri İstanbul ve İzmir'de paneller düzenleyecekler. 15-16 Haziran Direnişi'nin dersleri ışığında Parti, Sınıf, Devrim başlıklarının masaya yatırılacağı etkinliklerde devrimci sınıf mücadelesini büyütmenin imkan ve olanakları da tartışılacak.

Büyük direnişin ışığında sınıf mücadelesi

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) tarafından düzenlenen panellerin ilki 10 Haziran Pazar günü İzmir Tepekule Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilecek.

Saat 13.00'te başlayacak olan "15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi ışığında sınıf mücadelesi" başlıklı panelde konuşmacı olarak Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, Yazar, DİSK Dev Maden Sen Temsilcisi Hacay Yılmaz ve BDSP Temsilcisi yer alacaklar.

Parti, sınıf, devrim!

İstanbul'da "15-16 Haziran Direnişi'nin ışığında Parti, Sınıf, Devrim" başlıklı panel ise Kadıköy'de Halis Kurtça Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilecek. Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, BDSP Temsilcisi ve Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Başkanı Mahmut Şengül'ün konuşmacı olarak yer alacağı panel saat 14.00'te başlayacak.

Mücadele Postası

Mayıs şehitleri Kayseri’de anıldı

27 Mayıs günü Kayseri İşçi Kültür Evi’nde yapılan anma programı saygı duruşu ile başladı. Ardından BDSP temsilcisi ortak metni okudu. 1 Mayıs şehitlerinden Denizler’e, İbrahim Kaypakkaya’dan Nurhak’a tüm Mayıs şehitlerine değinilerek şehitlerin anılarının devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşatılacağı sözü verildi.

Anma etkinliği şehitler anısına okunan şiirlerle devam etti. Şiirlerden sonra Mayıs ayı şehitleri anısına hazırlanan oratoryo sahnelendi. Ardından Kayseri İKE Müzik grubu Mayıs şehitleri ile ilgili hazırladığı dinletiyi sundu. Anmanın son bölümünde katılan işçi ve emekçiler serbest kürsüden görüşlerini dile getirdiler.

Coşkulu geçen anmayı BDSP, DHF ve SDP örgütledi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Analar kaybedenlerin peşinde

Cumartesi Anneleri 374. buluşmasında Mehmet Ağar’a verilen cezayı ve Hüseyin Taşkaya dosyasını gündeme getirdi. Analar kayıpların akıbetini sormaya devam edeceklerini açıklarken, Mehmet Ağar’a da seslenerek ; “Hesap vereceksin. Bizden kurtuluşun yok. Peşindeyiz!” dedi.

Eylemde Hüseyin Taşkaya’nın eşi Sultan Taşkaya söz alarak konuştu. Taşkaya, eşinin evden gözüaltına alınarak götürüldüğünü ve bir daha haber alınamadığını belirtti. Taşkaya, eşinin bir işadamı olduğunu, gözüaltına alınması ve kaybedilmesine dair halen bir açıklama yapılmadığını söyledi. Taşkaya konuşmasında şunları söyledi: “Kardeşi Faik, abisini sormaya gitti, onu da tutukladılar. Ağabeyi de mi sormak suç? Biz Kürdüz, insanız. Bu mu suçumuz? Çocukları kabullendi, ya torunlarına ne diyeceğiz?”

Hasan Ocak’ın abisi Ali Ocak, yakınlarının akıbetini aramaya başladıklarında baskılarla karşılaştıklarını ifade etti.

374. haftanın açıklamasını İHD İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe okudu. Efe, yakınlarının göz göre göre gözüaltına alındığına, kaybedildiğine değinerek, bu yolla topluma gözdağı verip, korku imparatorluğu kurmaya çalışıldığına vurgu yaptı. Efe, siyasetin, yargının, basın elele bu insanlık dışı uygulamayı hayata geçirdiğine işaret etti.

Efe, Mehmet Ağar’a da seslenerek şunları söyledi: “Korkusuz kahraman pozunun altında yatan gerçeği biliyoruz, kabusun olduğumuzu biliyoruz. Hiçbir cezasızlık zırhı seni koruyamayacak, katlettiğin, kaybettiğin evlatlarımızın hesabını vereceksin. Bizden kurtuluşun yok, peşindeyiz!”

Kızıl Bayrak / İstanbul

‘F’ oturmalarında İmralı işlendi

İnsan Hakları Derneği Cezaevi Komisyonu, 26 Mayıs günü 20.’sini yaptığı ‘F’ eyleminde İmralı’da Öcalan’a uygulanan keyfiyetin boyutuna dikkat çekerek, tutukluların temel haklarının uygulanmasını istedi.

Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelen İHD’liler ‘F’ harfi oluşacak şekilde yere oturdular. “Tecrit öldürüyor F tipi hapisaneler kapatılsın!”, “Devlet İmralı’da illegal... İmralı’da özel uygulamalara ve tecrite son!” pankartlarının açıldığı eylemde açıklamayı Burhan Öztürk okudu. Devletin İmralı’da temel hakları kullandırmayarak, hukuk dışı uygulamalarla illegal bir tutum sergilediğine vurgu yaptı.

Abdullah Öcalan ve diğer İmralı mahpuslarının 1 yıldır “kosterin bozuk olması” ya da “hava muhalefeti” gibi nedenlerle görüş hakkının kullandırılmamasının illegalliğe bir örnek olduğunu belirtti. Öztürk açıklamada şunları söyledi:

“Hukuksuzluğu iyice yol ettiniz. Uğruna adlisi, siyasisi yüzbinleri, milyonları cezaevlerine koydunuz, cezalar verdiğiniz yasalarınız sizin tarafınızdan İmralı’da ayaklar altında”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Odak dergisi davasında tahliye

Yaklaşık 6 ay önce “yasadışı örgüt üyesi” oldukları gerekçesiyle gözüaltına alınarak tutuklanan 7 Odak Dergisi okurunun davası 29 Mayıs günü başladı.

Duruşma öncesinde Odak, İHD ve Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi basın açıklaması yaptılar. Odak adına okunan basın açıklamasında sömürü düzenine karşı ezilenlerin haklarının savunulduğu, bunun açık, haklı ve meşru bir şekilde yapıldığı belirtildi. Yaşanan devlet terörünün amacının, ezilenlerin dayanışması faaliyetini engellemeye yönelik olduğu ifade edilerek buna boyun eğilmeyeceği ve operasyonlara kararlılıkla karşı durulacağı vurgulandı.

Odak okurlarının ardından İHD ve Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi adına da bir basın açıklaması okundu. Açıklamada, sermaye devletinin, ilerici ve devrimcilere yönelik saldırılarına değinilerek iddianamelerdeki düzmece iddialar teşhir edildi.

Eyleme BDSP, Halkevleri, ESP, HDK, YDG, EMEP ile BDP ve CHP’li milletvekilleri de destek verdi.

12. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen davada mahkeme heyeti tutuklu olan 7 kişinin tahliyesine karar verdi.

Sincan Hapishanesi’nde tutuklu bulunan Odak Dergisi okurları Barış Onay, Umut Halit Nuray, Sedat Yıldırım, Hüseyin Arlier, Emrah Irmak, Meltem Tuna ve Reyhan Akkılıcım tahliye edildiler.

Kızıl Bayrak / Ankara

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

**Nazım Hikmet,
Ahmed Arif,
Orhan Kemal...**

**Devrimci
Sanatçılar
saygıyla anıyoruz!**

